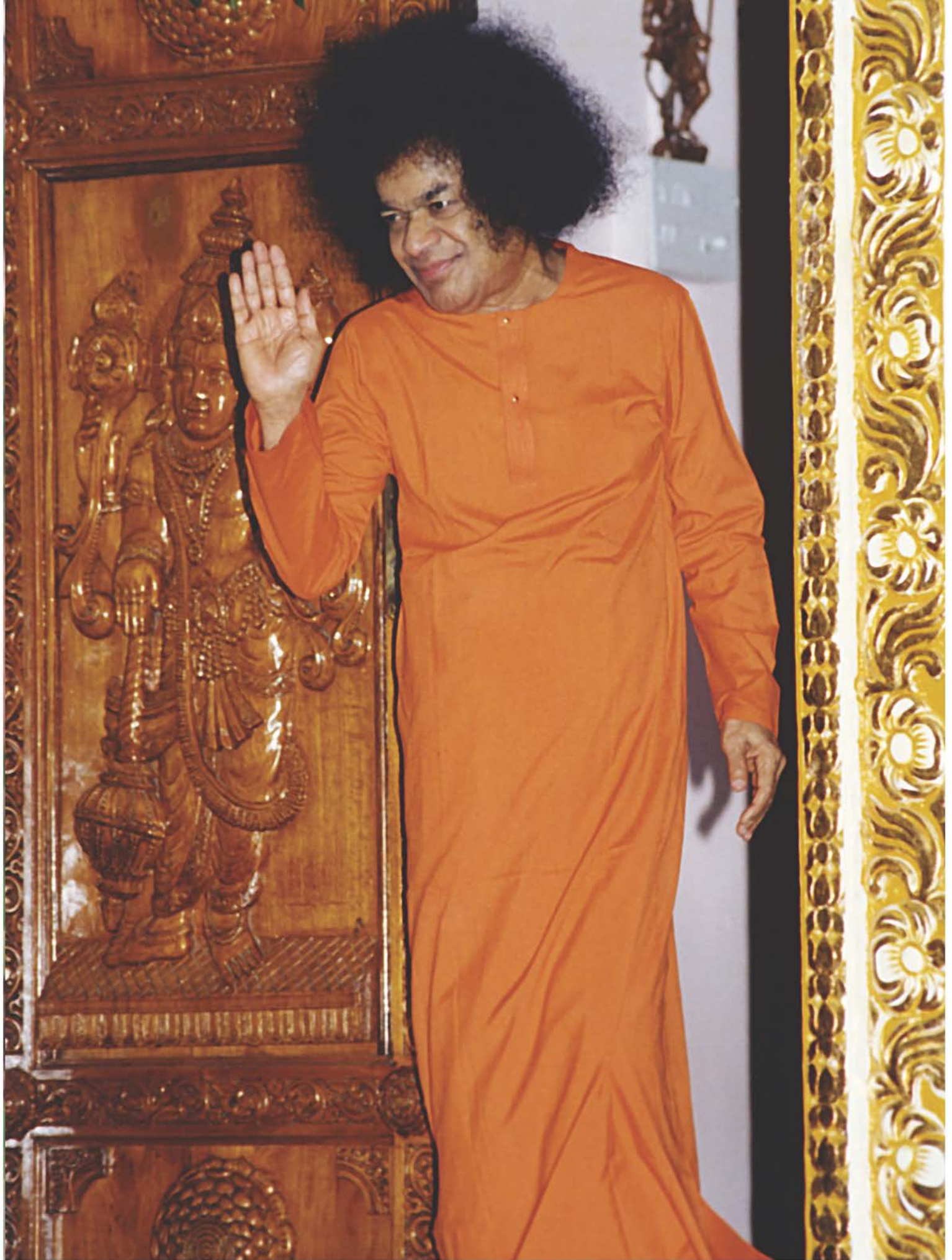

సనాతన సారథి

మార్చి 2014

అభయప్రదాయక ఆనందదాయక త్రిభువన మోహన సాయిరామా!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 57
సంచిక 3

మార్చి 2014

ప్రచురణ తేదీ
ఫిబ్రవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. ప్రేమ పరిమళ పుష్పం సేవ	అవతారవాణి	7
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (5వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	11
5. విద్యార్థులు పాటించవలసిన విధి విధానములు	గురుదేవవాణి	14
6. సూత్రధారి - పాత్రధారులు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	17
7. స్వామి మాట అక్షర సత్యం	ఈలపాట శివప్రసాద్	20
8. దేహియే దేవదేవుడు (కవీనాం కవిః - 9)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	22
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (28వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	25
10. సత్యంగము - దాని ప్రభావము	అదూరి శ్రీనివాసరావు	29
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (33వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	31
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	35
13. చెడ్డకు చెడ్డే	చిన్నకథ	38

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైటు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

వింటే వీనులారా భగవాన్ దివ్యవాణినే ఆలకించాలి, పాడితే నోరారా స్వామి యశోవైభవాన్నే గానం చేయాలి, చదివితే భక్తి శ్రద్ధలతో వారి రచనామృత, వచనామృతాలనే ఆస్వాదించాలి. వారి రచనామృతంలో **‘రామకథారస వాహిని’**కి గల స్థానం ఎంతో విశిష్టమైనది. ఎందుకంటే, అది త్రేతాయుగం నాటి భగవాన్ స్వీయ అవతార గాథకు అక్షరరూపం. ఆవిధంగా చూస్తే, అది పరమాత్మ ‘ఆత్మకథ’ (ఆటోబయోగ్రఫీ), పరమార్థం తెలిపే దివ్యగాథ. రామాయణాన్ని కేవలం లౌకిక దృష్టితో పారాయణం చేస్తే లోకాభిరామాయణం లోనికి చేరుతుందే తప్ప పాఠకులకు ప్రధాన అంశం పట్టుపడదని, మనో నేత్రములకు భక్తిశ్రద్ధలనే అద్దములను ధరించి పరిశీలించినప్పుడే శుద్ధమైన జ్ఞానం సిద్ధిస్తుందని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. ఈ మానం నుండి **‘సనాతన సారథి’** ధారావాహికంగా అందించే **రామకథారస వాహిని**ని తనివితీర ఆస్వాదించి, ఆచరించి, తరింతురు గాక!

1979లో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమ్మేళనంలో భగవాన్ కర్మయొక్క మర్యాన్ని, జన్మయొక్క ధర్మాన్ని వివరించారు. నిష్కామ కర్మయొక్క ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పారు. ఒక పర్యాయం ఒక భక్తుడు, “స్వామీ! ఇప్పుడు నేను ఏవో కొన్ని సత్కర్మలు ఆచరిస్తే ఇంతకుపూర్వం చేసినటువంటి దుష్కర్మల ప్రభావంనుండి తప్పించుకోవటానికి వీలౌతుందంటారా?” అని అడుగగా, “ఇప్పుడు పళ్ళచెట్టు విత్తనం నాటినావని, ఇంతకుపూర్వం నీవు నాటిన ముళ్ళచెట్టు విత్తనం మొలకెత్తకుండా ఉండదు కదా! అలాగే సత్కర్మలవల్ల సత్ఫలితాలు, దుష్కర్మలవల్ల దుష్ఫలితాలు తప్పవు” అని వివరించారు, భగవాన్. ‘కర్మ దాట వశమా నరుడా!’ అంటూనే ప్రార్థనద్వారా ‘కర్మ దాట వశమే!’ అనికూడా స్పష్టం చేశారు మరో సందర్భంలో. అయితే, ఎటువంటి ప్రార్థన భగవంతునికి డైరెక్టుగా చేరుతుంది? దైవానుగ్రహం పొందే మార్గమేమిటి? ఈ అంశాలను వివరించే దివ్యోపన్యాసం, **“ప్రేమ పరిమళ పుష్పం సేవ”**

‘పరోపకారార్థ మిదం శరీరం’ అని ఆర్యోక్తి. కాబట్టి, కేవలం జీవించటంకోసం కాదు, సేవ చేయటంకోసం ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించుకోవాలి, దేహిని పొందటంకోసం దేహారోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాలి అన్నారు, భగవాన్. మన అంతరంగంలో అదృశ్యంగా ఉన్న అంతర్యామిని (దేహిని) సాదృశ్యంగా పొందాలంటే శారీరక, మానసిక పవిత్రత అవసరం. అందు నిమిత్తం భగవాన్ బోధించిన శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యసూత్రాలను అందిస్తుంది, **“ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి”** ధారావాహికం.

భగవాన్ ఒక పర్యాయం హాస్టల్లో విద్యార్థులనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ అన్నారు, “కొంతమంది పిల్లలు పరీక్షలు దగ్గరకొస్తున్నాయంటే భయపడుతుంటారు. పరీక్షల్లో పాస్ కానిదే పైక్లాసులకు ఎలా పోగలరు! ఎంత త్వరగా పరీక్షలు వస్తే అంత త్వరగా ఉన్నతస్థాయికి వెళ్ళే అవకాశం ఉంటుందని గ్రహించి, పరీక్షలకోసం నిరంతరం సిద్ధంగా ఉండాలి.” భగవంతుడుకూడా భక్తులను ‘టెస్టు’ (పరీక్ష) చేయనిదే తన అనుగ్రహం చూపించడు, ‘టెస్ట్’ భగవంతునికి ‘టేస్టు’ అని చమత్కరించారు. పరీక్షలలో ఉత్తమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులవటానికి **“విద్యార్థులు పాటించ వలసిన విధివిధానములు”** భగవాన్ దివ్యోపన్యాసమునుండి గ్రహించబడినది.

1979లో ప్రశాంతి మందిరాన్ని పెయింట్ చేయించే బాధ్యత నరసింహమూర్తిగారికి భగవాన్ అప్పగించారు. ఓ సాయంకాలం భగవాన్ ఆయన దగ్గరకు వచ్చి, ఆరోజుల్లో మందిరం ఎదురుగా ఉండిన దశావతార ద్వారాన్ని చూపిస్తూ, **“ఎవరు దానికి రంగులు వేశారు?”** అని అడిగారు. ఆయన లేచి నిలబడి రంగులు వేసిన పనివాళ్ళ పేర్లు చెప్పారు. భగవాన్ అకస్మాత్తుగా మళ్ళీ ఆయనవైపు తిరిగి, తమ చేతిని పైకి క్రిందికి ఆడిస్తూ, **“ఈ బొమ్మకు రంగులు ఎవరు అద్దారో తెలుసా?”** అని అడిగారు. ఊహించని ఆ ప్రశ్నకు ఆయన సమాధానం చెప్పేలోగా, **“మీ అందరికీ రంగులు అద్ది మిమ్మల్ని తీర్చిదిద్దండి నేనే కదా”** అన్నారు నవ్వుతూ.

అవును, మనమంతా స్వామి చేసిన బొమ్మలం, జగమనే నాటక రంగస్థలంపై పాత్రధారులం. ఆ సూత్రధారి మనకు ప్రసాదించిన పాత్రను సమర్థవంతంగా పోషించి వారి ప్రశంసలను పొందడమే మన జీవిత పరమార్థం అన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, “సూత్రధారి - పాత్రధారులు”

ఏ కార్యాన్ని ఎవరిచేత ఎప్పుడు ఏవిధంగా జరిపించాలో భగవాన్ కే తెలుసు. వారి సంకల్పాన్ని మనం ఎలా అర్థం చేసుకోగలం?! కనుకనే, ‘లవ్ మై అన్ సర్వైనిటీ’ (నా అనిర్దిష్టతను ప్రేమించు) అన్నారు భగవాన్. వారు సాక్షాత్తు సర్వేశ్వరులన్న స్పృహ కలిగిన భక్తులకు వారి అనిర్దిష్టతను ప్రేమించటం సులభం కావచ్చు. కానీ, అట్టి ఎఱుక లేని వ్యక్తి, అందునా ఆయనో కళాకారుడైతే, స్వామి ఎదుట తాను కచ్చేరి చేయవలసిన రోజున స్వామి అసలు తన మొహమే చూడకపోతే, వారి అనిర్దిష్టతను చూసి బెంబేలు పడటం ఖాయం. ఈలపాట శివప్రసాద్ గారికి జరిగిందదే! “నువ్వే దేవుడవయితే...” అంటూ ఆయన మనస్సులో చేసిన సవాలుకు భగవాన్ ఎలా స్పందించారు? “స్వామి మాట అక్షర సత్యం” అన్నదానికి ఎలా నిదర్శనం చూపించారు? చదివి తెలుసుకోండి.

‘నేను దేహమును కాను, దేహిని’ అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్. “దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్...” అని పలుకుతూ, ప్రతి వ్యక్తి దైవస్వరూపుడేకానీ, దేహ స్వరూపుడు కాదని స్పష్టం చేశారు. అయితే, ఈ సత్యాన్ని గుర్తించకుండా మనకు అడ్డు తగిలేది ఏమిటి? దాని మర్మమును ఛేదించే మార్గమేమిటి? భావగర్భితమైన భగవాన్ పద్యసూక్తిలోని కవన మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించ జేసే వివరణాత్మక రచన, “దేహియే దేవదేవుడు”

ప్రత్యక్ష పరమాత్మ సత్యసాయిశ్వరునితో ప్రకృతి రామణీయకతకు ఆలవాలమైన కొడైకెనాల్ పర్యటన ఒక చిరస్మరణీయమైన దివ్యానుభూతి. వేసవి సెలవుల్లో భగవాన్ కొందరు విద్యార్థులను, అధ్యాపకులను, భక్తులను తమవెంట కొడైకెనాల్ కు తీసుకువెళ్ళటం పరిపాటి. భాగ్యశాలురైన ఆ విద్యార్థి, అధ్యాపక, భక్త బృందానికి దినమొక క్షణంగా గడిచిపోతుందంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఎందుకంటే నిత్యం ఉదయంనుండి సాయంత్రం వరకు భగవాన్ కు సన్నిహితంగా మెలగుతూ వారి దివ్యప్రేమలో

ఓలలాడే మహద్భాగ్యం వాళ్లకు కలుగుతుంది. “ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై తన గుంపుతో ఆడుకొనగ వచ్చే” అన్నమాట అనుక్షణం స్ఫురణకు తెప్పించే కొడై పర్యటనానుభవాలు వివరిస్తూ ఒక విద్యార్థి, “ప్రశాంతి నిలయం భగవాన్ బాబావారి ఆఫీసు, బృందావనం వారి హోమ్, ఇక కొడైకెనాల్ వారి క్రీడాప్రాంగణం” అని వర్ణించాడు. ఈ మాసం “జ్ఞాపకాల పందిరి”లో అనిల్ కుమార్ గారు భగవాన్ తో కొడైకెనాల్ పర్యటనల మధురానుభూతులను పంచుకుంటున్నారు.

వసిష్ఠుడు 36 నిమిషాలు బ్రహ్మలోకంలో ఉన్నందుకు ఆయన స్ఫటికమాలకు, వింజామరకు, కమండలానికి, యోగదండానికి కూడా దివ్యశక్తులు సంప్రాప్తమైనవట. అటువంటిది సాక్షాత్ పరబ్రహ్మమైన స్వామి సన్నిధి చేరిన మనం ఎంత పుణ్యఫలం సంపాదించుకున్నామో కదా! సర్వేశ్వరుని సన్నిధి భాగ్యము సామాన్యమైనది కాదు. “నేను మీ ముందుగా నడచి వెళ్ళునప్పుడు నాలోని శక్తి మీపైన ప్రసరించును... నా దృష్టి దేనిపైన ప్రసరించునో అది దివ్యమైన పరివర్తన పొందుచుండును... నేను మీమధ్య నడయాడుట అనే కార్యము దేవతలుకూడా సదా ఆకాంక్షించునట్టి అపూర్వమైన అవకాశము” అన్న భగవాన్ సందేశ స్ఫూర్తిని ప్రతిబింబించే రచన, “సత్యంగము - దాని ప్రభావము”

సముద్రం నుండి నిర్విరామంగా అలలు ఆవిర్భవిస్తూనే ఉంటాయి. అలాగే అనంత ప్రేమసాగరులైన స్వామి నుండి అసంఖ్యాకములైన లీలలు ఆవిష్కృతమవుతూనే ఉంటాయి. ఆర్తరక్షణ, భక్తోద్ధరణలే ఈ లీలలలో అంతర్లీనంగా ఉండే అవతార లక్ష్యం. ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి భక్తవాత్సల్యానికి అవధులేవు. నాడు పరమ భక్తురాలైన సక్కుబాయి పండరీ యాత్రకు ఆటంకం కలుగకుండా ఆమె రూపం ధరించి ఇంటి బాధ్యతలను నిర్వర్తించిన స్వామి ఈ అవతారంలో తమ దర్శనార్థం వచ్చిన ఒక ట్రాఫిక్ సబ్ ఇన్స్ పెక్టర్ ఉద్యోగ విధులు నిర్లక్ష్యం చేశాడన్న అపఖ్యాతికి గురికాకుండా అతని రూపంలో వెళ్ళి పరిస్థితిని చక్కబెట్టిన వైనం చదువుతుంటే, “నీ లీల పాడెడ దేవా” అంటూ హృదయ మయూరి పరవశించి నాట్యమాడుతుంది.

- సం ||

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామకథార్థో వాహినీ

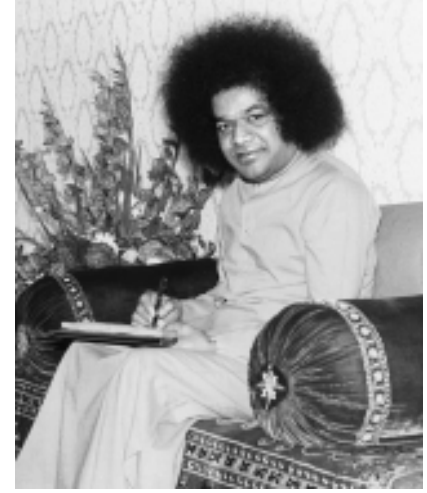
(ధారావాహికం)

1. శ్రీరామతత్వము

రామనామము వేదసారము. రామచరితము పాలసంద్రము. నాడు మొదలు నేటివరకును ఏ ఇతర దేశములందుకాని, ఏ ఇతర భాషలందు కానీ, ఇంతటి మహాకావ్యము పుట్టలేదనియే చెప్పవచ్చును. అన్ని దేశములకు, అన్ని భాషలకు అంతర్వాహినిగా ఆధారమై నిలచిన ఈ ప్రధాన కావ్యము భారతీయుల భాగ్యమా అన్నట్లు హిందువుల ఇలవేల్పుయి, ఇంటి పేరనో, వంటి పేరనో, ఈ రామరసమును గ్రోలని భారతీయుడు లేదనియే చెప్పవచ్చును. పండితులు మొదలు పామరులవరకును, కోటీశ్వరుడు మొదలు కూటిపేదవరకును, రోగులు మొదలు యోగులవరకును రామాయణము పారాయణ గ్రంథమై ప్రకాశించుచున్నది. సమస్త దోషములను హరించి, పాపములను రూపుమాపి, తన ప్రాపును రూపముతో చూపునట్టి సుందర నామము ఈ రామం.

సమస్త జలము సాగరమునుండియే పుట్టినటుల, సమస్త జీవులు రామం నుండియే పుట్టుచున్నవి. జలములేని సాగరము, రామం లేని జీవనం లోకమున లేదు, రాదు. సాగరమునకు, సర్వేశ్వరునకు సన్నిహిత సంబంధము కలదు. సాగరమే సర్వేశ్వరునికి నివాసము. 'పాలకడలి శయనుడు' అను పదమునకు ఇది ప్రధాన ప్రమాణము. కనుకనే ప్రచేతసుని కుమారుడగు మహాకవి వాల్మీకి రామాయణ భాగములకు కాండములని పేరిడెను. కాండమన జలమనియు, చెరకనియు అర్థములు కలవు. చెరకు ఎన్ని వంకరలు తిరిగినను రసమునందలి తీపికి యెట్టి మార్పునూ లేనటుల రామకథారస వాహిని అనేక

వంకరలు తిరిగి ప్రవహించినను అందులోని కరుణా రసమున కెట్టి మార్పును లేదు. రామకథా ప్రవాహము విచారము, విషాదము, వింత, హాస్యము, అద్భుతము, రౌద్రం, శృంగారం ఇత్యాది వంకరలతో ప్రవహించినది. దీని అంతర్ మర్మము ధర్మప్రధానమై యున్నది.

సరయానది వంటిది రామకథారస ప్రవాహము. మానస సరోవరమే దీని జన్మస్థానము. లక్ష్మణుడు గంగవంటివాడు. ఇది చిత్తమను శిరస్సున పుట్టినది. రామవాహిని- కరుణారసము, లక్ష్మణ ప్రేమ-భక్తి రసము. సరయానది గంగలో చేరినటుల కరుణారసము భక్తిరసమున లీనమగును, రాముడు లక్ష్మణునితో ఏకత్వమయినాడు. కరుణా ప్రేమల మిశ్రితమే రామ అభిమతము. అదే భారతీయుల మతము, భక్తుల వ్రతము.

జీవుల పురుషార్థము సగము సత్యము మాత్రమే; అందుకు దైవకరుణా కటాక్షమను మరి సగము సత్యము చేరినపుడే పూర్ణత్వము కాగలదు. మానవత్వము పురుషార్థముతోపాటు దైవానుగ్రహమునుకూడ అందుకొనుటకు తగిన ప్రయత్నములు జరుపవలెను. ఆవలి గట్టును చేరుటకు ఇది ఆధారమైన సేతువు. రామాయణమును అవతార లక్ష్యముతో పారాయణ చేయవలెనేకానీ సామాన్య మానవుల జీవిత లక్ష్యముగా చేయరాదు. రామ ఆదర్శములను మాత్రము ఆచరణ యందుంచుటకు తగిన కృషి సలుపవలెను. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వసంపన్నుడు. అట్టివారి

అటలుకానీ, మాటలుకానీ,
సామాన్యములు కావు.
జీవితోద్ధారమునకు తగిన
బాటయే అతని వాక్ ఊట,
రాముడు ఒక సూర్య
వంశోద్ధారకుడని కానీ, లేక
అయోధ్యా పరిపాలకుడగు
దశరథ చక్రవర్తి కుమారుడని
కానీ చూడరాదు. అట్టి
సంబంధములు నిమిత్త
మాత్రములు. నేటి పాఠకులు,
పవిత్ర చరిత్రలను
పఠించువేళ, వ్యక్తియొక్క

సంబంధములను మాత్రమే లక్ష్యమునకు చేర్చుచుండుట
పరిపాటయిన ఒక పెద్ద పొరపాటు. ఎట్లైన రాముల
తండ్రికి ముగ్గురు భార్యలు, మొదటి భార్య యిట్టిది,
రెండవ భార్య యిట్టిది, ఆమె చెలికత్తెలు ఇట్టి వికారులు,
ఇట్టి ఆకారులు, దశరథుడు చేసిన యుద్ధములిట్టివి, అట్టివి
అని లోకాభిరామాయణమునే లోనికి చేర్చుచుండుటచే,
పాఠకులకు ప్రధాన అంశము పట్టుపడుట లేదు. వ్యర్థపు
విషయములను వీడి సార్థక మార్గమును వెదకుటే
చరిత్రలయొక్క పవిత్ర లక్ష్యమని తెలుసుకొనవలెను.
పావిత్ర్యము చరిత్రలలోని అంతర్ ప్రవాహము. అది
వెదకిన చిక్కును; కానీ, పైపై చూపులకు కనిపించదు.
భక్తిశ్రద్ధలను అద్దములను మనో నేత్రములకు ధరించి,
పరిశీలించిన శుద్ధమైన జ్ఞానము సిద్ధించును.

పిప్పిని త్రిప్పికొట్టి చెరకునందలి రసమును మానవులు
జుట్టుకొనునటుల, పుష్పముయొక్క అందచందములు
చూడక, తుమ్మెద అందలి మధువునే గ్రోలినటుల,
అగ్నిప్రమాదమును యోచించక ప్రకాశముచే ఆకర్షితమై
మిడుత దీపమును చేరునటుల, సాధకులు కావ్యమునందలి
కరుణారసమునే లక్ష్యమందుంచుకొని మిగిలిన
విషయములను విసర్జించవలెను. ఫలమునందలి
విత్తనములు, తోలు, పిప్పి వేరుచేసి రసమునే
అందుకొనుట లోకసామాన్యము. తోలు, పిప్పి,
విత్తనములు లేక ఫలముండజాలదు. ఫలమునకు

పైకమిచ్చితిమి కదాయని
పైతోలు ఎట్టివారునూ
భుజింపరు. విత్తనములు
మ్రింగి జీర్ణించుకోలేరు.
అటులనే రామఫలమునందు
రాక్షస చరిత్రలు అను
తోలును, దానవ ప్రవర్తనలు
అను విత్తనములును, లౌకిక
విషయములను పిప్పి పొరలు,
తెరలు, అరలుగా అందులో
కూడి ఉండును. కరుణా
రసమునే ఆశించువారు పై
వ్యర్థపు విషయ రసములను

మనసున చేర్చక చరిత్రను పఠించుట ఉత్తమము.

ఒకానొక సమయమున పరీక్షిత్ మహారాజు శుకునకు
నమస్కరించి, “స్వామీ! చాలాకాలమునుండియు నన్నొక
సంశయము పీడించుచున్నది. దానిని తమరు తప్ప
అన్యులు తీర్చలేరనియును నాకు తెలియును. తమరు
వేరుగా తలంచక, ఈ దాసుని సంశయమును నిర్మూలము
గావించుడు. అది యేమన, నేను మా వంశీయులలో
ప్రప్రథమ నాయకుడైన మనువు మొదలు నేటి మా తాత
తండ్రుల చరిత్రల వరకునూ వింటిని, పఠించితిని. ఎవరి
చరిత్రలయందు చూచినను ఏదో ఒక మహర్షి రాజుల
నాశ్రయించి యుండుటయును, మహాజ్ఞానవృద్ధులైన
పండితులు రాజాజ్ఞలలో వారల దర్బారులలో కూడి
యుండుటయును చేరియుండును. సర్వసంగపరిత్యాగులైన
ఋషులును, లోకము మిథ్యము, బ్రహ్మసత్యమని గుర్తించిన
పండితులును, రాజుల నాశ్రయించియుండుటలోగల
అంతరార్థమేమియో! కారణము లేని కార్యము పెద్దలు
తలంచరు, చరించరు. కాన, ఈ సంశయమును తీర్చి
నన్ను ధన్యుని గావింపుమ”నగా, శుకులు నవ్వి, “రాజా!
సరియైన ప్రశ్న గావించితివి. వినుము. మహనీయులైన
ఋషులు, పవిత్రులైన పండితులు, నిజమైన లోకపాలకులు
తాము గ్రహించిన సత్యములను, ఆచరించిన పవిత్ర
కర్మలను, అందుకొన్న దైవానుగ్రహమును తోటి మానవుల
కందించి లోక సుఖశాంతులు చేకూర్చవలెనను వాంఛతో

పరిపాలనా దక్షులగు రాజులచెంత చేరి రాజుల కిట్టి ఉత్తమ మార్గముల చిత్తములందు చేర్చి శాసనరీతిగా జనరంజక మగు ధర్మకర్మలను నియమించుచుండిరి. అనాటి రాజులే మహాములులను ఆహ్వానించి, పండితులను పిలిపించి, రాజనీతిని తెలుసుకొని దానికి తగినట్లు శాసనములు నియమించెడివారు. ప్రజలకు ప్రభువే ప్రధాన రక్షకు డగుటచే ప్రభువు సర్వసుగుణ సంపన్నుడై సర్వధర్మ పరాయణుడై, సమస్త విద్యా పారంగతుడై యుండిన ప్రజలయొక్క యోగక్షేమములను, పరిపాలనా విధానమును సక్రమమైన మార్గమున సలుపగలరనియును లోక సుఖ శాంతులనాశించి, “లోకాః సమస్తాః సుఖినో భవంతు” అను లక్ష్యముతో రాజులను చేరెడివారు. ఇంతియేకాదు. జనసుఖదాయకుడు, గోలోకవాసుడు అగు శ్రీమన్నారాయణుడు రాజవంశములందు జన్మించునను వార్త వేదశాస్త్రములందు సూచించుటచే, భగవద్దర్శనార్థమై అప్పటికప్పుడు రాజులను చేరుటకు వీలుగా నుండదనియును, చేరిననూ దైవానందమును మనసారా అనుభవించ సాధ్యముకాదనియును ఆలోచించి, కొందరు దివ్యదృష్టిగల మహనీయులు ముందుగానే ఆయా రాజుల కొలువు కూటములచేరి దైవరాకకై తపించుచుందురు. అట్టివారే వసిష్ఠ, విశ్వమిత్ర, గౌతమ, గర్గ, అగస్త్య ఇత్యాది మహర్షులు. వీరలకేమి కొడువ?! త్యాగులు, విరాగులు అయిన ఈ ఋషులు రాజులచెంత చేరి వ్యర్థ ప్రసంగములు గావించుటకై వారి కొలువుకూటముల చేరలేదు. లేదా, వారి కానుక లందుకొనుటకుకానీ, వారందించు తలభారపు బిరుదులను తగిలించుకొనుటకుకానీ, ప్రభువులను చేరలేదు. విశ్వనాథుని దర్శనమునకును, ధర్మరక్షణ దీక్షకును లోకపాలురను చేరిరి. వేరు కారణము లేవియును లేవు. అనాటి రాజులుకూడను దైవచింతనాతత్పరులై, ప్రజాపరిపాలనకు తగిన మార్గములను పండితులవలనను, ఋషులవలనను తెలిసికొని తమకు తామే ఆశ్రమములకు వెళ్లుటయో, లేదా వారలను రాజభవనములకు రప్పించుటయో జరిపించి, ఆలోచించెడివారు. అనాడు స్వార్థరహితులగు ఋషులు, అధికార వాంఛారహితులగు పండితులు రాజులకు సలహాదారులుగా నుండుటచే అనాడు తిండి గుడ్డలకుకానీ,

తీర్థ గృహములకుకానీ, ఎట్టి కొరతయూ లేక, నిత్య కల్యాణము పచ్చతోరణములతో ప్రజాక్షేమమే ప్రభువు దేహముగను, ప్రభువే ప్రజల గుండెగను తలంచి, స్మరించి, వరించి, తరించిరి” అని శుకులు మహర్షుల చర్యలను, వాంఛలను నిర్వ్వంద్యముగ నిండుసభలో గంటవలె మ్రోయించెను. చూచితిరా! మహనీయులు ఏ పని చేసినను, ఎవరితో చేరినను లక్ష్యము దైవతత్త్వముపై నుండుటచే సర్వకర్మలు, ధర్మరూపమును ధరించి, లోకమును ఉద్ధరించెను; పారాయణములు సలుపువేళ, పఠనము గావించువేళ, లక్ష్యమును దైవభావమున చేర్చి, కథలోని వంకరలను వంటిలోనికి చేర్చక, నిశ్చల నిష్ఠతో, నీతి నిజాయతీలను మదియందుంచి కర్తవ్యమును నిర్వర్తించవలెను.

ధర్మసంరక్షణార్థమై అవతరించు దైవము, సమస్త ప్రాకృత లీలలను సాధారణ మానవునివలె చేయుచుండును, చేయవలెను. కారణము - లోకులకు ఆదర్శము నందించుటకు, అనుభూతులు కలిగించుటకు. లీలలు చూచుటకు సామాన్యమైనటువంటివిగా కంటికి కనిపించినను అందులోని రసము, సరసము, సౌందర్యము, పుష్టి విశ్వమును మోహింపజేయును. హృదయముల పరిశుద్ధపరచును. మనసుల మరపించును, మాయను వదలించును, మధురత్వమును అందించును. ప్రాకృతములుగా కనిపించు తన లీలలన్నియును అప్రాకృతములే, మాననీయములే, దివ్యములే, రామచరిత్ర వ్యక్తిచరిత్ర కాదు, విశ్వచరిత్రమనియే చెప్పవచ్చును. రాముడు సమష్టిస్వరూపుడు, సర్వవ్యాపకుడు. రామచరిత్ర కొంతకాలము మాత్రమే జరిగెనని తలంచరాదు. ఇది ఆద్యంతరహితమయిన చరిత్ర. రామేచ్ఛ లేక చీమైనను కుట్టదు, ఆకైనను రాలదు. ప్రకృతియందలి పంచ భూతములు రామేచ్ఛవలననే, తమతమ కర్తవ్యములను నిర్వర్తించుచున్నవి. ధృక్ గోచరమగు సమస్త వస్తు జాలములందు గల ఆకర్షణ శక్తియే ఆ రామచంద్రుడు. ప్రకృతి ఆకర్షణచేతనే లోకము జరుగుచున్నది. ఆకర్షణే లేకున్న ప్రకృతే లేదు. అనగా రాముడు లేకున్న లోకమే లేదు.

(సశేషం)

అవతారవాణి:

ప్రేమ పరిమళ పుష్పం సేవ

— (శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమ్మేళనం, 1979 మే 21) —

దేశ సేవకుడే దేశ నాయకుడైన
స్వార్థ రహిత సేవ చేయగలడు
పదవి కాంక్షవాడు పరిశుద్ధ హృదయుడా!
చెప్పరయ్య మీరే ఒప్పుకుందు

పవిత్రాత్మ స్వరూపులారా!

కర్మయొక్క రహస్యాన్ని చక్కగా గుర్తించిన దేశము ఈ భరతదేశము. కనుకనే, ఈ పవిత్ర భూమికి కర్మక్షేత్రమని కూడా పేరు. ఆత్మాభిమానముతో చేసిన కర్మ జీవితమున ఆదరిస్తుంది. ఈ కర్మయొక్క పవిత్రతను గుర్తించు కోవటానికి మనకు చిత్తశుద్ధి కావాలి.

కర్మ నిరంతరము నదివలె ప్రవహిస్తుంది. సృష్టియందు కల చేతనాచేతనములన్నీ కర్మయందే పరిభ్రమిస్తుంటాయి. కాబట్టి, కర్మయొక్క తత్వాన్ని గుర్తించటంలో మనం అతిశ్రద్ధను వహించాలి. కర్మ అనే పదము అతి చిన్నదిగా మనకు గోచరించినప్పటికీ దీని అర్థ బాహుళ్యము అమోఘముగా, అనంతముగా ఉంటుంది.

పవిత్రమైన కర్మ హృదయమును విశాలము గావిస్తుంది, చైతన్యమును వికసింపజేస్తుంది, అహంకారమును నిర్మూలము గావిస్తుంది, ఆత్మానందము చేకూరుస్తుంది. కర్మ ఇట్టిది, అట్టిది అని నిర్ణయించుటకు వీలుకాదు. ఈ కర్మ అనేదానికి ఆది, అంత్యములే లేవు. జీవ, ప్రకృతులు ఎట్టి అనాదియో కర్మకూడను అట్టి అనాది.

ఎవరు, ఎక్కడ, ఏవిధంగా, ఏ కర్మను ఆచరించుదురో ఎవ్వరుకూడను తెలుపుటకు వీలుకాదు. సామాన్యంగా, లోకరీతిగా కర్మ అనగా ఏదో ఒక పని చేస్తూండటం అని భావించటం సహజం. కానీ, ఇది సరియైన అర్థము కాదు.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: “అతను ఏమి చేస్తున్నాడు?” అని ప్రశ్నించినప్పుడు, “అతను వ్రాసుకొంటున్నాడు” అని జవాబు వస్తుంది. వ్రాయుట అనేది ఒక కర్మగా భావిస్తున్నాము. “ఇంకొకరు ఏమి చేస్తున్నారు?” అని ప్రశ్నించినప్పుడు, “అతను ఏమీ చేయటం లేదు, చూస్తున్నాడు” అని జవాబు చెబుతావు. కానీ అతను ‘చూడటం’ అనే పని చేస్తున్నాడు కదా! చూడటం కూడా ఒక

కర్మయే. నిద్రించటం కూడను కర్మయే. ఊరకే యోచన చేస్తూ, ఆలోచన చేస్తూ కూర్చోవటంకూడా కర్మయే. ఉచ్చాస నిశ్వాసములు కూడను కర్మయే. ఇది ఎట్టి ప్రయత్నమూ లేకనే సహజముగా జరిగిపోతున్నది.

మన నిత్య జీవితములో తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండునంతవరకు చేసే కర్మలకు ఒకవిధమైన పరిశ్రమ అవసరము. ఈ కర్మలన్నియు లౌకిక జీవితమునకు అంకితమైనటువంటివి. ఇవి పారమార్థికమైనవి కానేరవు. ఈ కర్మలలో నిష్కామ కర్మ అనేదానిని మనము చేపట్టాలి. వ్యక్తులకు సేవ చేయటం, ఆసుపత్రులలో పేషంట్లకు సేవ చేయటం, దీనులకు, దిక్కులేనివారికి సహాయం చేయటం, నారాయణ సేవ

చేయటం ఇవన్నీకూడను మన జీవితంలో సామాన్యమైన కర్మలే. మనము ఆచరించే కర్మలు నిష్కామ కర్మకు సంబంధించినవిగా ఉండాలి.

ఎట్టి భావములో అట్టి భవిష్యత్తు

మానవుడు ఈ ప్రపంచమును ప్రేమించటంకూడను తన స్వార్థ నిమిత్తమై ప్రేమిస్తున్నాడు. ఏ పదార్థమును ప్రేమించినా తన స్వప్రయోజన నిమిత్తమై ప్రేమిస్తున్నాడు. ఒక పండును తాను తినాలంటే ఆ పండు నిమిత్తం కాదు, తన నిమిత్తం తాను ఆ పండును ప్రేమిస్తున్నాడు. ఒక పదార్థమును అతిభద్రంగా దాచిపెడుతున్నాడంటే, అది ఆ పదార్థముపై ప్రేమతో కాదు, తన నిమిత్తమై ఆ పదార్థమును భద్రం చేసుకొంటున్నాడు. కనుక, ప్రపంచములో అన్నిరకములైన ప్రేమలుకూడను స్వప్రయోజనంతో కూడినవేకానీ పరార్థమైన ప్రేమలుగా నిరూపించటం లేదు. స్వప్రయోజనాన్ని విస్మరించి, పరమ ప్రయోజనకరమైన పరతత్వాన్ని వరించి, స్వార్థరహితమైన సేవలో పాల్గొనటం సేవాదర్శ సభ్యుల ప్రధాన కర్తవ్యం.

మానవునియందున్న ఆలోచనలన్నీకూడను తన జీవితములో ఒక ముఖ్యమైన పాత్రను వహిస్తున్నాయి. కనుక, మానవుడు తన హృదయంలో పవిత్రమైన భావములు నింపుకోవాలి. ఎట్టి భావములో అట్టి భవిష్యత్తుగా రూపొందుతుంది. మానవుడనగా భావాల పంట అని చెప్పవచ్చు. స్వార్థరహితమైన భావాలను మన చిత్తమునందు చేర్చుకోవటంచేత, అవియే నిష్కామ కర్మకు పురిగొల్పుతాయి. నిష్కామ కర్మ మానవునియందున్న పశుత్వాన్ని నిర్మూలం చేసి దివ్యత్వాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

కేవలం ధ్యానము, జపము, భజన, యోగము ఇత్యాది కర్మలకంటే సేవ అనేది మహాపవిత్రమైనది. ఈ ధ్యాన, యోగ, జప, భజనాదులు మన నిమిత్తమై మనము ఆచరిస్తున్నాము. మన మానసిక శాంతి నిమిత్తమై, మన ధన్యతకోసమని, మన పుణ్యంకోసమని మనము ఆశించి చేస్తున్నాం. ఇవన్నియు స్వార్థమునకు సంబంధించినవే. ఇది పదార్థములతో సంయోగమే. కానీ, ఈనాడు మనము ఆశించవలసింది పరార్థముతో సంయోగము. కనుక, పరార్థ సంయోగ నిమిత్తమై మనము ఆచరించే ప్రతి

కర్మకూడను స్వార్థ రహితముగా ఉండాలి. నిష్కామ కర్మ, నిష్కామ సేవ అనేది ప్రేమయొక్క పరిమళభరితమైన పుష్పము. మన హృదయాన్ని ఇటువంటి పవిత్రమైన, పరిమళభరితమైన పుష్పముగా మనము మార్చుకోవాలి.

నిష్కామ కర్మయే మానవ జన్మ విశిష్టత

ఈ నిష్కామ కర్మకు ప్రత్యేకమైన ఒక విశిష్టత కూడను ఉంటున్నది. ఈ నిష్కామ కర్మ మన తృప్తికోసమో, లేక ఆ సేవలు చేయించుకొనే వ్యక్తియొక్క తృప్తికోసమో కాదు. ఏది చేసినప్పటికీ పరమాత్మ తృప్తి నిమిత్తమై ఆచరిస్తున్నానని, సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థమని మనము ఆచరించాలి. “నా జన్మ విశిష్టతయే ఇది” అనేరీతిగా మనము విశ్వసించాలి. “నిష్కామ కర్మ నిమిత్తమై నేను జన్మించాను” అనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. ఈ నిష్కామ కర్మ అనేది మన నరములయందు, కండరములయందు, మన రక్తమునందుకూడను ప్రవేశించాలి. “నేను సత్యసాయి సేవాదర్శ కన్వీనరుగా ఉంటున్నాను, నేను స్టేట్ ప్రెసిడెంటుగా ఉంటున్నాను. వారు నియమించిన నియమములను నేను ఆచరించాలి” అనే భావముతో నిర్బంధమైన సేవగా మనము ఆచరించకూడదు. ‘రూల్స్ అండ్ రెగ్యులేషన్స్’ దృష్టితో కాక మన హృదయ పవిత్రత, చిత్తశుద్ధి నిమిత్తమై మనము పవిత్రమైన కర్మలు ఆచరించటానికి ప్రయత్నించాలి.

మన సేవాదర్శ చిహ్నమునందు ‘డ్యూటీ ఈజ్ గాడ్’ అని వ్రాసి ఉంటాము. యావత్ ప్రపంచమునందు ప్రతి ఒక్కరు ‘డ్యూటీ’ అనే పదమును ఉపయోగిస్తున్నారేకాని, ఈ పదముయొక్క అంతరార్థమును గుర్తించటానికి తగిన ప్రయత్నం చేయటం లేదు. ఒకే వ్యక్తి ఉండినప్పుడు ఈ ‘డ్యూటీ’ అనే పదమునకు ఏమాత్రము విలువ ఉండదు. ఒక సంఘము, సొసైటీ, లేక ఇద్దరు వ్యక్తులు ఉండినప్పుడే ఈ డ్యూటీ అనే పదమునకు అర్థముంటున్నది. మనము సమాజమునందు ఉంటున్నాము అనే సత్యాన్ని నిరూపించేదే ‘డ్యూటీ’ అనే పదము. ఈ డ్యూటీని కూడా వ్యక్తిగతమైన డ్యూటీగా మనం భావిస్తున్నాము.

ఇక్కడ మనము రెండు అంశములను విచారణ చేయాలి. ఒకటి ‘ఇండివిజువల్ ఫ్రీడమ్’ (వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ),

రెండవది ‘ఫండమెంటల్ రైటు’ (మౌలికమైన హక్కు). మనము పుట్టినప్పటినుండి అంత్యమయ్యేవరకు ముక్కాలు భాగము ‘ఫండమెంటల్ రైటు’లోనే జీవిస్తున్నాము. మన జీవితమంతా సమాజముపైనే ఆధారపడి గడుపుతున్నాము. నీకు నీవు ఏనాటికీ స్వతంత్రుడవు కావు. సంఘముతోగాని, వ్యక్తులతోగాని సంబంధ బాంధవ్యము కల్పించుకొనక నీవు ఏకాకిగా బ్రతుకుటకు సాధ్యముకాదు. మన యావజ్జీవితము ఈ సమాజమునందే, ఈ సంఘముతోనే సంబంధ బాంధవ్యమును కల్పించుకొంటున్నాం. కనుక, సంఘసేవ నిమిత్తమై మానవత్వము ప్రాప్తించిందికానీ, కేవలం స్వప్రయోజన నిమిత్తమై వచ్చినదికాదనే సత్యాన్ని సేవాదళమువారు గుర్తించాలి.

స్వాతంత్ర్యము - సమాజపరమైన విచారణ

ఎదుటి వ్యక్తియొక్క స్వాతంత్ర్యమునకు భంగము కలిగించని స్వాతంత్ర్యమును మనము చేపట్టాలి. ‘నా స్వాతంత్ర్యము నాకున్నది’ అని అహంకారమైన ఎదుటి వ్యక్తియొక్క స్వాతంత్ర్యానికి భంగము కలిగించటానికి నీవు ముందంజ వేస్తే, సంఘమే నిన్ను శిక్షిస్తుంది. నీ స్వాతంత్ర్యము ననుభవించటానికి నీకెంత అధికార మున్నదో ఎదుటి వ్యక్తికికూడా తన స్వాతంత్ర్యము ననుభవించటానికి అంత అధికారమున్నది.

దీనికొక చిన్న ఉదాహరణ: నాకు స్వాతంత్ర్యమున్నది కదా అని నీవు ఒక పెద్ద కట్టను చేతపట్టుకొని, రోడ్డుపై దానిని ఇష్టమొచ్చినట్లు త్రిప్పుకుంటూ వెళ్లాలనుకుంటావు. కానీ, నీ కట్టను త్రిప్పుటానికి నీకు ఎంత స్వాతంత్ర్య మున్నదో ఎదుటి వ్యక్తికికూడా ఆ రోడ్డుపై నడవటానికి అంత స్వాతంత్ర్యమున్నది. ఎదుటి వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యానికి భంగము కలిగించేరీతిగా నీవు ప్రవర్తిస్తే సమాజమే నిన్ను శిక్షిస్తుంది, లేదా ప్రభుత్వమైనా శిక్షిస్తుంది. నీకు 100% స్వాతంత్ర్యమున్నదని గ్రామాల్లో నీ ఇష్టమొచ్చినట్లు సంచరించటానికి వీలుకాదు. అలా సంచరించాలనుకుంటే నీవు అరణ్యంలో సంచరించవచ్చు.

సమాజములో ఉంటూ ఇష్టమొచ్చినట్లు జీవించటానికి ఏ వ్యక్తికీ, ఏ ఫ్రైమ్ మినిష్టరుకూ, ఏ ప్రెసిడెంటుకైనా అధికారం లేదు. పరిపాలన చేసే మహారాజు కూడా

ప్రజలయొక్క అభీష్టములన్నీ సంపూర్ణంగా నెరవేర్చలేడు. ‘నేను రాజును’ కదా అని తాను స్వతంత్రముగా ఇష్టమొచ్చినట్లు సంచరించటానికి అధికారము లేదు. రాజులకుకూడను కొన్ని ఇబ్బందులు, కొన్ని నియమములు ఉంటున్నాయి. ఈ చిన్న భౌతికమైన రాజ్యమునకు పరిపాలకులుగా ఉన్న రాజులకే ఇన్ని నియమములుండగా సర్వలోక శరణ్యుడైన ఆ భగవంతునకు ఇంతకంటే ఎన్నో నిబంధనలుంటాయి కదా! దేవుడు ఏమైనా చేయవచ్చును అనుటకు వీలులేదు. తనకూడను కొన్ని నియమములు ధరించి వచ్చి ఉన్నాడు.

భగవంతునికి ధైర్యముగా చేరే ప్రార్థనలు

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: లోకములో అనేకమంది భక్తులున్నారు. ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, నేను పెట్టిన పంట ఎండిపోతున్నది. కరుణించి వర్షము కురిపించు” అని ప్రార్థన చేస్తుంటాడు. మరొక భక్తుడు అదే సమయంలో, “స్వామీ, నా కుమార్తె కల్యాణము చేయాలని ఆశిస్తున్నాను. మూడు దినములు వర్షము రాకుండాచేయి స్వామీ” అని ప్రార్థిస్తుంటాడు. ఒక భక్తుడు వర్షం కావాలని ఆశిస్తున్నాడు, మరొక భక్తుడు వర్షం వద్దని ప్రార్థిస్తున్నాడు. ఇది భగవంతుని ఇరకాటములో పెట్టినట్లున్నది. అప్పుడు భగవంతుడు చేయవలసిన పని ఏమిటి? ఇరువురు కూడను భక్తులే. ఇరువురు తమ స్వార్థమును ఆధారము చేసుకొనియే ప్రార్థిస్తున్నారు. అయితే, ఇట్టి ప్రార్థనలన్నీ ధైర్యముగా భగవంతునికి చేరుతున్నవా? అని విచారించాలి.

ఇప్పుడు ఒక రాజ్యమునకు ఒక రాజు అధికారిగా ఉంటాడు. ఇంత పెద్ద రాజ్యమును ఒక్క రాజే పరిపాలన చేయటం అతి కష్టముగా ఉండటంచేత కొన్ని శాఖలుగా విభజిస్తాడు. పోలీసు శాఖ, రెవెన్యూ శాఖ... ఈరీతిగా విభజించినప్పుడు ఏ శాఖకు, ఏ డిపార్టుమెంటుకు సంబంధించిన పైల్చు ఆ శాఖాధికారి దగ్గరకే వెళతాయి. అందరికంటే రాజు పెద్దవాడు కదా అని ఇవన్నీ రాజుదగ్గరకు వెళ్ళవు. ఏ ఏ డిపార్టుమెంటువారు ఆయా కార్యక్రమాలు చూసుకొంటారు. అదేవిధముగా, భగవంతుని సృష్టియందు పరిపాలన అనేక శాఖలుగా విభజింపబడింది. ఇంద్రుడు, వరుణుడు, రుద్రుడు

ఇలాంటివారు వారివారి శాఖలను పరిపాలన చేస్తుంటారు. భగవంతుడు ఫ్రైమ్ మినిష్టరు మాదిరి వీరందరికీ అధికారిగా ఉంటాడు. అయితే, ఇతని శాఖ ఏమిటి? డిపార్టుమెంటు ఏమిటి?

భగవంతుని అధీనంలో మూడు శాఖలుంటున్నాయి. ఒకటి, నిష్కామ కర్మ. రెండవది, అనంతప్రేమ. మూడవది నిర్మల చిత్తము. ఈ మూడింటి ద్వారా వచ్చే ప్రార్థనలన్నీ డైరెక్టుగా భగవంతునికి చేరుతాయి. మిగిలిన స్వార్థపరమైనవీ, ఇంకేమైనా అవన్నీ డైరెక్టుగా భగవంతునికి చేరటానికి వీలుకాదు. కనుక, ఈనాడు మనము డైరెక్టుగా భగవంతునియొక్క అనుగ్రహాన్ని అనుమతులను పొందాలంటే ఈ మూడింటిద్వారానే పొందటానికి వీలవుతుంది.

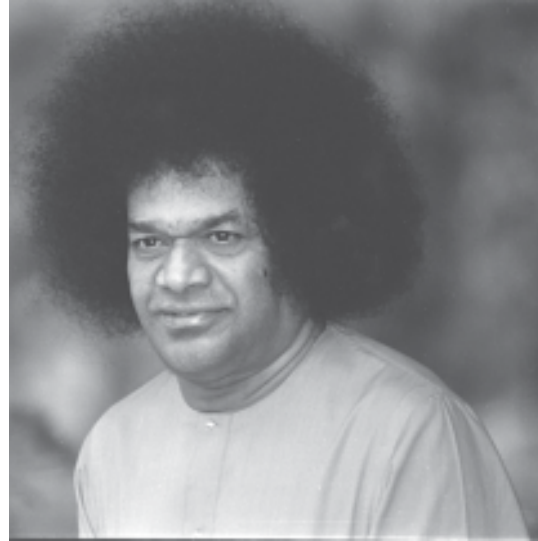
ఈ మూడింటియందు నిష్కామ కర్మ మహాప్రధానమైన డిపార్టుమెంటు. ఇటువంటి సేవలయందు మన సేవాదళ సభ్యులు పాల్గొనాలి.

మనము సేవాదళ సభ్యులమని చెప్పుకుంటూ స్వార్థపరమైన సేవలు ఆచరిస్తుంటే, భగవంతునికి ద్రోహము చేసినట్లుగా ఉంటుంది. పేరుకు తగిన ప్రవర్తన మనము చేపట్టాలి. ఈ నిష్కామ కర్మలో ప్రప్రథమముగా అహంకారమును నిర్మూలం చేయాలి. అహంకారము ప్రవేశించినచోట సేవకు ఏమాత్రము అవకాశము ఉండదు. మనము సేవాదళ సభ్యులమని సేవాదళ కార్యకర్తలమని చెప్పుకుంటే సరిపోదు, సేవకు ముందంజ వేయాలి.

(తరువాయి భాగం వచ్చే సంచికలో)

గ్రామాన్ని దత్తత తీసుకుంటే...

గ్రామానికి వెళ్ళి రోడ్లు బాగుచేశామనో, దేవాలయం తుడిచి వచ్చామనో, వారానికి ఓసారి భజన, నగర సంకీర్తన జరిపామనో చెప్పి, ఆ గ్రామాన్ని మేము దత్తత తీసుకున్నామని ప్రకటించుకోవడం హాస్యాస్పదం, అవమానకరం. అవసరమైన చోట్ల రోడ్లు వెయ్యాలి, మంచినీటి బోర్ వెల్స్ వేయాలి, దీపాలు వేయించాలి. విస్తరి వేసినామంటే పంచభక్త్య పరమాన్నాలు వడ్డించమని నేను చెప్పటం లేదు. కనీసం ఇంత అన్నం, ఇంత పచ్చడి వేసి వారి కడుపు నింపితే చాలు. గ్రామాల్లో త్రాగుడులాంటి వ్యసనాలతో అనారోగ్యం, దారిద్ర్యం కొనితెచ్చుకున్నవాళ్లుంటారు. ప్రబోధలతోనూ, వైద్యసేవలతోనూ వాళ్ళను మంచి మార్గంలో పెట్టండి. నిరుపేద గ్రామాలనే ఎన్నుకోండి. తరచు వెళ్ళి మీ సేవలను పవిత్రమైన సాధనగా త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించి కృషి చెయ్యండి. దైవ సంకల్పంవల్ల మీ కృషి ఫలిస్తుంది.

- బాబా

“భగవంతుని అన్వేషిస్తున్నామంటారు. సర్వత్రా నిండినవానికోసం అన్వేషణ ఏమిటి? ప్రతి వ్యక్తి భగవంతుని స్వరూపమే. భగవంతుడే నిజమైన భక్తునికోసం వెతుకుతున్నాడు. ‘వెతుకుచున్నాను నేను వెతుకుచునే ఉన్నాను... వెతుకుచుంటే నాడు నేడు నిజ భక్తునికోసమై.’ పక్షులకైనా ఉంటున్నది నిజమైన భక్తి. జంతువులలోకూడా ఉంటున్నది నిజమైన భక్తి. కానీ ఏమి దురదృష్టమో మనుష్యులలో మాత్రం నిజ భక్తి కనిపించటం లేదు. అంతా ‘పార్ట్-టైమ్ డివోషన్’గా ఉంటున్నది. భగవంతుడు ఎక్కడ ఉన్నాడంటే, “దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః” ఈ దేహమే మన దేవాలయం. ఈ దేహమనే దేవాలయంలో జీవుడనే దేవుడున్నాడు. నీవే పరమాత్మ తత్త్వం. ఇంతకన్నా మరొక దేవుడెక్కడున్నాడు?” అని ప్రవచించారు, భగవాన్. ఇటువంటి పవిత్ర దేహముతో పవిత్ర కర్మలు ఆచరించాలనీ, మనస్సును సర్వేశ్వర చింతనలో ప్రవేశపెట్టి జీవితానికి సార్థకతను ఆపాదించజేసుకోవాలనీ, కాయమున్నంత వరకు, కాయ భావమున్నంతవరకూ కర్మభావములు తప్పువంటారు స్వామి. పవిత్ర కార్యములు ఆచరించటం కోసమే ఈ కాయము ఉద్దేశింపబడినదని పదేపదే చెబుతూ ఉంటారు. మనలోనే ఉన్న దైవత్వమును గుర్తించటానికి ఎంతో శ్రద్ధ కావాలనీ, తద్వారా మనసునూ, శరీరాన్నీ పునీతం కావించుకోవాలనీ, అందుకు మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యము అతి ముఖ్యమనీ ఉద్బోధిస్తారు, స్వామి.

ఈ నేపథ్యంలో...

“మానవునికి హెడ్, హార్టు (తల, గుండె) ఈ రెండూ ముఖ్యం. హెడ్ అనేది ‘ఎడ్యుకేషన్’కి ముఖ్యం. ‘హార్ట్’ అనేది ‘హెల్త్’ (ఆరోగ్యానికి) ముఖ్యం. దేహానికి నీరు ముఖ్యం. కనుక, మనిషికి ‘హెల్త్ అండ్ ఎడ్యుకేషన్’ ఈ రెండూ అవసరం. కేవలం జీవించటంకోసమే ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవటం పనిగా పెట్టుకోకూడదు. సేవకోసం

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(ఐదవ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించుకోవాలి. సేవ చేయనివాడికి ఆరోగ్యమెందుకు?! ఇంక, మన ‘హెడ్’ ఎలాంటిదై ఉండాలి? పరుల చింతన చేసి, పరులను దూషించి, విమర్శించేటటువంటి అనారోగ్యపూరితమైన ‘హెడ్’ కాదు కావలసినది. భగవంతుని చింతించేటటువంటి ‘హెడ్’ కావాలి. ‘పుడ్’, ‘హెడ్’, ‘గాడ్’ ఈ మూడింటియొక్క సంబంధాన్ని మనము విచారణ చేయాలి. నీకు మంచి ఆహారం ఎందుకు కావాలి అంటే, నీలోని సుగుణాలను అభివృద్ధిపరచుకోవటానికి. తద్వారా సమాజ సేవలో పాల్గొనగల్గటానికి, పరులకు సహాయం చెయ్యటానికి, సమాజంలో సత్కీర్తి పొందటానికి. సమాజ సంక్షేమంకోసం మనం సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యంతో ఉండాలి. అందుకు సమయ పాలనను పాటిస్తూ పౌష్టికాహారం తీసుకోవాలి.

ఐతే, మీరనుకోవచ్చు - ఆహార అలవాట్లనూ, తద్వారా శరీర ఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించుకొనే విధానాలను స్వామి చెప్తున్నారంటే, దేహభ్రాంతిని మరింతగా అభివృద్ధి

చేసుకొమ్మనే కదా అర్థం! ఆరోగ్యంపైనే దృష్టి ఉంటే, దేహంపైనే ధ్యాన నిలుస్తే మరి దేహిపైన ధ్యానం నిలవటం ఎలా సాధ్యం?

అలా అని అనుకుంటున్నారు కదా!

“కాదు, కాదు, కాదు. దేహిని పొందే నిమిత్తమై దేహారోగ్యాన్ని కాపాడుకొమ్మని చెప్తున్నాను. కుస్తీ పట్టేవారు నిరంతరము దేహచింతనతోనే ఉంటారు. తినటమూ కనరత్తు చేయటమే జీవిత ధ్యేయంగా కాలం గడుపుతూ ఉంటారు. కానీ మనం ఎవరితో కనరత్తుకోసమని తినాలి? మన ఇంద్రియాలతో మనం కనరత్తు చేయాలి. ఇంద్రియాలను బలహీనం చేయాలి. ఆ ఇంద్రియాలను ఓడించాలన్నదే ధ్యేయంగా ఉన్నప్పుడు, వాటికి అనవసరమైన స్థానమును మనం ఆపాదించకూడదు. మన ఆరోగ్యం కాపాడుకొనేంతవరకే వాటి అవసరాన్ని మనం ఉపయోగించుకోగలగాలి. సకాలంలో భోజనం చేయటం, సకాలంలో నిద్రించటం, సాత్వికమైన పౌష్టికాహారాన్ని సమతుల్యంగా భుజించగలగటం, నిత్య కర్మలన్నింటినీ క్రమబద్ధంగా, ఆరోగ్యప్రదంగా నిర్వర్తించగలగటంవలననే మనం ఆరోగ్యపథంవైపుకు అడుగులు వేయగలము.”

జనన మరణములు మన చేతుల్లో లేవుకానీ, వాటి మధ్యనగల మనము గడిపే జీవితము మటుకు మన చేతుల్లోనే ఉంది; మనల్ని మనం నియంత్రించుకోవటంలోనే ఉంది; మన జిహ్వచాపల్యాన్ని అదుపులో ఉంచుకొని, మన ఆరోగ్యాన్ని మనం కాపాడుకోవటంలోనే ఉంది; సక్రమమైన ఆరోగ్యపు అలవాట్లతో, హృదయ ప్రక్షాళనతో అంతర్యామిని దర్శించగల స్థాయిని చేరుకోగలగటంలోనే ఉంది.

మనం ఆహారం లేకుండా కొన్ని వారాలపాటు జీవించగలం. నీరు త్రాగకుండా కొన్ని రోజులు జీవించగలం. కానీ, గాలిని పీల్చుకుండా కొన్ని నిమిషాలపాటు మాత్రమే జీవించగలం. అందుకే భగవంతుడు ఆహారాన్నీ, నీటినీ తీసుకునే ప్రక్రియను మాత్రమే మనకు వదలిపెట్టి గాలిని పీల్చడాన్ని మాత్రం, మనకు తెలియకుండానే శరీరంలో నిరంతరమూ జరిగే ప్రాణప్రదాయకమైన, అతి ముఖ్యమైన అంశంగా మనలో

అమర్చాడు. మనం శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యాలతో ఆధ్యాత్మిక పథంలో సలక్షణంగా పురోగమించాలని సంకల్పించాడు.

ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో మనం ఊపిరి తీసుకుని వదిలే ఉచ్చ్వాస నిశ్వాస కార్యక్రమము వెనుకగల అంతరార్థంలోని అద్వైత భావనను స్వామి మనకు అతి తేలికగా బోధపరుస్తారు.

“మనం ప్రతీసారీ గాలిని లోపలికి పీల్చే సమయంలో ‘సో’ అనే శబ్దము, గాలిని వదలిపెట్టే సమయంలో ‘హం’ అనే శబ్దమూ వెలువడుతాయి. ‘సో’ అనే మాటకు భగవంతుడనీ, ‘హం’ అనే మాటకు ‘నేను’ అనీ అర్థం. ఈ రెండూ కలసిన ‘సోహం’ అనే రెండక్షరాల మాటకు ‘నేను భగవంతుడను’ అనే అర్థం వస్తుంది. ఈవిధంగా ప్రతీసారీ మనము ఉచ్చ్వాస నిశ్వాస ప్రక్రియను చేసినప్పుడు భగవంతునితో మనకు గల ఏకత్వమును గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నామన్నమాట. ఈ ‘సో’, ‘హం’ల ఏకత్వమును తెలిపే సోహం తత్త్వమును, నిరంతరమైన ఎఱుకను, అఖండ హంసగాయత్రి అని ఆధ్యాత్మిక తత్త్వవేత్తలు అభివర్ణిస్తారు. మన జీవితంలో ప్రతి రోజూ ఈవిధంగా 21,600 సార్లు మనకు మనమే భగవంతునితో మనకు గల ఏకత్వమును గుర్తు చేసుకుంటున్నాము.”

ఈ ప్రక్రియను గురించి స్వామి వివరణ ఇస్తూ -

“మీలోని అణువణువునా దివ్యత్వం నిక్షిప్తమై ఉంది. దానిని గ్రహించగలగాలంటే మానసిక ప్రక్షాళన అవసరం. అంతరంగంలో అంతర్యామి అదృశ్యంగా ఉంటాడు. సాదృశ్యంగా వీక్షించగలగాలంటే, అది శారీరక మానసిక పారిశుద్ధ్యం, పవిత్రతలవల్లనే సుసాధ్యం. అందుకే నియమ నిష్ఠలతో, సంప్రదాయ పద్ధతులతో, ఆధ్యాత్మిక వికాసంతో, శరీరాన్ని దివ్యరథంగా, అంతరంగాన్ని దేవాలయంగా తీర్చిదిద్దుకోగలగాలి. ఏకాత్మ భావాన్ని సిద్ధిపజేసుకోగలగాలి. అందుకోసమే స్వామి నిరంతరం మనకు బోధించే శారీరక, మానసిక ఆరోగ్య సూత్రాలను, ఆధ్యాత్మికతతో మేళవింపు చేసుకుని, ఆస్వాదించి, ఆచరించగల స్థితికి మనం ఎదగగలగాలి. స్వామి అవతార లక్ష్య సాధనలో పాలుపంచుకోవాలి.

ఐతే, వాతావరణ కాలుష్యము దారుణంగా మన ఆరోగ్యాలను దెబ్బతీస్తోంది. దానిని నివారించగల సామర్థ్యం మనకు లేకపోయినా ఆహార విషయాలలో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు మటుకు చాలావరకూ మన చేతుల్లోనే ఉన్నాయి. అందుకనే స్వామి సమయం, సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా ఆహార పద్ధతులనూ, ఆరోగ్య నియమాలనూ ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నారు.

“వాతావరణ కాలుష్యమే కాదు, ఆహార కాలుష్యం కూడనూ ప్రమాదకరమైనదే. ఐతే, ఆహార కాలుష్యాన్ని నియంత్రించగల శక్తి మంత్రములకుకూడా ఉంది. ఈ మంత్రోచ్ఛారణ విషయంలో చిత్తశుద్ధి ఉంటే, ఎటువంటి ఆహారమైనా అమృతతల్యమవుతుంది. మనం తీసుకొనే ఆహారము పాత్రశుద్ధి లోపించినా, పదార్థ శుద్ధి లోపించినా కలుషితమైపోతుంది. ఇవేకాక వంటచేసేవారి, వడ్డించేవారి చెడు గుణముల ప్రభావంవలనకూడా ఆహారం కలుషితమై, మనకు తెలియకుండానే మనలను అనారోగ్యానికి గురి చేస్తుంది. వాటి నివారణకోసం ఈ రెండు మంత్రములనూ తప్పనిసరిగా పఠించాలి. మొదటి భాగములోని మంత్రము చాలామందికి తెలుసు, “బ్రహ్మార్పణం... బ్రహ్మ హవిః” అంటూ చదువుతారు. ఐతే, ఈ మంత్రానికి సరైన అర్థాన్ని గుర్తెరిగి చదవాలి. యాంత్రికంగా చదవటంవలన ఫలితం

ఉండదు. ఈ మంత్రముయొక్క అర్థమేమిటంటే, “నేను తినబోతున్న పదార్థమును బ్రహ్మకు అర్పిస్తున్నాను. ఆ బ్రహ్మయే ఈ అగ్నికుండములోని హవిస్సు. ఆయనే హవ్య వాహనుడైన అగ్ని. ఆ బ్రహ్మయే దీనిని స్వీకరిస్తున్నాడు. బ్రహ్మనుగురించి ధ్యానించువాడు బ్రహ్మను చేరుకుంటాడు”

ఇక రెండవ భాగములోని మంత్రము -

“అహం వైశ్వానరోభూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః
ప్రాణాపాన సమాయుక్త పచామ్యన్నం చతుర్విధమ్”

భగవంతుడు నీవర్పించిన భోజన పదార్థమును (నైవేద్యము) స్వీకరిస్తున్నట్లు చెప్పబడిన ఈ మంత్రము యొక్క అర్థమేమిటంటే, “నేను వైశ్వానరుని రూపంలో (జరరాగ్ని) ప్రాణుల దేహమును ఆశ్రయించి ఉన్నాను. భక్ష్య, భోజ్య, చోష్య, లేహ్యములనే నాలుగు విధములుగా నీవు తీసుకున్న ఆహారమును ప్రాణ, అపానములనే రెండు జీవశక్తులద్వారా జీర్ణము చేస్తున్నాను.”

ఈవిధంగా భోజనము చేసేముందు ప్రతీసారి మనము ఈ మంత్రములను జపించినప్పుడల్లా భగవంతునితో మనకుగల అనుబంధము అవగతమవుతుంది. ఇది ధన్వంతరీ స్వరూపుని ఉవాచ.

(సశేషం)

దేహ పవిత్రత గుర్తించుటే జ్ఞానం

ఈ దేహమును క్షేత్రముగా గుర్తించేవాడే క్షేత్రజ్ఞుడు. అలా గుర్తించడమే జ్ఞానం. కాశీ క్షేత్రం, తిరుపతి క్షేత్రం, బదరీ క్షేత్రం వంటి పవిత్ర స్థలాలలో పూజలు, మంత్ర పఠనములు, దీక్షలు, వ్రతములు వంటి సత్కర్మలు నిత్యం జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ దేహమనే క్షేత్రం కూడా అటువంటి సదాచారములు, సచ్చింతనలు, సత్కర్మలకు ఆలవాలమై యుండాలి. అప్పుడే దేహము క్షేత్రముగా, దేహధారి క్షేత్రజ్ఞుడుగా సార్థకత లభిస్తుంది. క్షేత్రమంటే పొలము అని మరో అర్థం ఉంది. పొలములో మనం ఎట్టి విత్తనములు నాటుతామో అట్టి పంటయే పండుతుంది. అదేవిధంగా, దేహమనే క్షేత్రం సత్కర్మలకు నిలయమైనప్పుడు సత్ఫలములు లభిస్తాయి.

- బాబా (త్రయీ బృందావనంలో ప్రవచనం 1990)

విద్యార్థులు పాటించవలసిన విధి విధానములు

ప్రతి మానవుడుకూడా తాను జరిపే కార్యములో విజయము సాధించాలని అభిలషిస్తుంటాడు. ఆ విజయము త్వరలోనే దొరకవచ్చును లేదా కొంత ఆలస్యం కావచ్చును. ఏమైతేనేమి, విజయాన్ని సాధించాలనే లక్ష్యము ప్రతి ఒక్కరి హృదయమందు స్థిరమై ఉంటుంది. అయితే, విజయాన్ని సాధించటానికి ఒక్కొక్క మార్గములో ఒక్కొక్క విధానముకూడా ఉంటుంది. ఇల్లు కట్టాలనే సంకల్పము కలిగిన తక్షణమే ఇల్లు తయారవుతుందా? మొట్టమొదట ఒక ప్లాను వేయాలి. ఆ తరువాత త్రవ్వకాలు జరగాలి. భద్రమైన పునాది వేయాలి. క్రమక్రమేణా గోడలు కట్టటం, పైకప్పు వేయటం, ప్లాస్టరింగ్ చేసుకోవటం... ఇది ఇల్లు కట్టేటటువంటి మార్గము. వ్యవసాయ రంగములో కూడను ఏ భూమిలో ఏవిధమైన విత్తనములు నాటాలి? ఏ ఎరువులు వేయాలి? ఏ పంటను ఎప్పుడు పండించాలి? అనే విధివిధానములను విచారణ చెయ్యాలి. ఈ విధానాలు తెలియకుండిన ఇల్లు కట్టలేము, పంటలు పండించలేము.

అదేవిధముగనే, విద్యార్జనకుకూడా కొన్ని విధి విధానములు ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి. పరీక్షల్లో కొంతమంది ఉత్తీర్ణులవుతారు, మరికొందరు అపజయాన్ని పొందుతారు. అందరూ ఉత్తీర్ణులవ్వటానికి వీలుకాదు అనే అపోహ ప్రజలలో వ్యాపించింది. పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులు కావటానికి కూడా కొన్ని విధివిధానాలు ఉంటున్నాయి. వాటిని సక్రమంగా పాటించకపోవటంచేతనే కొంతమంది అపజయాన్ని పొందుతున్నారు. ఏదో కొంతమంది గ్రుడ్డిగా చదివినవి తలలో చేర్చుకొని, జ్ఞాపక శక్తివలన ఉత్తీర్ణులు కాగలుగుతున్నారుకానీ, వారుకూడను ఈ విధి విధానములు పాటించటం లేదు. కనుక, ఈనాడు అధ్యాపకులు ఈ విధివిధానములను విద్యార్థులకు సక్రమంగా బోధించినప్పుడు ప్రతి విద్యార్థి కూడను తప్పక ఉత్తీర్ణుడు కాగలడు.

మొట్టమొదటిది, విద్యార్థిలో బలమైన ఆకాంక్ష ఉండాలి. “నేను ఉత్తీర్ణుడను కాగలను, ఫస్టు క్లాసు తెచ్చుకోగలను” అనే దృఢమైన విశ్వాసము ఉండాలి. ‘సక్సెస్ బిగెట్స్ సక్సెస్’ అనే సామెత ఉంటుందాది. ఒక విజయాన్ని మనము పొందినామంటే, ఆ విజయముయొక్క బలముచేతను, ధైర్యముచేతను ఇంకా అనేక విజయాలను పొందవచ్చును. అదే ఒక అపజయము కలిగితే, దానివలన కొన్ని బలహీనతలు ఏర్పడి, నిరుత్సాహము కలిగి, ఇంకా అనేక అపజయాలను అందుకొనే అవకాశం ఉంది. ఇక్కడ అపజయం పొందుటలో తప్పు లేదు, లక్ష్యము చిన్నదిగా పెట్టుకోవటమే తప్పు. అపజయము పొందినా ఫరవాలేదు, నీవు లక్ష్యాన్ని మాత్రం ఉన్నత లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలి. రెండో పర్యాయము కష్టపడి చదివి, ఆ అపజయాన్ని మరపింపజేసేటట్లు ఘన విజయాన్ని అందుకొమ్మని అధ్యాపకులు పిల్లవానికి ఉత్సాహం అందించాలి. విద్యార్థులకు ఈవిధంగా బలమైన ఆకాంక్ష ఉండాలి. ఇది మొట్టమొదట ఉండవలసిన లక్షణము.

ఇక రెండవది ఏమిటంటే, మనకంటే ఉత్తమమైన వారితో, మనకంటే గొప్ప విజయాన్ని సాధించినవారితో కొంతవరకు చేరుతూ ఉండాలి. వారితో కొంతవరకు పోలికలు పెట్టుకోవాలి. అప్పుడే “నేనుకూడా వారివలె ముందుకు పోవాలి, విజయాన్ని సాధించాలి, ఉత్తీర్ణుడను కావాలి” అనే ఉత్సాహము పిల్లవానిలో బలపడుతుంది. ఇలాంటి విజయాలు సాధించిన వ్యక్తుల అనుభూతులు మనము పిల్లలకు చెబుతూ ఉండాలి. ఇంతేకాదు, పిల్లలు నివసించే గదులయందుకానీ, వారి పుస్తకములయందు కానీ ఇలాంటి విజయాన్ని సాధించినవారి సూక్తులు, చిత్రపటములు ఉండేటట్లు చూడాలి. ఈనాడు దురదృష్టవశాత్తు పిల్లలు చదువుకొనే గదులలో కూడను సినిమా బొమ్మలు పెట్టుకుంటున్నారు. దీనివల్ల ఈ పిల్లలలో

విజయం సాధించాలన్న ఆకాంక్షకానీ, ఉత్సాహముకానీ కలిగే అవకాశం లేదు. వారితో పోలికలు పెట్టుకోలేరు కూడా. అందుచేత అవజయాన్ని పొందుతూ ఉంటారు.

మూడవది గొప్ప ఆశయము. ఎప్పుడు గొప్ప ఆశయము ఉంటుందో మన స్నేహితులు కూడను గొప్పగా చూడటానికి ప్రయత్నిస్తారు. పాసు మార్కులు 35 కదా అని, ఆ 35 మార్కులపైనే లక్ష్యము పెట్టుకుంటే, 25 మార్కులు మాత్రమే వస్తాయి. అలాకాకుండా 95 మార్కులు రావాలని లక్ష్యము పెట్టుకుంటే కనీసం 60, 65 మార్కులకు తగ్గవు. చిన్నచిన్న విషయాలను నీవు ఏమాత్రము పెద్దవిగా చర్చించవద్దు. అట్లే, తక్కువ మార్కులను లక్ష్యంగా పెట్టుకోవద్దు. గొప్ప ఆశయాన్ని కలిగి ఉండవలసిందిగా అధ్యాపకులు విద్యార్థులకు బోధించాలి. వెంటపడి కుంటి నక్కను కొట్టటంకంటే గురి తప్పినా పులినే కొట్టమన్నారు. మనము తక్కువ లక్ష్యం

పెట్టుకుంటే కుంటి నక్కను కొట్టటానికి ప్రయత్నించినట్లుగా ఉంటుంది. మనం గురి తప్పినాకానీ గొప్ప లక్ష్యంతో, పెద్ద ఆశయాలతో ఉండాలి. ఇది పిల్లలకు లేత వయస్సునందే చక్కగా బోధించాలి.

ఇంక, నాల్గవది ఏమిటంటే, సమష్టి దృష్టి. పాత్రలో ఉన్న నీరంతా పోవలెనంటే దీని చుట్టూ రంధ్రములు కొట్టనక్కర్లేదు. ఒక చిన్న రంధ్రముంటే చాలు, పాత్ర ఖాళీ అయిపోతుంది. ఇక్కడ సమష్టి దృష్టి అంటే ఏమిటి? నీకు కొన్ని సబ్జెక్టులపై చాలా ఇంట్రెస్ట్ ఉంటుంది. ఆ సబ్జెక్టులలో మాత్రమే నీవు తొందరై శాతం మార్కులు తెచ్చుకుంటావు. కానీ, మిగిలిన సబ్జెక్టులపై నీవు సరియైన శ్రద్ధ చూపకపోతే వాటిలో ఫెయిల్ అయిపోతావు. నీకు ఇష్టమైన సబ్జెక్టులలో మాత్రం ఎక్కువ మార్కులు తెచ్చుకొని, ఇష్టములేని సబ్జెక్టులో ఫెయిలైపోతే, నీవు పూర్తిగా ఫెయిలైనట్లేకానీ, విజయాన్ని సాధించలేవు. మనము ఫెయిల్ కావటానికి

ఒక్క సబ్జెక్టు చాలు. కాబట్టి, నీకు ఏ సబ్జెక్టుపై శ్రద్ధ లేదో, దానిపై శ్రద్ధను డెవలప్ చేసుకోవాలి. దానిపై ఇష్టము కలిగించుకొని ఉన్నతమైన మార్కులు తెచ్చుకోవాలి. కనుక, నీకు ఇష్టము ఉన్నదానిపైననూ, ఇష్టము లేనిదానిపైననూ సమత్వాన్ని, సమస్థితిని అభివృద్ధి పరచుకుంటూ చదువుతూ రావాలి. అప్పుడే బుద్ధి కుశలత పెరగటానికి, మానసిక వికాసము కలగటానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఈవిధమైన సమస్థితి పిల్లలకు మనము చక్కగా బోధిస్తూ రావాలి.

ఇంక, ఐదవది జ్ఞాపక శక్తి. ఈ జ్ఞాపక శక్తి మనకు లేదా? ఉన్నది. అయితే, దీనికి ఆసక్తి కొంచెం చేర్చాలి. చాలామంది చేతిలో పుస్తకం పట్టుకుంటారు. కళ్ళు అక్షరాలపై పెడతారు. నోటితో చదువుతారు. మనస్సు మాత్రం ఎక్కడో ఉంటుంది. కనుక, మొట్టమొదట ఈ మనస్సు, కన్నులు, చేతులను నోటితోపాటు ఏకీభావం చేసి చదవాలి, ఇందులో ఉత్తీర్ణులు కావాలి అనే ఆసక్తితో ఈ జ్ఞాపక శక్తిని ఉపయోగించినప్పుడు తప్పక మనకు ఫస్టు క్లాసు వస్తుంది.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: కొందరు పాఠ్య పుస్తకాలు చదివినప్పుడు జ్ఞాపకం లేదంటుంటారు. ఒక గంటకు ముందు చదివినది మరొక గంటకు మరచిపోతారు. అదే పిల్లలు రేడియోలో సినిమా పాటలు వస్తుంటే, ఆ పాటలన్నీ జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటారు. 10 సినిమాలు చూస్తే ఆ పది సినిమాల పాటలూ వాళ్ళ తలలో ఉంటాయి. టెక్స్ట్ బుక్ చదివితే రెండు లైన్లయినా జ్ఞాపకం లేకుండాపోవటానికి, సినిమా పాటలు మాత్రం జ్ఞాపకం ఉండటానికి కారణం ఏమిటి? సినిమాపై ఆసక్తి ఉన్నది. ఈ టెక్స్ట్ బుక్ పైన ఆసక్తి లేదు. కనుకనే, జ్ఞాపక శక్తి ఉండాలంటే ఆసక్తిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి.

ఇక ఆరవది చాలా ప్రధానమైనది. అదేమిటంటే, విధానము. మనము పరీక్షకు వెళుతున్నాము. పరీక్ష ఏవిధంగా జరుగుతున్నది? మొట్టమొదట విచారణ చేయాలి. పరీక్షలో పేపరుమీద వ్రాయవలసి ఉంటుంది. కానీ, విద్యార్థులు ఏమి చేస్తున్నారు? పరీక్షకోసం కేవలం చదువుతున్నారు. ఇది చదవటం, అది వ్రాయటము. కనుక, ఈ రెండూ విరుద్ధమైపోతున్నాయి. కనుక, టెక్స్ట్

బుక్ లో ఉన్న ముఖ్యమైన విషయాలను వెంటనే నోట్స్ లో వ్రాయటానికి ప్రారంభించాలి. మనం సంవత్సరమంతా టెక్స్ట్ బుక్ లోని ముఖ్యమైన విషయాలను నోట్స్ లో వ్రాస్తూ వ్రాస్తూ వ్రాస్తూ ఉంటే చక్కగా విజయాన్ని పొందగలుగుతాము. అంతేకాకుండా, చదివితే అర్థం కానటువంటి విషయాలు వ్రాస్తే చక్కగా అర్థమౌతాయి. మనము ఎగ్జామినేషన్ లో పేపరుపై వ్రాయవలసి ఉంటుంది కాబట్టి, వ్రాయటమే మనము ప్రాక్టీసు చేయాలి. ఈ విధానమును అవలంబించినప్పుడు విద్యార్థి పరీక్షలో తప్పక ఉత్తీర్ణుడు కాగలడు.

ఈ ఆరు రకములైన మార్గాలను అధ్యాపకులు బోధించినప్పుడు ఏ విద్యార్థి అవజయము పొందటానికి అవకాశముండదు. మొట్టమొదట విద్యార్థులలో బలమైన ఆకాంక్షను పెంచాలి. ఉత్తములచేత కొంత పోల్చుతూ రావాలి. గొప్ప ఆశయము ఉండాలి. సమష్టి దృష్టి ఏర్పడాలి. ఐదవది ఆసక్తి. ఆరవది పరీక్ష వ్రాసే విధానానికి ప్రిపేర్ కావాలి. ఈ విషయాలను అధ్యాపకులు హెచ్చరిస్తే, విద్యార్థులు విజయము అందుకొని తద్వారా వృద్ధిలోకి రావటమేకాకుండా విద్యారంగంలోని సమస్యలకు శాశ్వతమైన పరిష్కారము తీసుకువస్తారు. కానీ, ఈ విధి విధానాలను విద్యార్థులు అనుసరించటం లేదు. రాత్రంతా మేలుకొని టీ త్రాగి ఏదో ఆ పుస్తకంలో ఉన్నది మస్తకంలో పెట్టుకొని, ఆ మస్తకంలో ఉన్నదంతా ఎగ్జామినేషన్ హాలులో క్రుమ్మరించి తలను ఖాళీ చేసుకొని బయటకు వస్తున్నారు. మరుసటిరోజు అడిగితే వారు ఏమి వ్రాశారో వారికే గుర్తుండదు. వారు డిగ్రీ తెచ్చుకుంటున్నారేకానీ, ఆ డిగ్రీకి సంబంధించిన 'క్వాలిఫికేషన్' (అర్హత) లేదు. అలాంటివారు తిరిగి విద్యార్థులకు చెప్పాలంటే, మళ్ళీ తాను పుస్తకం చదువుతూ, చెబుతూ రావాలి. ఈవిధముగా చేసిన బోధ ఏమాత్రము శాశ్వతంగా నిలువదు. కనుక, ఈనాడు మన అధ్యాపకులు ఈ ఆరు విషయాలను అర్థం చేసుకొని, బోధించినప్పుడు విద్యార్థులు భవిష్యత్తులో ఉన్నతమైన స్థాయికి వస్తారు.

(1983లో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము నుండి)

సూత్రధారి - పాత్రధారులు

❖ చంద్రమౌళి రమాదేవి ❖

జగములనెడి నాటకంబు నాడింతువుగా

ఎఱుగగలరె నీ లీలలు ఎవరైననుగా...

జగన్నాటక సూత్రధారి, లీలామానుషరూపధారి అయిన స్వామివారు స్వయంగా రచించిన పాట ఇది. ఈ లీలానాటకసూత్రధారియొక్క బరువు బాధ్యతలనుగురించి, వారి లీలలను తెలుసుకోలేని పాత్రధారులగురించి కొంచెం ఆలోచించే ప్రయత్నం చేద్దాం.

సూత్రధారియే పాత్రధారిగా దిగివచ్చినప్పుడు తమ పాత్రను సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తారని ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు కదా! పాత్రధారుల పూర్వాపరాలు చూసి వారికి తగిన భూమికలు ప్రసాదిస్తారు. ఆ సూత్రధారి 3 దివ్యమార్గదర్శకత్వంలో వారు చేసే సూచనలు సక్రమంగా

అర్థం చేసుకుని సరిగ్గా అమలుపరిచే పాత్రధారులు అమోఘమైన కౌశల్యం ప్రదర్శించగలరు, రాణించగలరు, నిస్సందేహంగా ప్రజల మెప్పు పొందగలరు.

ఇక్కడ గమనార్హమైన విషయం ఏమిటంటే, జగన్నాటకాన్ని నడిపించటానికి ఆ ప్రభువు ఎవరి సహాయమూ తీసుకోరు. వారికి ఆంతరంగిక కార్యదర్శి (సెక్రెటరీ) ఎవ్వరూ లేరు. అంతా వారి సంకల్పానుసారమే జరిగిపోతుంది. స్వామివారు వివరించిన ఈ అందమైన అర్థవంతమైన ఉదాహరణ చూడండి:

“నాటకం భగవంతునిది. వేషం ఆయన ఇచ్చిన కానుక. మాటలు ఆయన రాశాడు. దర్శకత్వం ఆయనది. వేషం, అలంకరణ, కదలికలు, కంఠం, ప్రవేశ - నిష్క్రమణల్ని ఆయన నిర్ణయిస్తాడు. నీ పాత్రను నీవు బాగా నటించాలి. తెరపడిన తరువాత నీవు ఆయన ప్రశంసల్ని పొందాలి. నైపుణ్యం, ఉత్సాహాల ద్వారా ఇంకా ఇంకా ఉత్తమ పాత్రలను పోషించే హక్కును సంపాదించుకో. జీవితయొక్క అర్థం, ప్రయోజనం ఇదే!”

కథ, మాటలు, దర్శకత్వం, నిర్మాణం వగైరా అన్నీ వివరించారుగాని ‘కొరియోగ్రఫీ’ సంగతి ఏమిటి అనే ప్రశ్న తలెత్తితే, ఇన్ని భూమికలు దివ్యంగా నిర్వహించే ఆ సూత్రధారి ‘ఆది కొరియోగ్రాఫర్’ కూడా అనే విషయం విస్మరించకూడదు. స్వయంగా స్వామివారే ఇలా సెలవిచ్చారు మరి:

“నేను నటరాజును, నాట్యాచార్యుణ్ణి. మీరందరూ నాట్య విద్యార్థులు. నాట్యంలో ప్రతి అడుగు మీకు నేర్చుతున్నప్పుడు నేను ఎంత కష్టపడుతుంటానో నాకు మాత్రమే తెలుసు. అడుగులు

వేసేవాడికన్నా అడుగులు నేర్పేవాడిదే ఎక్కువ
బాధ్యత, ఎక్కువ కష్టం.”

నిజమే కదా! స్వామి కొంతమందిని ఉపకరణములుగా ఎంచుకొని అసంభవమనిపించే ప్రణాళికలు వారిద్వారా అమలుపరుస్తున్నారంటే, ఆ ఘనత వారిదే కదా! మనం కేవలం మన పాత్రల్ని పోషిస్తాం. అందరు పాత్రధారులతో సమన్వయం ఏర్పరుస్తూ ఆ పరమాత్మ ఎన్ని బాధ్యతలు నిర్వహిస్తారో, ఎందరి జీవితాలలో ఎప్పుడు ఎలా ప్రవేశించి వారి జీవిత గాథల్ని ఎలా మలుపు తిప్పుతారో మనం తెలుసుకోగలమా! అందరి తలరాతలు రాసే ఆ తిరుగులేని దివ్యశక్తి గురించి ఎవరో అన్న ఈ మాటలు నిజం సుమా అనిపిస్తాయి: “చేతిమీద గీసిన గీతలు దేనితో కడిగినా పోవు. మరి ఆ దివ్యశిల్పి దేనితో గీసి ఉంటాడు!”

“అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ”, నీదే భారం స్వామీ, అని భక్తుడు ఆర్తిగా విన్నవించుకుంటే, ఆపై కథ నడిపేది ఆ దైవమే కదా! అప్పుడు మన కర్తవ్యం ఏమిటో స్వామి విశదీకరిస్తున్నారు. అలకిద్దామా.

“నిద్ర లేవగానే మీరు ప్రభువు మీకై నిర్దేశించిన పాత్రను నిర్వహించటంకోసమై వేదికపైకి వెళ్ళబోతున్నట్లుగా భావించండి. మీ పాత్రను సమర్థవంతంగా నిర్వహించి, ఆయన మెప్పును పొందగలగాలని ప్రార్థించండి. రాత్రి పడుకోవటానికి ముందు నాటకంలో అంకం ప్రదర్శన అయిన తరువాత ‘గ్రీన్ రూమ్’లోకి ప్రవేశించినట్లు భావించండి... నాటక రచయిత అయిన ఆ భగవంతుడికి నాటకం ఎలా జరగబోతోందో, ఎలా ముగుస్తుందో తెలుసు. ఆయన పాదాలచెంత పూర్తిగా శరణాగతి పొందండి. కేవలం మీ పాత్రకు తగినట్లుగా నటించి విరమించటమే మీ కర్తవ్యం.”

ఒకసారి స్వామి బృందావన్ లో రామబ్రహ్మంగారిని పిలిచి, తాము ధరించే కాషాయపు రోబ్ ఇచ్చి ‘ఇది వేసుకో’ అన్నారు. రామబ్రహ్మంగారు ఒడ్డా పొడవూ ఉన్న మనిషి. “ఎలా వేసుకోను స్వామీ! ఇందులో నా చేయి అయినా దూరదే” అన్నారు రామబ్రహ్మంగారు.

“అదేం కుదరదు, నీవు ఇది వేసుకోవాల్సిందే” అన్నారు స్వామి.

సరేనని ఆయన వేసుకోబోయారు. తల ఆ రోబ్ లో ఇరుక్కుపోయి ఊపిరాడక ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యారు. అయినా ఆయన వదలిపెట్టకుండా దాన్ని తొడుక్కునే ప్రయత్నం చేయసాగారు. అప్పుడది విచిత్రంగా వ్యాకోచించసాగింది. ఆయన దానిని తొడుక్కోవటం పూర్తి కాగానే, అది ఆయనకి అది ఇచ్చి కుట్టించినట్లు చక్కగా సరిపోయింది.

ఈ లీలని వివరిస్తూ రామబ్రహ్మంగారు అన్నారు, “మిమ్మల్ని స్వామి ‘ఈ పని చేయ’ అని ఆదేశించారంటే, ఆ పనిని మీరు చేయగల శక్తిని, స్థితిని కూడా స్వామే సమకూరుస్తారు.”

పరమాత్మకి తన అంశలైన జీవాత్మలతో ఆడుకోవటం అనేది లీలావిలాసం. అందుకే నిరాకారుడు నరాకారుడై మన మధ్య విహరిస్తూ ఉంటాడు. స్వామివారు ఒకానొక పద్యసూక్తిలో ఆ నందబాలుడే, ఆ రామచంద్రుడే, ఆ ఈశుడే, ఆ మహావిష్ణువే ఈనాడు శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించారని ప్రకటిస్తూ, ఆపై ఇలా అన్నారు:

అట్టి పరమాత్మయను బొమ్మలాటగాడు
తాను జీవుల రంగస్థలాన నిలిపి
ఆడు ఆనాటి ఈనాటి ఆట జూచి
సుంత వర్ణించి కొంత సంతసము గనుడి!

ఆ జగద్రక్షకుని పూర్తిగా వర్ణించటం సామాన్యులకి సాధ్యమా! ఆ సర్వజ్ఞుని లీలలు తెలుసుకోవటం మానవమాత్రులకి సంభవమా? అందుకనే ‘సుంత’ వర్ణించి కొంత సంతోషాన్ని పొందండి, అన్నారు.

వాస్తవానికి ఆ బ్రహ్మాండనాయకుని లీలలు అనంతమైనవి, అగోచరమైనవి. సామాన్యుల మేధస్సుకి, తర్కానికి అందనివి. శ్రీవారిని గురించి ‘ఇలా’ అంటూ భాష్యం చేయటం మన అజ్ఞానమే. వారి లీలలను మనకు తోచినట్లుగా నిర్వచించటం మన అమాయకత్వమే మరి. ‘ఎరుగగలరె నీ లీలలు ఎవరైననుగా’ అన్నట్లుగా, స్వామికి సంబంధించినంతవరకు ఏదైనా ‘ఇదిలా జరుగుతుందిలే’ అని ఎవరైనా చెప్పగలరా! చిలిపి కృష్ణుని తరహాకి దర్పణం పట్టే ఈ వాస్తవాలను

గమనిస్తే 'అహో, స్వామి ఎంత అద్భుతంగా చెప్పారు' అనిపిస్తుంది :

చెంత చేరెనటంచు సంతసించెదరన్న
వెంటనే ఎడబాటు చింతగూర్చు
ఏడిపించుట సాయి వేడుక యందురా
కడుపుబ్బ నవ్వించు నడుమ నడుమ
పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదరేమొ
తప్పకప్పుడె ఎగతాళి చేయు
అభయమిచ్చెనుగాన హాయి నుండెదమన్న
పడు బాధలకు అంతుపట్టకుండు
వెనుక కేగనీడు చననీడు ముందుకు
మనసు మరులుగొల్పి మధనపెట్టు
ఇట్టి చిన్నిసాయి చిన్మయమూర్తిని
ఎట్టులెరుగగలరు ఇలను మీరు!

నిజానికి మనకి స్వామిని మించిన ఆత్మీయుడు, ఆప్తుడు ఎవరున్నారు! ప్రతి క్షణం 'నీ వెంట జంట ఉంటాన'నే కరుణామయుడు, భక్తవత్సలుడు అయిన స్వామి అఖిల మానవాళికి ఆనందము నందించుటకే అవతరించారు. కానీ, వారి లీలలు, పరీక్షలు, మనల్ని సరిదిద్దే విధానము మన అవగాహనా శక్తికి అంతుబట్టనివి.

తల్లిదండ్రులకంటే తన బంధువులకంటే
తన చుట్టంబటంచు దరినేయుండి
నిన్ను ఒకపరి పైకెత్తు నింగివరకు
ముంచు పాతాళగంగలో మునుగువరకు

ఎప్పుడు, ఏది, ఎందుకో ఆ లీలానాటక సూత్రధారికే తెలుసు! భగవాన్ బాబావారి లీలలు అద్భుతమైనవి, మానవ మేధస్సుకి అతీతమైనవి. వారు ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏవిధంగా, ఏ రూపంలో వచ్చి మనల్ని కాపాడతారో మనకు తెలియదు. అయితే, స్వామి ఎల్లప్పుడు మన ఇంట, వెంట, జంట ఉండి కాపాడుతుంటారని మాత్రం మనం తెలుసుకోవాలి.

స్వామివారు భక్తులకోసం ఎన్నో లీలలు గావిస్తుంటారు. ఒకటికన్నా ఎక్కువ రూపాలు ధరించటం, ఆ సమయంలో భక్తునికి అవసరమైన వ్యక్తి రూపంలో (అంటే రోగికి డాక్టర్లా) ప్రత్యక్షమవటం, అద్భుతంగా భక్తుల సమస్యల్ని పరిష్కరించటం, స్వామియెడ విశ్వాసం లేనివారికి, స్వామిని పరీక్షించాలని వచ్చినవారికి దివ్యత్వపు నిదర్శనం చూపించటం వగైరా. స్వామి అంటే తెలియని వ్యక్తులకికూడా వారు అమెరికాలో ఉన్నవారైనా, ఆర్జెంటీనాలో ఉన్నవారైనా స్వప్న దర్శనమే కాదు, ప్రత్యక్ష దర్శన మొసగిన సంఘటనలు ఎన్నో కలవు. కాకపోతే, ఏ లీలకి చెప్పినా ఒకే మాట అర్థంగా మనం చెబుతుంటాం. అది వారి అనుగ్రహానికి ప్రతీక, వారి దివ్యత్వానికి నిదర్శనం.

నిరాకార చైతన్యంగా ఈ జగన్నాటకాన్ని నడిపిస్తూ, తాము నరాకారం దాల్చినా బంధాలకి అతీతంగా సాక్షీభూతులై ఉంటారు, భగవాన్. మనం ప్రపంచం గుప్పిటలో ఉన్నాము, ప్రపంచం స్వామి గుప్పిటలో ఉంది. శ్రీవారి సోదరియైన పార్వతమ్మగారి భర్త మరణించిన సందర్భంలో కస్తూరిగారు కంట తడి పెట్టుకున్నప్పుడు స్వామి అన్నారు,

“కస్తూరీ! జనన మరణాలే సంభవించకుంటే నాకు పొద్దు ఎలా గడుస్తుంది!”

స్వామి దృష్టిలో మృత్యువనేది తాము ఆడించే ఈ జగన్నాటకంలో ఒక పాత్రధారి నిష్క్రమణ.

స్వామి లీలలను వివరించటమనేది కోటి సూర్య ప్రభలని చిన్న దీపంతో చూపి వర్ణించే ప్రయత్నమే మరి! అయినా స్వామిపై ప్రేమతో మన ఆనందంకోసం ప్రయత్నిస్తాము. వారు ఈ జగన్నాటకంలో మనకు ప్రసాదించిన పాత్రకి, మనల్ని మనం నిమిత్తమాత్రులమని భావిస్తూ, న్యాయం చేకూర్చగలిగితే మన జీవితం ధన్యమైనట్లే కదా! P

తోటి మానవులకేసి చూసినప్పుడు రాగద్వేషములు, ఈశ్వరునికేసి చూచినప్పుడు భక్తి, వినయములు ... ఇది సమగ్ర ఆధ్యాత్మిక జీవితము కాదు.

- డా.డా

స్వామి మాట అక్షర సత్యం

✠ ఈలపాట శివప్రసాద్ ✠

నేను మొదట సాయి భక్తుడిని కాను. ఇంకా విచిత్రంగా భజన అంటే చులకన భావం. ఇంట్లో సాయి భక్తురాలైన మా శ్రీమతి భజన చేస్తుంటే, అవి అయిన తరువాతనే ఇంట్లోకి ప్రవేశించేవాడిని.

1998లో హైదరాబాదులో నేను చేసిన ఒక కచ్చేరికి అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్ డైరెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్ శ్రీ హెచ్.జె. దొర గారు వచ్చి, నన్ను చాలా మెచ్చుకొని, “మీరు ఎప్పుడైనా భగవాన్ బాబావారి ముందు కచ్చేరి చేశారా? మీకు సమ్మతమైతే నేను భగవాన్ ను ప్రార్థిస్తాను. ఆపై వారి దయ” అన్నారు. ఒక నెల తిరగక ముందే వారు నాకు కబురు చేసి, భగవాన్ బాబావారి అనుమతితో 1998 అక్టోబర్ 30 దుర్గాష్టమి రోజున నా కచ్చేరి పుట్టపర్తిలో ఏర్పాటు చేసినట్లు చెప్పారు. ఆరోజున నా కచ్చేరి అయిన తరువాత బాబావారు నా మెడలో బంగారు గొలుసు వేశారు. ఆ తరువాత నేను మళ్ళీ బాబా దగ్గరికి వెళ్ళలేదు, బాబా భజన పాడలేదు.

అది 2010 సంవత్సరం. ఒకరోజు నా మిత్రుడు డా॥ వెంకట్రావుగారు కలిసి మీరు పుట్టపర్తిలో కచ్చేరి చేస్తారా? అని అడిగారు. స్వామి సమక్షంలో కచ్చేరి చేయటం అంత సులువు కాదని, అక్కడ సిఫారసులు ఉండవని నేను అప్పుడప్పుడే తెలుసుకొంటున్నాను. కొద్ది రోజుల తరువాత వెంకట్రావుగారు ఫోన్ చేసి, “జులై 25 గురుపౌర్ణమికి రెడీ అవండి, మీ కచ్చేరికి స్వామివారి అనుమతి లభించింది” అన్నారు.

గురుపౌర్ణమి రోజు మేము పుట్టపర్తి చేరుకొన్నాము. సాయంత్రం 3 గంటల కల్లా అందరం ముందు వరుసలో మాకు కేటాయించిన ప్రత్యేక స్థానాలలో కూర్చున్నాము. సమయం 3-30 అయింది.

అప్పుడే నా మిత్రులు, సంగీత విద్వాంసులు అయిన మల్లాది సోదరులు మా దగ్గరకు వచ్చి మాతోపాటు

కూర్చున్నారు. కాసేపట్లో నా కచ్చేరి ఉందని చెబితే వారెంతో సంతోషించారు.

సరిగ్గా 4 గంటలకు భగవాన్ విచ్చేసి అసీనులయ్యారు. నేను స్వామి ఆజ్ఞకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. స్వామి నా ప్రక్కనే కూర్చున్న మల్లాది సోదరులను పిలిచి గానం చేయమన్నారు. అందరం ఆశ్చర్యపోయాం. వారి కచ్చేరి పూర్తి అయిన తరువాత స్వామి హారతి స్వీకరించారు.

నా గుండె జారింది. కళాకారులందరివద్దా నా పరువు పోయిందని అనుకొన్నాను. ‘పుండు మీద కారం చల్లినట్లు’ నాకు సహకారంగా వయొలిన్, కీబోర్డు మొదలైనవి వాయింపవలసిన 12 మంది కళాకారులలో ఏడుగురు తమకు వేరే పనులున్నాయని చెప్పి ఆరోజు సాయంత్రం వెళ్ళిపోయారు. వెంకట్రావుగారు మాత్రం నాకు ధైర్యం చెప్పి మరుసటిరోజు ఉదయం స్వామి తప్పకుండా అవకాశం ఇస్తారని చెప్పారు.

మరునాడు ఉదయం మల్లాది సోదరులు స్వామి దర్శనం చేసుకొని సెలవు తీసుకొందామని వచ్చి నా ప్రక్కనే కూర్చున్నారు. స్వామి 10 గంటల కల్లా విచ్చేశారు. నేను, మా బృందం రెడీగా ఉన్నాము. కానీ, స్వామి మళ్ళీ మల్లాది సోదరులను పిలిచి పాడమని ఆదేశించారు. నాకు మతిపోయింది. ఈ స్వామి ఇలా చేశారేంటి? కళాకారులను పిలిచి అవమానిస్తారా? అని అనేకరకాల ఆలోచనలు నా మనసులో మెదలసాగాయి.

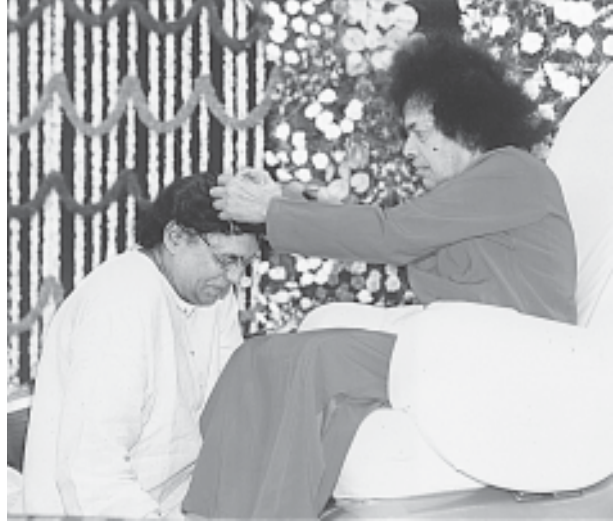
ఆరోజు రాత్రి తిరుగు ప్రయాణమై వెళ్ళిపోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. రూముకు వెళ్ళి డ్రస్ మార్చుకొని దిగాలుగా కూర్చున్నాను. ఎవరో తెలిసినవాళ్ళు వచ్చి, “అయ్యా, ఇది మామూలే, పర్సన్ సుల్తానా, అంజద్ అలీఖాన్, మాండలిన్ శ్రీనివాస్, శివకుమార్ శర్మ వంటి పెద్దపెద్ద కళాకారులు సహితం స్వామి పిలుపుకోసం వేచి ఉన్నవారే” అన్నారు. నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

నా భార్య, మా అమ్మాయి మధ్యాహ్నం దర్శనానికి వెళ్ళారు. ఇంతలో బయటినుండి ఎవరో కిటికీని తడుతుంటే నేను తెరవడానికి గట్టిగా నెట్టేసరికి కిటికీ అద్దం రెండు ముక్కలై ఒకటి నా వేలికి, రెండవది నా మోచేతికి గ్రుచ్చుకొని విపరీతంగా రక్తం కారుతోంది. వెంటనే ఆంబులెన్స్ ఏర్పాటు చేశారు. సరిగ్గా అదే సమయానికి ఒక సేవాదళ్, “మీ కచ్చేరి 4 గం||లకి, మీరు 3 గం||ల కల్లా రెడీగా ఉండాలి” అని కబురు తెచ్చాడు.

ఒకవైపు బాధ, మరోవైపు ఆనందం (చెప్పలేని ఉగాది పచ్చడి రుచి అనుకోండి). నిన్నటివరకు స్వామి కచ్చేరికి అవకాశం ఇవ్వలేదని దిగులు, ఇప్పుడేమో అవకాశం వచ్చి ఇలా అయిందేమిటా అని గుబులు. ఆసుపత్రి చేరుకున్నాము. డాక్టర్ 10 నిమిషాలలో కుట్లువేశారు. ఈలోగా ఇంకో సేవాదళ్ సభ్యుడు వచ్చి, “అయ్యా, స్వామి వచ్చేశారు. త్వరగా రండి” అన్నాడు. ఎప్పుడూ నాలుగు గంటలకు వచ్చే స్వామి ఆరోజు 3-30కే విచ్చేశారట! వెంటనే మందిరానికి పరిగెత్తాను.

ఉన్న ఆరుగురు కళాకారులం స్వామి పాదాలకి నమస్కరించి కూర్చున్నాము. స్వామివారు నావైపు చూసి మొదలుపెట్టమన్నారు. తంబూరా వాయిద్యం పెద్దగా పెట్టి నేను పాడడానికి సిద్ధమై ఆలాపన చేద్దామని ప్రయత్నించాను. ఈలపాటలో వచ్చే ధ్వని రావటంలేదు. గాలి ధ్వని మాత్రమే వస్తోంది. కొంచెం భయంగా ఉంది. ఎన్నో వేల ప్రదర్శనలు ఇచ్చిన నాకు ఎప్పుడూ ఈ పరిస్థితి రాలేదు. స్వామి మళ్ళీ నావంక చూసి ఊ.. మొదలుపెట్టు అన్నట్టుగా సంజ్ఞ చేశారు. మళ్ళీ ప్రయత్నించాను. ధ్వని రావటంలేదు. వట్టి గాలి మాత్రం వస్తోంది. మూడు నిమిషాలు వృథాగా గడిచిపోయాయి.

శరణాగతి తప్పితే చేసేదేమీ లేదని నిశ్చయించుకొని, ‘లావొక్కింతయు లేదు, ధైర్యంబు విలోలంబయ్యె...’ అన్న అలనాటి గజేంద్రుని ప్రార్థన స్ఫురణకు రాగా, “స్వామీ, అందరూ నిన్ను దైవం అంటారు. నువ్వే కనుక నిజంగా దైవం అయితే నాకు వచ్చిన అడ్డంకి తొలగిపోయి, అద్భుతంగా కచ్చేరి చేసి నీ ఆశీర్వాదం పొందాలి” అని మనస్సులో ప్రార్థించి, తంబూరాలో వచ్చే ధ్వనితో నా

భగవాన్ సువర్ణహారంతో ఆశీస్సులందిస్తున్న ధృశ్యం

ఈలపాటని అనుసంధానం చేయడానికి మళ్ళీ ప్రయత్నించి పాడాను. నాకే నమ్మశక్యం కాలేదు, వెంటనే అద్భుతంగా ధ్వని స్పష్టంగా వచ్చింది. దాదాపు 90 నిమిషాలదాకా ఆపకుండా ఎక్కడా అవాంతరం లేకుండా పాడాను. స్వామి ఎంతో ఆనందించి ఆశీస్సులందించారు. స్వామివారికి అత్యంత ప్రియమైన భజన “ప్రేమ ముదిత మనసె కహో రామ రామ రాం” పాడిన వెంటనే నన్ను పిలిచి ఒక బంగారు గొలుసును, ఒకవైపు భగవాన్, మరోవైపు ఓంకారం ఉన్న లాకెట్టుతోసహా సృష్టించి నా మెడలో వేశారు. ‘దేశాలన్నీ తిరుగుతావు, గానగంధర్వుడు నీతోనే ఉంటాడు’ అని నా చేయి పట్టుకొని ‘గురుపౌర్ణమి ఈరోజు’ అనికూడా అన్నారు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. నా ఆనందం, తన్మయత్వం అలాంటివి. కచ్చేరి అనంతరం ప్రా|| అనిల్ కుమార్ గారు నన్ను అభినందిస్తూ స్వామివారు ఎంతో మెచ్చుకున్నారని అన్నారు.

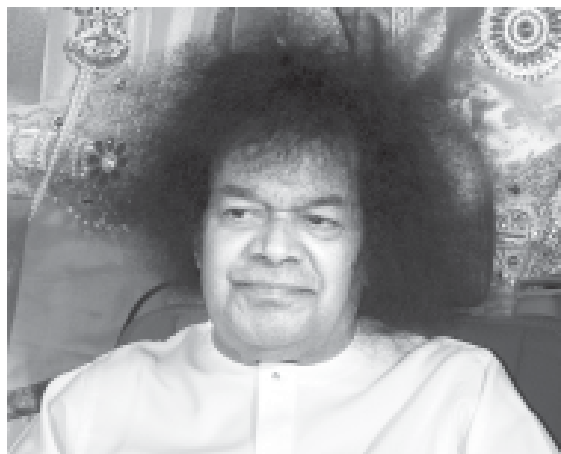
ఆ తరువాత నా మిత్రుడు డా|| వెంకట్రావు అక్కడున్న పండితుణ్ణి అడిగితే ఆయన, “ఎవరు చెప్పారు మీకు గురుపౌర్ణమి నిన్ననే అని? ఈరోజు రాత్రి 8 గం||ల వరకు ఉంది” అన్నారు. చాలా ఆశ్చర్యం! స్వామి చెప్పిన మాట ప్రకారం గురుపౌర్ణమినాడే నా కచ్చేరి జరిగింది. స్వామి మాట అక్షర సత్యం అనటానికి ఇంతకన్నా నిదర్శనం ఏముంటుంది! P

దేహియే దేవదేవుడు

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

దేహము పాంచభౌతికము
దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్
దేహి నిరామయుండు గణుతింపగ
దేహికి చావుపుట్టుకల్
మోహ నిబంధ బంధనల ముద్రలు లేవు
నిజంబుజూడ యా
దేహియే దేవదేవుడు మదిన్ గణుతింపగ
ఆత్మరూపుడౌ!

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి 'దేహము పాంచభౌతికము దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్' అని ఎందుకు అన్నారు అని ఆలోచిస్తే దేహము మీద వ్యామోహం పెంచుకోవడమువలన ఉపయోగములేదని, పంచ భూతములతో తయారైన దేహము పంచభూతములతో కలసిపోవలసినదేనని, అటువంటి దేహమును 'నేను' అనుకోవడము ఎంత పొరపాటు అని చాలా సున్నితముగా చెబుతున్నారు. నిజమే కదా! దేహమే శాశ్వతమైనదైతే మన పూర్వీకులతో, మనతో, మన తరువాత తరములవారితో ఈ ప్రపంచము క్రిక్కిరిసిపోయేది. అయితే, దీనిలో శాశ్వతమైనది ఒకటి మాత్రం నివసిస్తోందని, అదియే 'దేహి'యని, దేహము కూలిపోయినప్పుడు శాశ్వతమైన 'దేహి' దేహమును విడిచివెడుతున్నదికాని నశించటము లేదని, 'దేహి నిరామయుండు' అని చెబుతున్నారు.

మరల 'గణుతింపగ' అన్నారు. అంటే ఆలోచించగా, దేహమునకు జననము ఉంది కనుక, దేహమునకు మరణము కూడా ఉంది. అయితే, 'దేహి' కి జననము లేదు కనుక మరణముకూడా లేదు. మనము దేహమును ఇంటితో పోల్చితే, ఇల్లు నివాస యోగ్యము కాకుండా

శిథిలమైతే ఖాళీచేసి క్రొత్త ఇంటికి మారిపోతాము కదా! అదేవిధముగా దేహం రోగభూయిష్టమై, దుర్భరమైనప్పుడు దేహి నూతన శరీరముకొరకు ప్రస్తుత దేహమును విడిచిపెడుతుంది. అందుకని, 'దేహికి చావుపుట్టుకల్ మోహనిబంధ బంధనల ముద్రలు లేవు' చావులేదు, పుట్టుకలేదు అని కచ్చితముగా చెబుతున్నారు.

దేహికి చావు, పుట్టుకలే కాదు 'మోహనిబంధ బంధనల ముద్రలు లేవు' అని కూడా చెబుతున్నారు స్వామి. ఇక్కడ మళ్ళీ మనము స్వామి చెప్పిన విషయములు లోతుగా పరిశీలించుకోవాలి. దేహికి మోహము, బంధనలు లేనప్పుడు పంచభూతములతో తయారైన దేహమునకు మోహము, బంధనలు ఎలా కలుగుతున్నాయి? దేహము 'దేహి'కి నివాస స్థలము మాత్రమే అయినప్పుడు మరి ఈ మోహము, బంధన దేనికి కలుగుతున్నాయి? ఎందుకు కలుగుతున్నాయి? అంటే, దేహితోపాటుగా ఈ దేహములో భ్రాంతిని కల్గచేసేటటువంటి ఒక వస్తువు ఉండి తీరాలి. అదే 'మనస్సు'.

మనస్సే భ్రమింపజేస్తోంది. తాత్కాలికంగా సుఖ దుఃఖములను కలుగజేస్తోంది, కర్మఫలితాల ముద్రలు వేస్తోంది. అయితే, దీనిని దేనితో గుర్తించాలి అంటే, ఇంకొక వస్తువు కావాలి. అదే 'బుద్ధి'. దీనితోనే మనం సత్యము తెలుసుకోవాలి. అంటే ఏది సత్యము, ఏది అసత్యము అనే విచారణ చేసేది బుద్ధి.

'నిజంబుజూడ యా దేహియే దేవదేవుడు, మదిన్ గణుతింపగ ఆత్మరూపుడౌ' అన్నారు స్వామి. 'నిజంబు జూడ' అన్నారు. అంటే వేరొకటిలేదు, ఉన్న సత్యము ఒక్కటే అని చెబుతూ 'దేహియే దేవదేవుడు' అని ఘంటాపథముగా చెబుతున్నారు. అంతేకాకుండా 'మదిన్ గణుతింపగ' అంటే బుద్ధితో మనస్సున పదేపదే తర్కించుకోవటం. అందుకోసమే 'గణుతింపగ' అనే పదము రెండుసార్లు ఉపయోగించారు. సూక్ష్మంగా స్వామి దేహియే ఆత్మ, ఆత్మయే దేహి, అదే 'నేను', అదే సర్వం అని, యథార్థమిదియే తెలుసుకోవడం చెబుతున్నారు.

మనం దేహమే నేనన్న భ్రాంతిలో ఉండి బాధలకు గురి అవుతున్నామంటే దానికి కారణమైనది మనస్సే. దానిని సరిగ్గా మనము గుర్తించి, విచారించి, విశ్లేషిస్తే మనము దేహమా? దేహియా? అనేది స్పష్టమవుతుందని భగవాన్ చెప్పారు. 1976 సం॥ దసరా పండుగలలో మనస్సు మరియు దానియొక్క మర్మమేటో, ఎలా గ్రహించాలో, మనస్సుని కనిపెడితే అది ఎలా మాయమవుతుందో, మనకు సత్యం బోధపడి బంధాలు, బాధల్లో చిక్కుకోకుండా ఎలా ఉండగలమో చాలా చక్కగా వివరించారు. మనస్సుయొక్క ఉనికిని మనం కనిపెడితే అది ఎలా మాయమవుతుందన్నదానికి ఉదాహరణగా ఒక చిన్నకథ చెప్పారు.

ఒక చోట వివాహము జరుగుతోంది. ఆ వివాహములో ఒక పెద్దమనిషి చాలా హడావిడిగా ఆడపెళ్ళివారికి, మగపెళ్ళివారికి సలహాలు ఇస్తూ, మొత్తం పెళ్ళి భారం తనే మోస్తున్నట్టుగా, అంతా తానే అన్నట్టుగా తిరుగుతున్నాడు. ఈ పెద్దమనిషి మగపెళ్ళివారి తరపున వచ్చినాడని ఆడపెళ్ళివారు అనుకున్నారు. అదేవిధముగా, మగపెళ్ళివారు ఈ పెద్దమనిషి ఆడపెళ్ళివారి బంధువు

అయి ఉంటాడని అనుకున్నారు. ఇతని వివరము పూర్తిగా తెలుసుకోవాలని ఆడపెళ్ళివారిని మగపెళ్ళివారు, మగపెళ్ళివారిని ఆడపెళ్ళివారు "ఆ బంధువు ఎవరు?" అని విచారించుకుంటున్నారు. వారు ఒకరినొకరు మీ బంధువుకాదా? అంటే మీ బంధువుకాదా? అని ప్రశ్నించుకుంటున్నారు. ఇది గమనించిన ఆ పెద్దమనిషి తన బండారం బయటపడుతుందని అక్కడనుంచి చల్లగా జారుకున్నాడు. ఇదేవిధముగా మనస్సుకూడా సర్వం తానే అన్నట్టుగా వ్యవహరిస్తుందనీ, ఎప్పుడైతే మనము అసలు ఈ మనస్సు అనేది ఏమిటి? దీని స్వభావము ఏమిటి? అని దాని ఉనికికోసం విచారిస్తే అది మాయమవుతుందని స్వామి చెబుతూంటారు.

పండితుని మొదలు పామరునివరకు ప్రతి వ్యక్తి 'నా' శరీరము, 'నా' కాలు, 'నా' చెయ్యి, 'నా' మనస్సు అని అంటారు. ఎవరైనా తుదిశ్వాస విడిచినప్పుడు మనము ఫలానా వ్యక్తి చనిపోయాడు అంటాము. కానీ, దానిలో నిజముగా ఎంత సత్యమున్నది? 'చనుట' అంటే వెళ్ళుట. విచారించుకుంటే ఏది వెళ్ళిపోవడము? ఎక్కడినుండి వెళ్ళిపోవడము? అంటే, దేహమునుండి 'దేహి' వెళ్ళిపోవడమే! అంటే 'నేను' అనే భావన కల్గియున్నది దేహియేకాని దేహముకాదనీ, మనము నిస్సంశయముగా 'దేహి'యేయని రూఢిగా తెలుస్తున్నది. నిజముగా దీనిని మననము చేసుకుంటూ, అనుక్షణం విచారించుకుంటూపోతే దీనిని మించిన వేదసారము, విద్యులలేవని తెలుస్తుంది.

మనము తెలిసో, తెలియకయో అనుక్షణం 'నేను' అనే పదమును పలుకుతున్నాముకాని, మనస్సుకు లోబడటం వలన ఏదో లోక పరిభాషగా మాట్లాడుకుంటున్నామని, 'నేను నేనే' అనేదే సత్యమని, దీనిని మించిన సత్యము వేరే ఏదీ లేదని మన స్వామి ఎన్నో సందర్భాలలో వివరించారు. దేహియైన 'నేను' అశాశ్వతమైన, పంచభూతములతో నిర్మితమైన దేహముకంటే వేరుగా ఉన్నదని మన సాయి కవీశ్వరులు ఎంత చక్కగా చెప్పారు!

దేహియే దేవదేవుడన్నారు భగవాన్. ఎందుకని? 'దేహి' దేహమును ధరించడానికి కారణం దేహితోపాటుగా

మనస్సు ప్రయాణించటమే అని స్వామి చెబుతుంటారు. దానికి స్వామి వడ్లగింజను, బియ్యపుగింజను ఉదాహరణగా చెబుతారు. వడ్లగింజను మట్టిలో చల్లితే అది మొలకెత్తుతుంది. బియ్యపుగింజ ఎంతటి సారవంతమైన భూమియైనప్పటికీ, ఎంత మంచి ఎరువులు వేసినప్పటికీని మొలకెత్తదు. వడ్లగింజ అంటే, మనస్సు(పైన పొట్టు)తో కూడిన దేహి (బియ్యపుగింజ). ఇది సంకల్ప, వికల్ప స్వరూపమైన మనస్సుతోకూడి దానియొక్క కర్మఫలితములను బట్టి దేహములను ధరిస్తున్నదనీ, ఎప్పుడైతే సరియైన విచారణద్వారా మనస్సుయొక్క మర్మమును ఛేదిస్తామో తిరిగి మొలకెత్తడానికి ఆధారమైన పొట్టు పోవడముతో, స్వచ్ఛమైన బియ్యపుగింజవంటి 'దేహి'యే అంతటా ఆత్మరూపముగా కనబడి సత్యము తెలుస్తుందని బాబావారు ఎంత చక్కగా వివరించారు!

'దేహి'యైన 'నేను' మనస్సుతోకూడిన దేహమును ధరించినట్టుగా అరిష్టద్వర్గములు, బంధనలు, నిబంధనలు కల్గినట్టుగా భ్రమించి దీనినుండి బయటపడే మార్గము తెలియక తికమకపడుతోందనీ, నిజముగా 'దేహి' ('నేను') ఏ మోహాలూ లేని, ఏ నిబంధనలూ లేని సర్వస్వేచ్ఛ కల్గిన బ్రహ్మానందస్వరూపమైన ఆత్మయేనని సుస్పష్టము చేస్తున్నారు భగవాన్.

అంతా ఆత్మస్వరూపమేకాని వేరుకాదనీ, ఆ ఆత్మయే దేహియైనా, దేవదేవుడైనా అని స్వామి చెబుతున్నారు. కాని విచారణారహితమైన మన భ్రమలకు స్వామి చమత్కారంగా చక్కటి ఉదాహరణ చెబుతున్నారు. అడవిలో ఉండే కస్తూరి మృగము చక్కటి సువాసన ఎక్కడినుండో వస్తోందనీ, దానికొరకు వెతుక్కుంటూ అరణ్యమంతా విశ్రాంతిలేకుండా

తిరుగుతుందట. చివరకు అలసిపోయిన స్థితిలో అది ముడుచుకుని పడుకున్నప్పుడు ఆ సువాసన తన నాభి నుండే వస్తున్నదని గ్రహించి చాలా ఆనందపడుతుందట. దానితో అన్ని భ్రమలూ పోయి, సత్యము గోచరించి, ఇక అరణ్యమంతా తిరుగవలసిన అవసరములేకుండా హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటుంది. సరిగ్గా ఇదే పరిస్థితిలో మనమున్నామని స్వామి పై పద్యముద్వారా వివరిస్తున్నారు. మనము దివ్యమైన ఆత్మస్వరూపులమని మరచిపోయి, మనస్సుతో మమేకమై నానా అగచాట్లు పడుతూ పుడుతూ, గిడుతూ ప్రపంచమంతా తిరుగుతూ అలసిపోతున్నాము. సాక్షాత్ భగవాన్ చెప్పిన పైవాక్యములను మనము అంతర్ముఖులమై విచారించుకుంటే మనకు మోహ నిబంధ బంధనల ముద్రలు ఎందుకుంటాయి! భ్రమలతో, బాధలతో ఉన్న మనకు సత్యము గోచరింపచేయడానికి ఎంతో ప్రేమతో స్వామి మనకు ఎన్ని రకములుగా దారులు చూపుతున్నారు! దానికి కృతజ్ఞతగా ఏ ఒక్కదారిచైనా ఎంచుకుని సత్యము, పరమ పావనము, బ్రహ్మానందమైన స్వామి సన్నిధిని చేరి సేదతీరుదాం.

అంతర్మథనం వేదాంతం

ఆత్మ వివేచన వేదాంతం

నిరంతర యోచన వేదాంతం

అనితర విలోచన వేదాంతం

నిశ్చలతత్వం నిర్మలత్వం

సాయితత్వం జితేంద్రియం

సత్యబోధన అనవరత సాధన

నిత్యకృత్య నిరవధిక శోధన

కాలయాపనే అవరోధం

ఒక మంచి పని చెయ్యాలని అనుకున్నప్పుడు, నిత్యానిత్య పరిశీలన చేసి, ఆ నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉండాలి. సోమరితనంవల్లనో, స్వార్థచింతనతోనో ఆ నిర్ణయాన్ని సడలనీయ కూడదు. అలస్యం చేస్తే ఈలోగా మృత్యువు నీపై దండెత్తివచ్చి నిన్ను కబళిస్తుంది. "ఉత్తిష్ట జాగ్రత్త ప్రాప్యవరాన్నిబోధత" అని ఉపనిషత్ హెచ్చరిస్తుంది. అజ్ఞానమనే నిద్ర నుండి వెంటనే లేచి కార్యరంగంలో ప్రవేశించు, అంటుంది ఉపనిషత్.

జ్ఞాపకాల పంథిలి

(ధారావాహికం - 28వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆ రోజులు తలుచుకుంటూనే ఎంతో ఆనందంగా ఉంటుంది. మరోపక్క వాటికి దూరమయ్యామనే దుఃఖం పెల్లుబికి వస్తుంది. అద్వైతంగురించి ఎన్ని కబుర్లు చెప్పినా, నిరాకార నిర్గుణ నిరంజన తత్త్వం గురించి స్పష్టంగా తెలిసినా స్వామి దివ్యరూపం, ఆ మందహాసం, ఆ హాస్యం, దానిమ్మగింజల్లాంటి పలువరస, గాలికి ఎగిసే ముంగురులు, కనకాంబరం వంటి కాషాయాంబరం ... మనల్ని సమీపించేసరికి అలౌకిక పులకరింత, కన్నులకు కట్టినట్లుండే వారి వర్ణనలు, కడుపుబ్బ నవ్విం చే హాస్యోక్తులు... ఏవీ? ఈనాడు కరువైనవి కదా అనిపించకమానదు మరి. పంచదారను ఆరగించిన చీమకు తెలుస్తుంది ఆ మాధుర్యం. అంతేగాని పంచదారకు తన తీపి తనకు తెలియదు కదా! అందుకేనేమో అద్వైత సామ్రాట్లు, అపర శంకరులైన ఆది శంకరులు సహితం స్తోత్రాలు రచించడం, పీఠాలు స్థాపించటం జరిగింది అనిపిస్తుంది. ఇంక మనమెంతటివారము! ఆ దివ్య రూపం గురించి అందుకే అన్నారు, “సౌందర్యసార సర్వస్వం మందస్మిత మనోహరమ్” అదే సత్యం! బహుశా ఆ రూపాన్ని సర్వులలో దర్శించగలిగేదాకా ఈ బాధ తప్పదేమో! “సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వతోక్షి శిరోముఖం” అంటే ఇదే అర్థం. నానా రకాలైన భావోద్రేకాలు, అనేకానేక ఇష్టాయిష్టాలు, నాది-నీది అనే స్వపర భేదాలు, వీటికితోడు ప్రాంతీయ వర్గాలు, ఈర్ష్యాద్వేషాలు, వగైరాలతో నిండి ఉన్న మనకు అద్వైతం ఎన్ని జన్మలకు అనుభవానికొస్తుందో! ప్రస్తుతానికి ఆమడ దూరంలో ఉన్నాం.

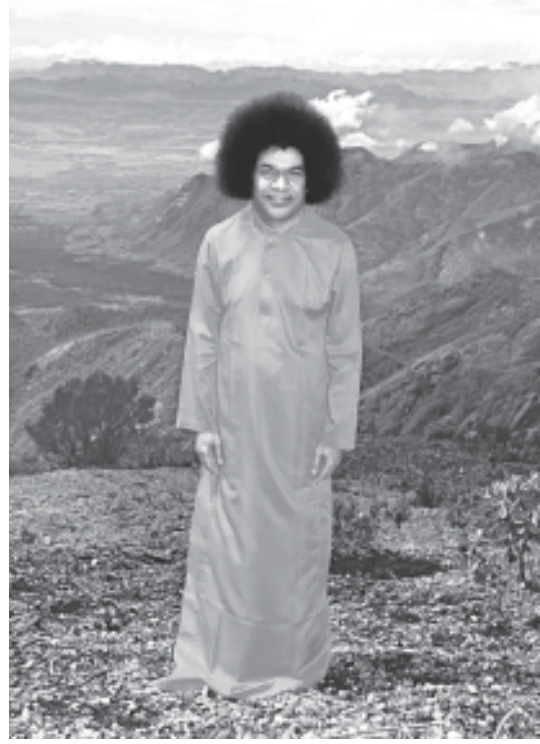
“సాయిశ్రుతి” కొడైకనాల్లో బాబావారి వేసవి విడిది. ఉదయం కాఫీ, టిఫిన్లు అయ్యాక వారి సింహాసనం చుట్టూ

దగ్గరగా చేరేవారం. ఒక గంట మాతో సంభాషించేవారు. తరువాత, “నేను భక్తులకు ఇంటర్వ్యూలివ్వాలి. ఈలోపల మీరు బయటకు వెళ్ళి ‘లేక్’ (సరస్సు)ను చుట్టిరండి. ఆరు కిలోమీటర్లుంటుంది. బాగా వాక్ చేయండి. బాగా ఆకలవుతుంది” అంటూ నవ్వుతూ మమ్మల్ని వాకింగ్ కి పంపించేవారు. తిరిగి వచ్చేసరికి స్వామి ఇంటర్వ్యూలు ముగించుకొని మాకోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లుండేవారు. ఒక్కొక్కరిని అడిగేవారు, “నీవు సగం దూరమే వాక్ చేశావు. ఫుల్ గా చేయలేదు. నీవు మెల్లగా నడిచావు. బాగా వేగంగా నడవాలి.... నాకు నడవటం చాలా ఇష్టం. ఎంతెంతో నడిచేవాడిని. కానీ, ఈ జనాలు పెరిగినకొద్దీ కష్టమైపోయింది. మీరు మాట్లాడుకుంటూ నడుస్తున్నారు. అలా కాదు. చక్కగా వాకింగ్ చేయాలి.” మళ్ళీ ఒక గంట సంభాషించేవారు. తరువాత భోజనానికి లేచేవాళ్ళం. చతురస్రాకారంగా అమర్చిన కుర్చీలు, డైనింగ్ టేబుల్స్ ఉండేవి. స్వామి మా అందరి ముందు ప్రత్యేకంగా కూర్చునేవారు. “బ్రహ్మర్పణం....” ప్రార్థనతో భోజనం ప్రారంభమయ్యేది. విడ్డూరమేమంటే స్వామి చాలాచాలా స్వల్పంగా ఆహారం తీసుకునేవారు. అన్ని వంటకాలూ కేవలం నివేదనకే! మేము ప్రారంభించేసరికి వారు భోజనం చేయటం పూర్తయిపోయేది. కానీ, మేమందరం పూర్తి చేసేవరకు అక్కడే ఉండేవారు. ప్రతి టేబుల్ దగ్గర నిలబడి పలకరించేవారు. “ఎవరూ ఆహారం వేస్ట్ చేయకూడదు. ఎంత కావాలో అంత వడ్డించుకోవాలి” అనేవారు. టేబుల్ మేనర్స్ అంటారే, వాటిని సున్నితంగా తెలిపేవారు. ఎవరైనా కాస్త భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తే సున్నితంగా మందలించేవారు. నాతో అనేవారు, “నువ్వు అన్ని వంటకాలూ రుచిచూడటం నేర్చుకోవాలి. లేకపోతే వీటిని

తయారు చేసినవారు బాధపడతారు. మనం అందరికీ ఆనందం అందించాలి.” అందుకే కాబోలు, “లివింగ్ విత్ గాడ్ ఈజ్ ట్రూ ఎడ్యుకేషన్” (దైవంతో జీవించడమే నిజమైన విద్య) అంటారు. నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం. ఎవరెవరికి ఏది కావాలో దూరంనుంచి గమనించి, కనుసైగతో పిల్లలను పిలిచి వడ్డించమనేవారు.

స్వల్ప విరామం తరువాత సుమారు 3 గంటలకు కాఫీ, టిఫిన్లు మామూలే. మళ్ళీ ఒక గంట మాతో సంభాషణం. అనంతరం భజన హాలులో స్వామి దివ్యోపన్యాసం, భజన ఉండేవి. ఒకరిద్దరిని ముందుగా ప్రసంగించమనేవారు. దాని తరువాత మళ్ళీ స్వామి అనుగ్రహ భాషణం సల్పేవారు. రాత్రి భోజనాలు యథాప్రకారం ఉండేవి. అంటే రోజుకి నాలుగు, ఐదు దివ్యోపన్యాసాలు ఉండేవి. దగ్గరగా కూర్చోవటం, స్వామిని తదేకంగా చూస్తూ వారి మాటల్ని వినటం, నేనేమో స్వామి ప్రసంగాలని అనువదించటం జరుగుతూ ఉండేది. ఒకప్పుడు నెల రోజుల మకాం ఉండేది. క్రమేణా 15, తరువాత మరీ 10 రోజులకి పరిమితమైంది. పలుమార్లు స్వామి వెంట వెళ్ళే భాగ్యం నాకు దక్కింది. సింహద్వారం దగ్గర ఒక గోడ గడియారం ఉంది. దాని గూట్లొంచి ప్రతి గంటకి ఒక పక్షి తలుపు తెరుచుకుని మధుర స్వరాన్ని వినిపించేది. స్వామి మాట్లాడుతున్నప్పుడు మధ్యమధ్యలో ఆ ధ్వని వినిపించినప్పుడు, “**ఎంటున్నారా? నేనేది చెప్పినా కరెక్టు, కరెక్టు అంటున్నది**” అనేవారు స్వామి. ప్రతి వారిని పలకరిస్తూ కుటుంబ వివరాలు సహితం అడిగేవారు.

మధ్యమధ్యలో స్వామి కొడైకెనాల్లో, అడవి ప్రాంతం అనుకోండి, దట్టంగా వృక్షాలున్న ప్రదేశాలకు విద్యార్థులను తీసుకు వెళ్ళేవారు. అక్కడ ప్రతి ఒక్కరితో ఫోటోలు తీయించుకొనేవారు. రమణీయమైన, పరవశింపజేసే ప్రకృతి సుందర దృశ్యాల నేపథ్యంలో కొండలలో, వృక్షాల మధ్య వారితో ఉన్న ఫోటోలు ఈ జన్మకివి చాలు అనిపించేటట్లు ఉంటాయి. కోరుకున్నా ఇక రావు. స్వామికి వారు, వీరు అనే వ్యత్యాసాలుండవు. అందరికీ సమాన అవకాశాలు. బస్సు డ్రైవర్లు, అతిథులు, విద్యార్థులు, సెక్యూరిటీవారు ఒకరేమిటి, ప్రతి ఒక్కరికీ సమానంగా ప్రేమను పంచే స్వామి ప్రేమావతారి.

ప్రకృతి - పరమాత్మ

ఓసారి భలే వినోదం కలిగించారు. నేను ఇరకాటంలో పడ్డాను దాని పర్యవసానంగా. ఆరోజున కూడా యథాప్రకారం ఉదయం కాలేజీ పిల్లలతోపాటు ‘లేక్’ చుట్టూ వాకింగ్కు వెళ్ళాను. అప్పటికి నేను ఇంటికి ఉత్తరం రాసి చాలా రోజులయింది. పిల్లలతో చెప్పాను, “మీరు వెళ్లండి, నేను వెనుక వస్తాను.” పోస్టు ఆఫీసుకు వెళ్ళి ఉత్తరం రాసి పోస్టు చేసి వచ్చేసరికి ఆలస్యమైంది. ఈలోగా పిల్లలు తిరిగి వచ్చి స్వామి చుట్టూ కూర్చోవటం, వారితో స్వామి సంభాషించటం జరుగుతోంది. నేను వచ్చేసరికి పిల్లలందరూ పకపకా నవ్వుతున్నారు. “ఏదో జరిగింది. నేనే కథావస్తువునై ఉంటాను” అనుకున్నాను. అనుకున్నట్లే జరిగింది. స్వామి నవ్వుతూ, “**ఏమి అనిల్! లేట్ అయినావు?**” అని అడిగారు.

“స్వామీ, పోస్టు ఆఫీసుకు వెళ్ళేను” అన్నాను.

అందరూ గట్టిగా నవ్వుతున్నారు. ఎందుకా అనుకుంటున్నాను. స్వామి అన్నారు పిల్లలతో, “**ఒరేయ్! మీకు చెప్పానుగా అనిల్ కుమార్ పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళాడని!**”

అదీ సంగతి. నేను తిరిగి వచ్చేటప్పటికి పిల్లలకు నా కథా కమామీషు చెప్పేశారన్నమాట.

“ఏం చేశావు అక్కడ?” అడిగారు.

ఇదేమిటి, స్వామి ఇట్లా అడుగుతున్నారు! పోస్టాఫీసుకు ఎందుకు వెళ్తాం? ఉత్తరాలు రాయడానికే కదా అనుకుంటున్నాను.

“ఒక లెటర్ రాసి పోస్టు చేసి వస్తున్నాను స్వామీ” అన్నాను.

మళ్ళీ అందరూ నవ్వారు.

“ఒరేయ్! లెటర్ రాయడానికి వెళ్ళాడు, రాసి పోస్టు చేసి వస్తున్నాడు అన్నానా లేదా?” అన్నారు స్వామి.

“ఎవరికి రాశావు?” మళ్ళీ అడిగారు స్వామి.

“ఇక్కడి విశేషాలు నా భార్యకి రాశాను స్వామీ” అన్నాను.

“చూశారా! భార్యకి ఉత్తరం రాసి వస్తున్నాడని చెప్పేనా లేదా?” అని పిల్లల్ని చూస్తూ అనేశారు స్వామి.

అంటే, నా సంగతంతా రన్నింగ్ కామెంట్రీలాగ ఇక్కడ పిల్లలకి చెప్పేశారన్నమాట.

ఆశ్చర్యం, ఆనందం కలిగాయి ఏకకాలంలో!

ఇక్కడితో సరిపుచ్చలేదు స్వామి.

“ఉత్తరం ఇక్కడ రాసి పిల్లలకిచ్చి పోస్టు చెయ్యమని చెబితే సరిపోయేది కదా! నా పిల్లలు నీ ఉత్తరాలు చదువుతారనుకుంటున్నావా? వీళ్ళు నీ గుంటూరు కాలేజి పిల్లల్లాంటివారు కాదు” అనేశారు.

ఇదీ చమత్కారమంటే!

మరో తమాషా మీతో పంచుకోవాలనుంది. ఇంగ్లీషులో గొప్ప నాటక రచయిత షేక్స్పియర్. అందులో ‘డ్రామాటిక్ ఐరనీ’ అనే ప్రక్రియలో ఆయన దిట్ట. ఇద్దరి మధ్య జరిగే సంభాషణ వారిరువురికే అర్థమవుతుంది. చుట్టూ ఉన్నవారికి తెలియదు. ఇదీ చమత్కారం. దీన్ని ఒక సన్నివేశంద్వారా స్వామి నా అనుభవానికి తెచ్చారు.

మేమంతా తెల్లని దుస్తులు ధరిస్తాం కదా! చాకలివాడు వాటిని ఉతికి ప్రతి ఉదయం తెచ్చేవాడు. దీనికి విద్యార్థులే బాధ్యత వహిస్తారు. పిల్లల దుస్తులతో కలిసి నావి మారుపడతాయేమో అన్న అనుమానంతో నా చొక్కాలు, బనియన్ల కాలర్ వెనుక కె.ఎ. అని మార్కర్తో వ్రాశాను.

ఒకరోజు యథాప్రకారం చాకలి వచ్చి బట్టలు ఇవ్వటం జరిగింది. నావి నేనుంటున్న రూమ్లో మంచంపై ఉన్నాయి. ‘సాయిశ్రుతి’ మందిరంలో క్రిందిభాగాన స్వామి మాతో సంభాషించే రూమ్కి ప్రక్కనే మేముంటున్నాం. మధ్యలో తలుపే ఉన్నది. నేనేమో పిల్లల్లో వాకింగ్ వెళ్ళేను. తిరిగి వచ్చిన తరువాత తెలిసింది, స్వామి అకస్మాత్తుగా మా రూమ్లోకి వచ్చారట. నేను ఆరోజుల్లో కలర్ లుంగీలు వాడేవాడిని. వాటిని చూసి స్వామి, “ఏమి! ఈ రూమ్లో ఆడవాళ్ళున్నారే! ఇక్కడ చీరలున్నాయి” అన్నారు.

అక్కడున్నవారు నవ్వి, “అవి అనిల్ కుమార్ గారి లుంగీలు స్వామీ” అన్నారు. దగ్గరగా చూస్తూ నా పర్వలమీద రాసిన కె.ఎ. అక్షరాలు చూసి స్వామి, “ఇదేమి? అనిల్ కుమార్ అంటే ఎ.కె. అని ఉండాలి కదా! కె.ఎ. అని రాసినాడేమిటి?” అన్నారు. అక్కడే ఉన్న గోపీనాథ్ (బృందావనం అధ్యాపకులు), “కె” అంటే కామరాజు, ‘ఎ’ అంటే అనిల్ కుమార్. అందుకని కె.ఎ. అని రాసి ఉంటారు స్వామీ” అని విన్నవించారట. మేము వాకింగ్ నుంచి తిరిగి వచ్చాక ఈ సంగతి తెలిసింది.

ప్రతి రోజూ సాయంకాలం భజన హాలులో స్వామి దివ్యోపన్యాసం ఉండేది. మూడు నాలుగు రోజుల తరువాత ఓ రోజు సాయంకాలం తమ దివ్యోపన్యాసంలో స్వామి, “ఈనాడు దేశమునకు కావలసినవారు అత్యంత ఆదర్శమూర్తులైన త్యాగరాజులు, యోగరాజులు. కానీ, ఈనాడు భోగరాజులు, కామరాజులు అధికముగా ఉంటున్నారు” అంటూ ట్రాన్స్లేట్ చేస్తున్న నావంక చూసి ఒక చిరునవ్వు విసిరారు. ఈ వాక్యార్థం, మర్మం మా ఇరువురికే తెలుసు, సభకు తెలియదు. ఇది అద్భుత చమత్కార విన్యాసం.

రోజుకి నాలుగైదు చొప్పున స్వామి ఉపన్యాసాలుండేవి. ఆరోజున సూరదాసు చరిత్ర చెప్పనారంభించారు స్వామి. ఆహా! ఏమని చెప్పను! ఆయా సన్నివేశాలు కళ్ళ ముందు కదలాడినట్లుండేవి. వారి కథాకథన వైశిష్ట్యం ఏమని వర్ణించగలము! “సూరదాసు పుట్టుకతో అంధుడు కాదు. యౌవన దశలో విచ్చలవిడిగా ఒక జులాయి మాదిరి తిరిగేటటువంటివాడు. బజారు కుక్కల మాదిరి స్త్రీల వెంటపడేవాడు. ఒకనాడు ఒక స్త్రీ గ్రామంలోని మంచినీటి

బావినుండి బిందెలో నీరు తీసుకొని ఇంటికి పోతున్నది. సూరదాసు ఆమెను వెంబడించాడు. ఆమె తన ఇంటిలోకి ప్రవేశించేసరికి ఇతనుకూడా ఇంట్లో కాలుపెట్టాడు. ఆమె వివాహిత. భర్త ఇతడిని చూసి కోపోద్రిక్తుడై కఠినంగా, పరుషంగా దూషించాడు. లోపలినుండి ఆ గృహిణి వచ్చి భర్తను వారించింది. సూరదాసును ఉద్దేశించి చక్కని ఓర్పుతో, నేర్పుతో ఆమె గావించిన హితబోధ అతని జీవిత గమనాన్నే మార్చివేసింది. ఆమె ఏమన్నదంటే, “చూడు నాయనా! నీవు చేస్తున్నది ఎంత మహాపాపమో గ్రహించావా! పవిత్రమైన మానవ జన్మను ఈరకంగా నిరర్థకం గావించుకోకు. ఇంద్రియాలకు బానిసవై కాలాన్ని, కాయాన్ని దుర్వినియోగం గావించుకుంటున్నావు కదా! యోచించు,

దేహము నిచ్చినదెందుకొ తెలుసా?
దేశములన్నీ చుట్టుటకా! కాదు, కాదు
‘పరోపకారార్థ మిదం శరీరం’ అను సూక్తిని
ఆచరణలో నుంచుటకు

తెలివిని ఇచ్చినదెందుకొ తెలుసా?
కలిమిని సంపాదించుటకా? కాదు, కాదు
నాలుగు రోజుల నాటక మిదియను
సత్యము నెఱుగుటకు

కన్నుల నిచ్చినదెందుకొ తెలుసా?
అన్నియు చూసేటందులకా? కాదు, కాదు
దేవాదిదేవుడొ కైలాసవాసుని చూసేటందుకు!

చేతుల నిచ్చిన దెందుకొ తెలుసా?
మూతికి ముద్దందించుటకా? కాదు, కాదు
పతిత పావనుడొ శివుని పూజలు
చేతులార చేసేటందులకు

పొందుగ పాదములిచ్చినదెందుకు?
సందులు గొందులు తిరుగుటకా? కాదు, కాదు
నందివాహనుని మందిరము చుట్టూ తిరుగుటకు
నోటిని ఇచ్చినదెందుకొ తెలుసా?
మాటలు పలికేటందులకా? కాదు, కాదు
ఆర్తావనుడొ దేవదేవుని కీర్తనలు పాడేటందులకు

చెవులను ఇచ్చిన దెందుకొ తెలుసా?

ఊరివారి సుద్దులు వినేటందులకా? కానే కాదు

భగవానుని కీర్తనలు వినేటందులకు

ఈప్రకారం ఇంద్రియముల సార్థకతగురించి వివరించింది ఆ సాధ్వీమణి. సూరదాసు బుర్ర గిరున తిరిగిపోయింది. పొరపాటును గ్రహించినాడు. తనపై తనకే ఏహ్యభావం కలిగింది. పశ్చాత్తాపంతో, పరితాపంతో బయటకు వచ్చి అక్కడున్న పొదనుండి రెండు ముళ్ళను తీసుకుని తన రెండు కళ్ళను తానే పొడుచుకున్నాడు, గ్రుడ్డివాడైపోయి ముందుకు సాగిపోతున్నాడు.

తన ప్రయాణంలో ఒకనాడు అడవిలో ప్రవేశించాడు. దారి తెన్నూ తెలియటం లేదు. ఆ సమయానికి చీకటి పడుతున్నది. ఎక్కడినుంచో ఓ పిల్లవాడు ఊడిపడ్డాడు. చేయి పట్టుకుని నడిపించాడు. ఆ రాత్రికి ఓ దేవాలయంలో తలదాచుకోక తప్పలేదు. కానీ, సూరదాసుకి అనుమాన మొచ్చింది. ఈ పిల్లవాడు తనను వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోతాడేమో అనుకున్నాడు. తన ప్రక్కనే పడుకొమ్మని కోరాడు. ఆ కుర్రవాని చేతినందుకొని తన గుండెలపై అదుముకున్నాడు. తీరా చేతిని తడుముతుండగా ఆ పిల్లవాని చేతికున్న కంకణాలు తగిలాయి. వెంటనే గ్రహించాడు సూరదాసు, అతడు సాక్షాత్తు బాలకృష్ణుడని తెలుసుకొని ఆనందాశ్రువులు రాల్చాడు. భక్తి పారవశ్యంతో కృష్ణుని కీర్తించాడు. కృష్ణుడు కృపతో అతనికి దృష్టి ప్రసాదించాడు. అప్పుడు సూరదాసు, “స్వామీ, నీ సుందర రూపాన్ని దర్శించిన తరువాత ఇక నాకు దేనినీ చూడనవసరం లేదనిపిస్తున్నది. ఈ జన్మకు ఇది చాలు. ఈ దృష్టిని ఉపసంహరించు” అని ప్రార్థించాడు. అంధునిగానే తన జీవితం గడిపాడు. కృష్ణుని మహాభక్తునిగా అతని కీర్తి ఆచంద్రతారార్కం నిలిచిపోయింది.

ఈ వర్ణనలో బాబావారి ప్రత్యేకత ఎక్కడున్నదంటే, ఆ గృహిణి నోట తమ సందేశాన్ని తెలియజేశారు. అంటే, ఆ పాత్రతో చెప్పించారనుకోవాలి. అక్కడున్న విద్యార్థులు విషయాన్ని గ్రహించి తమ జీవితాలను తీర్చిదిద్దుకోవాలి అన్నది వారి ఆకాంక్ష. ఇంద్రియముల సార్థకతనుగూర్చి ఇంత సులభ శైలిలో బోధించగలవారు బాబారొక్కరే!

(సశేషం)

సత్యంగము - దాని ప్రభావము

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

సత్యంగమనగా సత్+సంగము అన్నమాట. 'సత్' అంటే శాశ్వతమైనది, సత్యమైనది, మార్పుచెందనిది. దానినే 'త్రికాలాభ్యాసము' అని కూడా అంటారు. భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్ కాలాలలో ఏవిధమైన మార్పు చెందనిది. ప్రతి వస్తువుకూడా దేశ, కాల, రూప పరిచ్ఛిన్నమైనది. దేశ పరిచ్ఛిన్నము అనగా ఏ వస్తువైనా ఒక్క ప్రదేశములోనే ఉంటుంది. ఉదా: ఒక చెట్టు. ఇక్కడున్న చెట్టు మరొక ప్రదేశంలో ఉండలేదు కదా!

తరువాత కాల పరిచ్ఛిన్నము. ఇప్పుడు ఈ క్షణంలో నేను ఇక్కడ ఉన్నాను. కానీ, ఇదే సమయంలో మరొకచోట ఉండలేను కదా!

మూడవది రూప పరిచ్ఛిన్నము. అనగా, ఈ రూపంలో ఉన్న నేను మరొక రూపంలో ఉండలేను కదా! కనుక, ప్రతి వ్యక్తిగాని, వస్తువుగానీ ఈ మూడు పరిచ్ఛిన్నములకు లోనై ఉండటం జరుగుతుంది. ఒక్క భగవత్తత్వము మాత్రమే ఒకే సమయంలో అన్నిచోట్లా వ్యక్తమవుతూ ఉంటుంది. అన్ని రూపాలలోనూ, అన్ని కాలాలలోనూ, అన్ని ప్రదేశాలలోనూ వ్యక్తమవుతూ ఉంటుంది. అదే సత్యము, మార్పులేనట్టిది.

భగవంతుడు ఇదివరకు ఉండి ఇప్పుడు లేనివాడు కాదు కదా! ఒకే రూపంలో అన్ని ప్రదేశాలలో కనిపించే తత్త్వమే 'సత్'. ఆ 'సత్'ను గురించి చర్చించుకోవడం, చింతించటం, స్తుతించటం, నుతించటం 'సత్యంగము' అంటారు. మహనీయులద్వారా భగవన్మహిమలు వినటం, అనుభవించటం, ఇతరులకు చెప్పటం ఇదంతా కూడా సత్యంగమే అని భావించవచ్చు.

ఈ సత్యంగమనేది, కబీరు అన్నట్లుగా, ఒక అత్తరు అంగడిలాంటిది. దాన్ని మనం కొనకపోయినా ఆ అంగడి వద్ద ఉంటే కమ్మని వాసనను అనుభవించవచ్చును. అలాగే మనం సత్యంగంలో పాల్గొనకపోయినా, ఆ పరిసరాలలో

ఉంటే, దివ్యమైన అనుభూతిని పొందవచ్చును. మనలను స్వామి ప్రత్యక్షంగా చూడకపోయినా, మాట్లాడకపోయినా స్వామి దర్శనం మనమీద ఎంతో ప్రభావం చూపుతుంది కదా! అందుకనే ఆది శంకరాచార్యులు,

'సత్యంగత్వే నిస్సంగత్వం నిస్సంగత్వే నిర్మోహత్వం నిర్మోహత్వే నిశ్చల తత్త్వం నిశ్చల తత్త్వే జీవన్ముక్తి:' అన్నారు. అనగా, సత్యంగమువలన మనకు క్రమక్రమంగా వస్తువులపట్ల, వ్యక్తులపట్ల మోహము (ఎటాచ్మెంటు) తగ్గుతుంది. ఈ నిర్మోహత్వం వలన నిశ్చల తత్త్వం, అనగా భగవంతుని చింతనలో ఏకాగ్రత ఏర్పడుతుంది. మనసు ఏకాగ్రమైనప్పుడు జీవన్ముక్తి లభ్యమవుతుంది. అనగా, భగవంతుని సంగతి విన్నందువలన, అన్నందువలన క్రమక్రమేణా మోక్షాన్ని పొందుతాము.

భగవాన్ చెప్పినట్లుగా, ఇన్నర్మేషన్ (సమాచారం) ప్రకృతికి సంబంధించినది, ట్రాన్స్ఫర్మేషన్ (హృదయ పరివర్తన) పరమాత్మద్వారా లభిస్తుంది. బోయవాడైన రత్నాకరుడు రామనామ స్మరణవలన వాల్మీకి మహర్షి కాగలిగాడు కదా! నిరంతర కృష్ణ చింతనవలన రాధ, మీరాబాయి, సక్కుబాయి పరమాత్మలో ఐక్యమయ్యారు కదా! అలాగే స్వామితో అనుబంధమువలన స్వామిలో ఐక్యమైపోయి ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాము. ఈ సత్యంగ ప్రభావాన్ని గూర్చి స్వామి ఒక కథ చెప్పారు:

ఒకానొక సమయంలో వసిష్ఠ మహర్షి, విశ్వామిత్ర మహర్షి ఒక పెద్ద సభను నిర్వహించారు. గొప్పగొప్ప ఋషివర్యులు సభకు విచ్చేసినారు. అప్పుడు మర్యాద పూర్వకంగా విశ్వామిత్రుడు వసిష్ఠ మహర్షికి తన ద్వాదశ వ్రతఫలాన్ని కానుకగా సమర్పించినాడు. వసిష్ఠుడు తనకు లభించిన బ్రహ్మలోకప్రాప్తిలో తొమ్మిది నిమిషాలను తన వంతు కానుకగా విశ్వామిత్రునకు ఇచ్చినాడు. అయితే, విశ్వామిత్రుడు ఉగ్రుడై వసిష్ఠుడు తనను కించపరచినట్లు

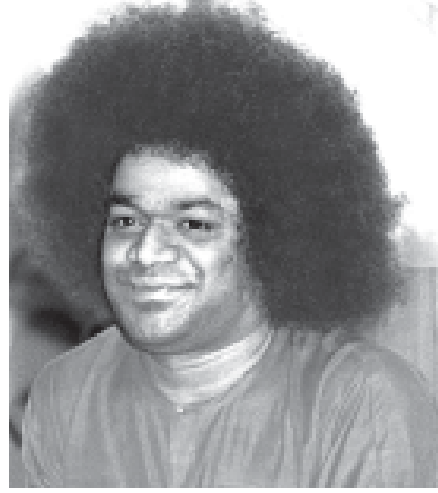
భావించాడు. తాను 12 (ద్వాదశ) వ్రతాల ఫలాన్నిస్తే తనకు కేవలం 9 నిమిషాల బ్రహ్మలోక ప్రాప్తిని ఇచ్చినాడే అనుకొని, వసిష్ఠుడు ఇచ్చిన కానుకను తిరస్కరించాడు విశ్వామిత్రుడు. అప్పుడు వసిష్ఠుడు విశ్వామిత్రునికి నచ్చజెప్పటానికి విఫలయత్నం చేశాడు. “బ్రహ్మలోక నివాస ప్రాప్తి సామాన్యమైనది కాదు” అని వివరించటానికి ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ విశ్వామిత్రుడు వినిపించుకోలేదు. విశ్వామిత్రునికి నచ్చజెప్పమని ఇతర ఋషులను కోరాడు వసిష్ఠుడు. అయితే, వాళ్ళందరూ “మీరిరువురూ మాకన్నా ఎంతో గొప్పవారు. మేమేమి చెప్పగలం!” అని మౌనం వహించారు.

అప్పుడు వసిష్ఠుడు విశ్వామిత్రునితో, “నీవు సూర్యుణ్ణి గానీ, అగస్త్యునిగానీ, వాయుదేవునిగానీ, ఆదిశేషునిగానీ పిలుచుకూ. వాళ్ళు ఎలా చెబితే అలా చేద్దాము” అన్నాడు.

ఇక్కడ అగస్త్యమహర్షినిగూర్చి కొంత తెలుసుకుందాం. గిరిజా కల్యాణ సమయంలో శివుని పరివారమంతా హిమాలయ పర్వతాలలో ఉత్తర దిశగా విడిది చేశారు (మన ప్రశాంతి నిలయంలో నార్త్ బ్లాక్ లాగా) ఆ కారణంగా హిమాలయాలలో నార్త్ వైపు కొంత కుంగింది. ‘బ్యాలన్స్’ (సమతౌల్యం) తప్పిపోయింది. అప్పుడు దేవతలందరూ చేరి అగస్త్య మహామునిని దక్షిణంవైపున ఉండమని కోరారు. అగస్త్య మహాముని అక్కడకు చేరినతరువాత ‘బ్యాలన్స్’ సరిపోయింది. అంతటి మహనీయుడు అగస్త్యుడు అని స్వామి చెప్పారు.

సరే, విశ్వామిత్రుడు సూర్యునివద్దకు వెళ్ళి తీర్పు చెప్పమన్నాడు. అప్పుడు సూర్యుడు, “నేను నా స్థానం వదలి రాలేను. నేను లేకపోతే లోకమంతా చీకటవుతుంది. కనుక, నీవు నా స్థానాన్ని భర్తీ చేయగలిగినట్లయితే నేను నీతో వస్తాను” అంటాడు. అది విశ్వామిత్రుని శక్తితో అయ్యే పని కాదు. అలాగే అగస్త్యుడు, వాయుదేవుడు, ఆదిశేషుడు కూడా చెప్పినారు. విశ్వామిత్రుడు కొంత నిరాశకు లోనై మొహం చిన్నబుచ్చుకొని తిరిగి వచ్చినాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్రుని సంతోషపరచటానికి వసిష్ఠుడు సూర్యలోకానికి వెళ్ళి తన స్ఫటికమాలను సూర్యుని సింహాసనం మీద ఉంచి సూర్యుణ్ణి రమ్మన్నాడు. వెంటనే సూర్యుడు బయల్దేరాడు. అయినప్పటికీ సర్వలోకాలూ

యథాతథంగానే ఉన్నాయి. అలాగే వాయుదేవునివద్ద తన వింజామరను, అగస్త్య మహర్షివద్ద తన కమండలాన్ని, ఆదిశేషునివద్ద తన యోగదండాన్ని ఉంచాడు. వీరందరూ వసిష్ఠ మహర్షి వెంట బయల్దేరారు.

విశ్వామిత్రుడు ఆశ్చర్యపడి వసిష్ఠుని పాదాలపై పడి తన తప్పును క్షమించి, ఆ బ్రహ్మలోక ప్రాప్తి ఫలాన్ని ఇవ్వమని కోరాడు.

అప్పుడు వసిష్ఠుడు, “నాయనా! నా దగ్గర ఉన్న 36 నిమిషాల బ్రహ్మలోక ప్రాప్తిని ఈ నల్లరికీ 9 నిమిషాల చొప్పున పంచి ఇచ్చి వారిని నాతో రప్పించాను. ఇంక నావద్ద బ్రహ్మలోక ప్రాప్తి ఫలము లేదు” అన్నాడు.

విశ్వామిత్రుడు నిరాశతో తిరుగు ముఖం పట్టాడు.

ఇదీ సత్యంగ ప్రభావమని స్వామి ఈ కథ చెప్పి, “వసిష్ఠుడు బ్రహ్మలోకంలో 36 నిమిషాలు ఉన్నందుకు, అతని కమండలానికి, వింజామరకు, స్ఫటిక మాలకు, యోగదండానికి కూడా ఆ దివ్యశక్తులు సంప్రాప్తించినవి కదా! మీరు నాతో ఉండి (సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ సాయి), నా ఉపన్యాసాలు వింటూ ఉన్నారంటే ఎంత పుణ్యఫలాన్ని సంపాదించుకొంటున్నారో తెలుసా? మహనీయులతో సాంగత్యము సామాన్యమైనది కాదు. మీరు సన్ను దర్శించినప్పుడు, నా ఉపన్యాసాలు శ్రవణం చేస్తున్నప్పుడు మీ పుణ్యఫలాన్ని పెంచుకుంటున్నారు. మీ జన్మజన్మల సత్కర్మల ఫలమే దీనికి కారణం” అని సెలవిచ్చినారు. ఇదే సత్యంగ ప్రభావము. P

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 33వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

స్వామి సర్వజ్ఞత

1969 ఫిబ్రవరిలో నేఘాలోని దుగాంగ్, దిసి, జైనింగ్, సాన్యా, అనే గ్రామాలనుండి నాలుగు కొండ జాతుల నాయకులు, రాజకీయ సహోద్యోగి అయిన బోరిస్ ఎట్టో, ఒక శిల్పశాస్త్రవేత్త తదితరులు కలిసి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చేరు. ఆ గ్రూపు సెక్రటరీ ఈవిధంగా చెప్పేరు, “బాబా మామధ్య క్రిందనే కూర్చున్నారు. మా కొండదేవతల ఆరాధనలు, భారతీయ పురాణాలలోని దేవతలకు సమన్వయపరచి, రెండు గంటలు ఆధ్యాత్మిక బోధ చేసేరు. ఆ సమయంలో మాకుకానీ వారికికానీ భాష ప్రతిబంధకం కాలేదు. మావాళ్ళు అడిగిన ప్రశ్నలన్నింటికీ వెనువెంటనే సమాధానమిస్తూ మమ్మల్ని సంతృప్తిపరచే బోధలు చేశారు. ఒక ఆంగ్ల వనితకు ఎర్రని రాయి ఉన్న లాకెట్, ఒక గోవా వనితకు రవ్వల ఉంగరం, మరొక గోవా స్త్రీకి ఒక రక్ష వాళ్ళవాళ్ళ సమస్యల పరిష్కారములకు అనుకూలముగా సృష్టించి ఇచ్చి సంతృప్తిపరిచేరు. ఒక కొండ నాయకుని చేతిలో హస్తచాలనమున సృష్టించిన విభూతిని ఉంచి, మా అందరి ఫాలభాగములపై రాయమని చెప్పేరు.

ఆ తరువాత స్వామి ఎనిమిది ఫోటోలు సృష్టించి ఎనమండుగురికి ఇచ్చేరు. తర్వాత స్వామి బోరిస్ ఎట్టోతో ఇలా అన్నారు: “మీ ఆరాధ్య దైవములైన సూర్యచంద్రులకు ఒకే దేవాలయం మీరు కట్టాలనుకుంటున్నారు. ఎట్టి విగ్రహములు ప్రతిష్ఠించవలెనన్న విషయములో మీ మధ్య అభిప్రాయ భేదాలున్నాయి” అంటూ హస్తచాలనముచేత ఒక వృత్తాకారముగల తళతళ మెరిసే పంచలోహములతో చేయబడి, మధ్యన ఉబ్బెత్తుగా ఉన్న ఫలకమును సృష్టించేరు. దానిమీద సూర్య, చంద్రుల చిత్రములున్నాయి.

“దీనిని మీ దేవాలయములో ప్రతిష్ఠించి ప్రతి ఆదివారం, ప్రతి పౌర్ణమినాడు జ్యోతి వెలిగించి పూజ చెయ్యండి. జంతు బలి భగవంతుడు సహించడు. అది మధ్యలో వచ్చిన దురాచారం. అది మానెయ్యండి” అని మా హృదయాలకు నాటుకునేటట్లు గట్టిగా చెప్పేరు.

దేవాలయం ఎలా ఉండాలో స్వామి ఒక కాగితం మీద పెన్ను తీసుకొని గీసి చూపెట్టేరు. దానిముందు వృత్తాకారములో ఒక స్థలమును సూచించి గీసి, “ఇక్కడ మీ సంప్రదాయకమైన సామాజిక నృత్యమునకొక అరుగు నిర్మించండి” అన్నారు. స్వామి గీసిన ఆ నమూనాను అందరూ కళ్ళకద్దుకున్నారు. ముఖ్యంగా మా వెంట వచ్చిన శిల్పి దిగ్గుమతో స్వామికి పాదాభివందనం చేశాడు.

ఈ ఆంతరంగిక సమావేశంతో స్వామి అందరికీ ఆరాధ్య దైవమయ్యేరు. ఆ తర్వాత బోరిస్ ఎట్టోతో బాబా, “నీవు నీ రోగ నిర్ధారణ పరీక్ష డిబ్రూఘుల్లో చేయించుకొని తృప్తిపడక, కలకత్తాలో కూడా చేయించుకున్నావు కదా! ఇక నువ్వెక్కడికీ వెళ్ళవద్దు, ఏ పరీక్షలూ వద్దు, నీ వ్యాధి పూర్తిగా నయమైపోతుంది, వీటితో” అంటూ అతని చేతిలో విభూతి పొట్లములు ఉంచినారు.

సాయినామ అగ్నిమాపకం

తేజాపూర్ (నీఘా)లో తమ బంగాళా సమీపములో ఉన్న వెదురు పొదలంటుకుని మంటలు విజృంభిస్తుండగా, అక్కడకు సమీపంలో ఉన్న నేపాలీల కుటీరములకు అగ్ని ప్రమాదం వాటిల్లునన్న భయంతో కల్నల్ రాజా వాళ్ళని హెచ్చరించడానికి పరిగెత్తబోతుండగా, అతని భార్య “సత్యసాయిబాబా! సత్యసాయిబాబా!” అని ఎలుగెత్తి కేక వెయ్యగానే క్షణాల్లో మంటలు వాటంతటవే ఆరిపోయాయి.

కల్నల్ రాజా, “భగవాన్! డజను అగ్నిమాపక యంత్రాలు కూడా ఈ మంటల్ని ఆర్పలేవు. ఇది నీ నామమహిమ” అనుకున్నాడు.

స్వానుభవంతో నమ్మకం

డాక్టర్ హీరామాలిని చిన్నప్పట్నుంచీ బాబా భక్తురాలు. ఆమె తండ్రి శంకర నారాయణ, ఐఎఎస్. కేరళలో ఉండేటప్పుడు 1960లో ఆహ్వానించగా వారి ఇంటిలో బాబా ఆతిథ్యం స్వీకరించేరు. ఆ సందర్భంలో శంకర నారాయణగారి భార్యకు నెయ్యి కారుతున్న వేడివేడి మైసూరుపాక్ని హస్తచాలనంతో సృష్టించి ఇచ్చేరు. అప్పట్నుంచీ ఆమె బాబా మహిమలగురించి వివరాలు సేకరించి ఆరాధించేది. హీరామాలిని మెడిసిన్ చదివి, డాక్టర్గా భారతదేశంలోనే కాకుండా ఎన్నో దేశాలలో పర్యటించినప్పుడు బాబా భక్తుల అనుభవాలు, మహిమల విశేషాలు సేకరించేది. ఆమె భర్త డాక్టర్ శేషాద్రి విభూతి చికిత్సతో వ్యాధులు నయమవ్వడం విశ్వసించినా, అమృతం, కలకండ, విభూతి వంటివి దేవతల ఫోటోల నుండి పడటంగురించి ఎందరు చెప్పినా అతనికి నమ్మకం కుదరలేదు. ఒకసారి తమ ఇంట్లోనే ఉన్న ఫోటోలనుండి విభూతి గుప్పుగుప్పుమని పడటం, అమృతం ధారగా రావటం, మరోసారి భజనలో ఫోటోలోంచి కలకండ ముక్కు పడటం చూశాక, నిశితంగా పరిశీలించాక అతనికి నమ్మకం కుదిరింది.

ఒక్కరే అక్కడా ఇక్కడా ఉండి...

ఇలాంటి అనుభవాల గురించి ఆమె ఎన్నో విన్నది, పుస్తకాల్లో చదివింది. తనవద్దకు చికిత్సకు వచ్చిన కృష్ణన్ అనే సాయి భక్తుడు డిప్యూటీ సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్. సాక్ష్యాధారాలతో అతడి అనుభవాన్ని ఈవిధంగా చెప్పేడు:

“1955లో తిరునల్వేలిలో నేను ట్రాఫిక్ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్గా ఉన్నాను. ఉదయం జీపు వేసుకుని మా స్నేహితుడు వచ్చి, “సత్యసాయిబాబా మద్రాసు వచ్చేరు. రా, వెళ్లి దర్శనం చేసుకు వద్దాం” అన్నాడు. సరే, ద్యూటీ టైమ్కి తిరిగి వచ్చెయ్యగలమన్న ధీమాతో బయల్దేరి

వెళ్ళేను. మేము వెళ్ళేటప్పటికి భజన జరుగుతోంది. బాబా సింహాసనం మీద కుర్చొని ఉండగా దర్శనం చేసుకున్నాం.

తిరిగి వచ్చేద్దామనుకుంటే జీపు కదలేదు. ఈలోగా ఓ భక్తుడు వచ్చి, “అలా భజన మధ్యలో వచ్చెయ్యటంవల్లనే జీపు చెడిపోయింది. భజన అయింతర్వాత వెళ్ళండి” అన్నాడు. సరే అనుకున్నాం. భజన, ప్రసాద వితరణ తర్వాత స్వామి భక్తులతో మాట్లాడతారన్నారు. ఏమయితే అయిందని ఆగిపోయాం. స్వామి చాలామందితో మాట్లాడేరు. మిగిలినవాళ్ళతో భోజనం తరువాత మాట్లాడతారన్నారు. సరే, నిండా మునిగినవాళ్ళకు చలేమిటని ఆ సాయంత్రం వరకూ ఆగిపోయాం. ఆరోజుల్లో టెలిఫోన్ సౌకర్యాలు, వాకీ టాకీ సౌకర్యాలు లేవు. అంతా దైవాధీనం. సాయంత్రం స్వామి మమ్మల్ని ఆశీర్వదించి విభూతి ప్రసాదం సృష్టించి ఇచ్చేరు. అంతే, జీపు రకీమని స్టార్టయింది.

ఇంటికి తిరిగొచ్చేటప్పటికి “ద్యూటీకెళ్ళకుండా ఎక్కడికి పోయేవు? ఇవ్వేళ రెండు ఏక్సిడెంట్లయ్యేయి నీ ద్యూటీ ఏరియాలో. ఒక స్టేట్ ట్రాన్స్‌పోర్టు బస్సు గుడ్డుకుని కొందరికి గాయాలయ్యేయి, ఒక జీపు గుడ్డుకుని కొందరికి గాయాలయ్యేయి” అని చెప్పేరు. నా గుండె గుభేలుమంది. అసలే మా డిఎస్‌పి చండశాసనుడు. సస్పెన్షనంటాడో, డిస్మిస్ అంటాడో అని నేను రాత్రి తెల్లవార్లు నిద్రపోలేదు. పొద్దున్న బాబావారు ఇచ్చిన విభూతి పెట్టుకుని, “బాబా! నీ దర్శనంకోసం వచ్చి ఇలాంటి చిక్కుల్లో పడ్డాను. పాలముంచినా నీట ముంచినా నీదే భారం” అని దణ్ణం పెట్టుకుని బయల్దేరాను.

డిఎస్‌పి ఆఫీసుకు వెళుతున్న దారిలో నా సహచరులు నాకేసి చూసి నవ్వుతూ, “వెళ్ళు, వెళ్ళు” అనీ, ‘రెడ్ కార్పెట్ ఎంట్రి ఖాయం’ అనీ, ‘స్పెషల్ ఇంక్రిమెంటు’ ఇస్తాడని ఎగతాళి చేస్తుంటే, తల వంచుకుని, లోపలికి రమ్మనగానే వెళ్ళి ‘శాల్యూట్’ చేసి నిలబడ్డాను, భయంభయంగా. ఆయన నన్ను చూసి నిలబడి, నా భుజం చరుస్తూ, “వెలోడన్ మై బోయ్! మంచి సమయస్ఫూర్తితో నిన్ను ఆ రెండు ఏక్సిడెంట్ కేసులూ హేండిల్ చేశావు. చాలా సంతోషం. కీపిటప్” అన్నాడు.

నేను బయటికొచ్చి మా కొలీగ్స్ ని కలిసేను. వాళ్ళ మాటలనుబట్టి నేను గ్రహించిందేమిటంటే, రెండు ఏళ్ళిడెంట్ల సమయాల్లోనూ నేను అక్కడే ఉండి, గాయపడ్డవాళ్ళందరినీ హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేశాను. ఆ బస్సులోని ప్రయాణికులకు ఇబ్బంది కలుగకుండా బస్సు డిపోనుండి మరో బస్సును క్షణాలలో తెప్పించి వాళ్ళను అందులో ఎక్కించి పంపేశాను. డ్రైవర్ల లైసెన్స్ వివరాలు, స్టేట్ మెంట్లు తీసుకుని ముందు ఆ హాస్పిటల్ లో ఉన్న గాయపడ్డవాళ్ళ యోగక్షేమాలు విచారించవలసిందిగా చెప్పి పంపేశాను.”

అతని మాటలు విని డా॥ హీరామాలిని, “అంటే బాబా నీ రూపంలో అక్కడే ఉండి పరిస్థితులు చక్కబెట్టేరన్నమాట” అని పలుకగా, కళ్ళలో నీళ్ళు తిరుగుతుండగా అవునన్నట్లు తలాడించేడు.

భగవంతుడు మన మధ్యలో...

“1981లో నా అనుభవాలతోపాటు, అనేక దేశాలలోని భక్తుల అనుభవాలు సేకరించి, “గాడ్ ఇన్ అవర్ మిడ్స్ట్” (God In Our Midst) అన్న పుస్తకం రాసి వ్రాతప్రతిని దగ్గర పెట్టుకున్నాను. స్వామి అనుజ్ఞ తీసుకొని ప్రచురించాలని ఎనిమిదేళ్ళు ప్రయత్నించాను. 1989లో పదిమంది డాక్టర్లతోపాటు బాబా నన్నుకూడా ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. విదేశీయులైన ఇద్దరు డాక్టర్లకు ఉంగరాలు, ఇద్దరు లేడీ డాక్టర్లకు బ్రాచ్ లు హస్తచాలనంతో సృష్టించి ఇచ్చేరు. విభూతి సృష్టించి కొంచెం నా చేతిలో వేసి, నా పుస్తకం వ్రాతప్రతిమీద కొంచెం వేసి ఆశీర్వదించేరు. ఆవిధంగా నా పుస్తకం ప్రచురణకు బాబావారు ఆశీస్సులందించేరు” అన్నారు డాక్టర్ హీరామాలిని.

డా॥ ఫణిబండ అనుభవం

డాక్టర్ ఎరువ్.బి.ఫణిబండ 1954 నుండి మేజిక్ ప్రదర్శనలిచ్చి, తర్వాత హిప్పాటిజం, మైండ్ రీడింగ్ లతో ఖ్యాతి గడించి “ఇంటర్వేషనల్ బ్రదర్ హూడ్ ఆఫ్ మెజిషియన్స్, యు.ఎస్.ఎ.” సంస్థ నుండి అవార్డు పొందేడు. ఆరోజుల్లో బాబా మిరకిల్స్ గురించి దుష్ప్రచారం చేసినవారిలో ఇతనొకడు. 1970లో బాబా ముంబైకి

వచ్చినప్పుడు ఎలాగైనా అవకాశం దొరికితే బాబా విభూతి సృష్టించే విధానం కనిపెట్టి, ఆయన చేసేదంతా ‘మేజిక్’ అని ఋజువు చేయాలన్న కృత నిశ్చయంతో, బాబావారు శ్రీ కె.ఎమ్. మున్నీగారి ఇంటికి వస్తున్నారని తెలిసి అక్కడికి వెళ్ళేడు. కాంపౌండులో వేలమంది బాబా దర్శనంకోసం వేచి ఉన్నారు. లోపలి గదిలో బాబా మున్నీ కుటుంబ సభ్యులతో మాట్లాడుతున్నారు. దాని బయట గదిలో ఒక పాతికమంది ఉన్నారు. అతను తన అత్యంత శక్తిమంతమైన కెమెరా పట్టుకొని గోడకానుకొని గుమ్మం మూల నిలబడి ఉన్నాడు. అతని అనుభవం అతని మాటల్లోనే....

“బాబా బయటకు వచ్చి, నా అదృష్టం కొద్దీ నా ప్రక్కనే నిలబడి, ఆయన ఆశీస్సులకొరకు అక్కడ చేరినవారు ఆయన చుట్టూ గుమికూడి, పాదాలు పట్టుకోవడానికి, చేతులు జోడించి ఆయన కరస్పర్శకోసం దగ్గరకొచ్చి, కొందరు జాబులు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా ఆయన అంగీ చేతులు నిశితంగా పరిశీలించే అవకాశం దొరికింది. ఆయన ఎంతో ఔదార్యంతో, సహనంతో అందరి చేతులనూ స్పృశించగా చూస్తున్నాను. విభూతి దాచుకోవటానికి సూదిమొన మోపేటంత స్థలం కూడా ఆయనకి ఆస్కారం లేదు. నా కెమెరాతో క్లిక్ చేస్తూనే ఉన్నాను. ఆయన విభూతికాని, ఏదైనా రక్షకాని సృష్టిస్తున్నప్పుడు పరిశీలించి ఫోటో తీయాలని నా తపన. బహుశా ఇంతమంది ఇంత దగ్గరగా పరిశీలించే అవకాశముండగా అలాంటివి సృష్టించరేమో అనుకున్నాను.

అదే సమయంలో వరుసలోని ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి నాకు అర్థం కాని దక్షిణాది భాషలో స్వామితో ఏదో అర్థించగానే బాబా తమ కుడిచేతి మోచేతివరకు జుబ్బాను పైకి లాగుకొనుచుండగా, ఆ అవకాశంకోసమే ఎదురు చూస్తున్న నేను నిశితంగా పరిశీలించేను. అంతవరకూ స్వామి తమ చేతితో అనేకమందిని స్పృశించేరు. జుబ్బా మోచేతివరకు లాగినప్పుడు అరచెయ్యికూడా స్పష్టంగా కనబడింది. స్వామి చేతిని గిరగిరా త్రిప్పి, విభూతి సృష్టించి, ఆయన చేతిలోనూ, ఆయన కుడిప్రక్కన ఉన్నవాళ్ళ చేతుల్లోనూ కొంచెంకొంచెం వేశారు. ఆ విభూతి

బాబా వ్రేళ్ళ మధ్యనుండి ఉద్భవించింది. వెలుపలనుండి వచ్చే ఆస్కారం లేదు. ఆ విభూతి నాకు కూడా ఇచ్చి ఉన్నట్లయితే దాని రసాయన విశ్లేషణ చేసి నా సందేహం పూర్తిగా నివారించుకునేవాణ్ని అనుకుంటుండగా, మళ్ళీ ఇంకొకరు చెయ్యి జాపగా, బాబా మళ్ళీ చెయ్యి గుండ్రంగా త్రిప్పి ఎడమవైపున ముగ్గురికిచ్చి, మిగిలిన కొంచెం అప్రయత్నంగా చాచిన నా చేతిలో వేశారు.

నేను నా అరచేతిలో ఉన్న విభూతిని అలాగే ఉంచుకొని 15 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న నా ఇంటికి తిరిగి వస్తూ, శూన్యంనుండి ఎప్పుడు కావలిస్తే అప్పుడు, ఎంత కావలిస్తే అంత ఏ పదార్థాన్నైనా సృష్టించగల దివ్యశక్తి బాబాకు ఉందని గ్రహించేను. నాటినుండి బాబాగురించి నాకుండిన అపోహలు, దురభిప్రాయాలను త్యజించేను. తర్వాత అనేక సంవత్సరాలుగా పుట్టపర్తిలోనూ, వైట్‌ఫీల్డులోనూ జరిగిన ప్రతి ఉత్సవంలోనూ పాల్గొంటూ భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహపూర్వకమైన అనేకమైన దివ్యలీలలు చూసే భాగ్యం పొందేను.”

ఫణిబండా సకుటుంబంగా వచ్చి అన్ని ఉత్సవాలను దర్శించేందుకు వీలుగా ప్రశాంతి నిలయంలో వసతి గృహాన్ని సంపాదించుకున్నాడు. 1984లో బాబాయొక్క దివ్యశక్తులగురించి తన అనుభవాలను వివరిస్తూ ‘విజన్ ఆఫ్ ది డివైన్’ అనే పుస్తకం రచించేడు.

ఉంగరంతో శాప విమోచనం

1972 మార్చి 22వ తేదీన భగవాన్ తమ పర్యటనా సందర్భముగా ఢిల్లీ వేంచేశారు. ఇండియా గేటువద్ద పేప్‌మెంటుమీద చినిగిన దుస్తులతో ఉన్న ఒక బిచ్చగానికి

భగవాన్ సన్నిధిలో అమెరికన్ రాయబారి ప్రొ॥ కీటింగ్ (1972)

అకస్మికంగా స్వామి కారు దిగి నడచి వెళ్ళి, హస్తచాలనమున ఒక ఉంగరం సృష్టించి అతని వ్రేలికి తొడిగేరు. ఇది చూచిన ప్రజలు ఆ బిచ్చగానికి స్వామి ప్రసాదించిన ఉంగరాన్ని చూడటానికి వెళ్ళి ప్రశంసా పూర్వకంగా అతనికి దండిగా డబ్బు ఇవ్వటంతో ఆనాటితో అతడు దారిద్ర్య శాపం నుండి విముక్తుడైనాడు.

‘టీ’తో ఉంగరం మరమ్మత్తు

1972 మార్చిలో ఢిల్లీ పర్యటనలో అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయంలో రాయబారి ప్రొ॥ కీటింగ్ భగవాన్ దర్శనార్థం వచ్చినప్పుడు హస్తచాలనంతో అతనికొక ఉంగరం సృష్టించి ఇచ్చేరు. అది బాగా వదులుగా ఉంది. అతని ఇబ్బందిని గమనించిన స్వామి, “ముందు టీ త్రాగు, దానంతకదే బిగువవుతుంది” అన్నారు. ఆ ఉంగరం అతని వ్రేలికి ఉండగానే, అతను టీ త్రాగిన తరువాత అతని వ్రేలుకది సరిగ్గా సరిపోయింది.

(సశేషం)

మానవత్వం

మానవ దేహమునకు చేతులు, కాళ్ళు, శిరస్సు ఎంత ప్రధానమో మానవత్వానికి ప్రేమ, త్యాగము, నిర్మల మనస్సు అంత ప్రధానమైనవి. ఇవి లోపించినవాడు ఆకార మానవుడేకాని, ఆచార మానవుడు కాజాలడు.

- బాబా

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవం

క్రీడాస్ఫూర్తి, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలపట్ల ఆసక్తి - ఈ రెండూ మనో వికాసానికి తోడ్పడుతాయి. విద్య అంటే సమాచార సేకరణ కాదు. వ్యక్తిత్వ వికాసానికి తోడ్పడేదే విద్య. భగవాన్ బాబావారు స్థాపించిన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో, ఇంకా ప్రశాంతి నిలయమందలి ఇతర విద్యాసంస్థల్లోనూ క్రీడలకు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలకు ప్రత్యేక స్థానమున్నది. ఈ సంవత్సరం ఈ విద్యాలయాల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు జనవరి 11 నుండి 15వరకు క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలలో పాల్గొన్నారు.

జనవరి 11వ తేదీన ఉదయం గం 8 లకు భగవాన్ బాబావారి ఛాయాచిత్రాన్ని ఓపెన్ టాప్ కారులో ఉంచి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినుల బ్యాండు వాదనతో, మోటార్ సైకిళ్ళ ఎస్కార్డ్తో హిల్ వ్యూ స్టేడియంలోకి తీసుకు వచ్చారు.

శాంతివేదికవద్ద విద్యార్థులు పూర్ణకుంభముతో, వేదపఠనముతో ఆహ్వానము పలికారు. శాంతివేదికపై శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రహ్మ సభ్యులు, ప్రత్యేక ఆహ్వానితులు ఆసీనులైనారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ వైస్ ఛాన్సలర్ మరియు అధ్యాపకులు భగవాన్ కి ప్రణామములు అర్పించిన అనంతరం సాయి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఉత్తర దిక్కున కవాతు ప్రారంభించి శాంతివేదికవద్ద భగవాన్ కు వందనములర్పించారు. విశ్వవిద్యాలయ పతాక ఆవిష్కరణ అనంతరం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు దేశ సౌభాగ్యాన్ని, శాంతిని, ఏకాత్మభావాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ స్వామి ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో క్రీడోత్సవాలలో పాల్గొంటామని ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

విద్యార్థులు మైదానములోకి అంచెలంచెలుగా క్రీడాజ్యోతిని తీసుకువెళ్ళి ఈ సంవత్సరం క్రీడా చిహ్నమైన హనుమాన్ ద్వారా హనుమగిరి అగ్రభాగాన ఉన్న ప్రధాన క్రీడాజ్యోతిని వెలిగించారు.

అనంతరం, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవాలను రష్యన్ జానపద గీతం “కలింగ మలింగ”కు అనుగుణముగా నర్తిస్తూ ప్రారంభించారు. ఈ గీతం ప్రకృతి సహజ సౌందర్యాన్ని ఆవిష్కరించింది. తదుపరి విద్యార్థినులు మోటార్ సైకిళ్ళపై అత్యంత వేగంగా వెళుతూ అగ్నిచక్రాలనుండి దూసుకు వెళ్ళటంవంటి సాహసోపేతమైన విన్యాసాలను చేశారు. వీక్షకులు అబ్బురపడే విధంగా పిరమిడ్ ఆకృతిగా ఏర్పడ్డారు.

ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు సైకిళ్ళపై విన్యాసాలు చేశారు. పాశ్చాత్య కళారీతిలో నర్తిస్తూ ఇంగ్లీషు అక్షరాలలో ‘ఓం శ్రీసాయిరాం’ ఆకృతిగా ఏర్పడి ప్రేక్షకులను ఆనందపరిచారు.

బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ఒక భారీ నిర్మాణంపై ఎంతో ఎత్తున అలవోకగా సాహసోపేతమైన విన్యాసాలు చేశారు. ఈ విన్యాసాలకు ‘సెలెస్టియల్ రిథమ్స్’ అని పేరు పెట్టారు. వీరు ‘వి లవ్ సాయి’ అన్న ఆకృతిగా ఏర్పడ్డప్పుడు భక్తులు హర్షధ్వానాలు చేశారు. Disaster Management (విపత్తు నిర్వహణ) ప్రదర్శనలో అత్యవసర పరిస్థితిలో సమయస్ఫూర్తితో ఎటువంటి చర్యలు చేపట్టాలి అన్న అంశముపై ప్రేక్షకులకు అవగాహన కలిగే విధముగా, తక్కువ సమయంలో, పరిమితమైన వనరులతో డ్రైచర్లను తయారుచేయటం, అగ్నిప్రమాదమునకు గురి అయిన భవనమునుండి వ్యక్తులను రక్షించటం ప్రదర్శించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం గం 4.30 లకు హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో క్రీడోత్సవాలు మరల ప్రారంభమయ్యాయి. ముందుగా బృందావనం విద్యార్థులు ట్రాన్ బ్యాండ్ వాదనతో, ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు విద్యార్థులు స్టిల్స్ పై నడుస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు స్కేటింగ్ చేస్తూ భగవాన్ బాబావారిని

స్టేడియంలోకి ఆహ్వానించారు. అనంతరం ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు బాలలు స్కేటింగ్ చేస్తూ, 'ది సీక్రెట్ ఆఫ్ హ్యాపీనెస్' (ఆనందంయొక్క మర్మం) నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. సదా భగవత్ భావనలో ఉండటమే ఆనందంయొక్క రహస్యమని ఈ ప్రదర్శన భావం.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు పద్యాలను ధరించి నర్తించారు. నేలపై అనేక విన్యాసాలు చేశారు. రోలర్ స్కేట్స్ ధరించి హాకీ ఆడారు. మరికొందరు చిన్నారులు పంజాబీ నృత్యాన్ని సమర్పించారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, బెంగళూరు, నర్సింగ్ కళాశాల విద్యార్థినులు 'కుంగ్ ఫూ' డ్యాన్సును ప్రదర్శించారు. పొడవైన వెదురు బొంగులపై లాంతర్లను పడిపోకుండా చాచకక్యముగా ఉంచి చైనీస్ సంప్రదాయక రీతిలో ఒక ప్రదర్శనను ఇచ్చారు.

ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు భారీ చక్రాలపై, రింగులపై, త్రాళ్ళపై క్లిష్టమైన విన్యాసాలు చేశారు. వీరి ప్రదర్శనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు నేలపై వివిధ విన్యాసాలు ప్రదర్శించారు. లాఘవముగా కజ్జలపై యోగాసనాలు వేశారు. తదుపరి 130 మంది విద్యార్థులు మండుతున్న కజ్జలతో సాహసోపేతమైన ప్రదర్శనను ఇచ్చారు. రిమోట్ కంట్రోల్ సహాయముతో ఒక విమానాన్ని ఆకాశములోకి పంపించారు. దీపకాంతులను వెదజల్లుతూ ఆకాశములోకి దూసుకు వెళ్ళిన ఆ విమానం ప్రేక్షకులకు వినోదాన్ని కలిగించింది. బాణసంచా వెలుగులు సయనానందాన్ని కలిగించాయి.

వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవాలలో భాగంగా శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలలు మరియు బృందావనం, అనంతపురం, ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు జనవరి 12 నుండి 15 వరకూ సాయికుల్చర్స్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించారు.

ప్రేమకీ పుకార్ - నాటిక

జనవరి 12వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలలు సమర్పించిన నాటిక దైవానుగ్రహానికి పాత్రులు కావటానికి ఎటువంటి విలువలతో కూడిన జీవనాన్ని సాగించాలి అన్న ఇతివృత్తముపై ఆధారపడి ఉన్నది. దైవ విశ్వాసం, నిస్వార్థమైన సేవానిరతి, ఆరాధన, శరణాగతి వంటి విలువలు మానవుణ్ణి దైవానుగ్రహానికి పాత్రుని చేస్తాయని ఈ నాటిక సందేశం.

త్యాగరాజు - నాటిక

జనవరి 13వ తేదీన బృందావనం విద్యార్థులు భక్త త్యాగరాజు జీవిత చరిత్రను ఆవిష్కరించారు. సంగీత ప్రధానమైన ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్న త్యాగరాజు కృతులు భక్తులను అలరించాయి. శౌంఠి వెంకట రమణయ్యగారి వద్ద శిష్యరికం చేసి, రామనామాన్ని గానం చేస్తూ భక్తిరసామృతంలో మునిగిన త్యాగయ్యకు నారద ముని ఆశీర్వాదము తోడవటంతో నిరంతరం భగవన్నామ స్మరణతో గడుపుతాడు. త్యాగయ్య అన్నగారు అహంకారంతో, ధనాశతో తమ్ముని అనేకవిధాలుగా బాధిస్తాడు. త్యాగయ్య ఎంతో భక్తితో సేవిస్తున్న శ్రీరాముని విగ్రహాన్ని కావేరీ నదిలో పడవేస్తాడు. ఆ విగ్రహాన్ని వెతుకుతూ త్యాగయ్య పడిన ఆవేదనను విద్యార్థులు ఈ నాటికలో హృద్యంగా చిత్రీకరించారు. వేదనతో త్యాగయ్య రచించి పాడిన కృతులు నేటికీ స్ఫూర్తినిస్తూనే ఉన్నాయి. శ్రీరాముని విగ్రహం తిరిగి త్యాగయ్యకు చేరటంతో భక్తుడు ఆర్తితో పిలిస్తే భగవంతుడు తప్పక ప్రతిస్పందిస్తాడని తెలుస్తున్నది.

మకర సంక్రాంతినాడు ఉదయం క్రీడాసాంస్కృతిక ఉత్సవాల ముగింపు సమావేశం జరిగింది. ఉదయం 8 గంటలకు బ్రాస్ బ్యాండు వాదనతో కొందరు విద్యార్థులు, వేద ప్రవచనం చేస్తూ మరికొందరు, పతాకాలను ధరించిన విద్యార్థులు భగవాన్ ను ఆహ్వానిస్తూ యజుర్మందిరము నుండి సాయికుల్చర్స్ హాలుకు ఊరేగింపుగా వచ్చారు.

బృందావనం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ తమ స్వాగతోపన్యాసములో సంక్రాంతి పండుగ గురించి, క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాన్నిగురించి మాట్లాడారు.

తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్‌లో హిందీ విభాగంలో అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్‌గానూ, వార్డెన్‌గానూ పనిచేస్తున్న కిరణ్ బాలా అరోరా మానవుని జీవయాత్రకు, క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలకు మధ్యన సారూప్యత ఉన్నదని తెలియజేశారు. అనంతరం విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన నాలుగు క్యాంపస్‌లకు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలుకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ అయిదుగురు స్టూడెంట్స్ తమ అనుభవాలను సభాసదులతో పంచుకున్నారు.

తదుపరి వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ ట్రోఫీలను వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ విద్యాలయాలకు ప్రదానం చేశారు. వివిధ విభాగాల ఛాంపియన్ ట్రోఫీలను కూడా ఆయా విభాగాల ప్రతినిధులకు అందజేశారు. ఈ కార్యక్రమానంతరం భగవాన్ బాబావారి సంక్రాంతి దివ్య సందేశాన్ని భక్తులకు వినిపించారు.

ఆరోజున సాయం సమయంలో అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు తోలుబొమ్మలాటను ప్రదర్శించారు. ఈ ప్రదర్శనలో తోలుబొమ్మలతోపాటు మనుషులు కూడా పాత్రధారులు కావటం విశేషం. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పిపాసు లైనవారు సద్గుణములను పెంపొందించుకోవలసిన అవశ్యకతను ఈ ప్రదర్శన తెలియజేసింది.

జనవరి 15వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం విద్యార్థులు 'జయ' నాటికను సమర్పించారు. మహాభారతంలోని కొన్ని అంశాలు - యక్ష ప్రశ్నలు, కర్ణుని శ్రీకృష్ణుడు పరీక్షించుట, నిద్రిస్తున్న ఉపపాండవులను సంహరించిన అశ్వత్థామను ద్రౌపది క్షమించుట, ఇంకా పాండవుల మహాప్రస్థానం ఈ నాటికకు ఆధారం.

నాట్యభారతి

భారతదేశ 65వ గణతంత్ర దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని 2014 జనవరి 26వ తేదీన కూచిపూడి కళాకారులు 'కళైమామణి' మాధవపెద్ది మూర్తి మరియు ప్రశాంతి డ్యాన్స్ ట్రూప్ సభ్యులు సంగీత నృత్య ప్రదర్శనను సమర్పించారు. గణేశ ప్రార్థనతో ప్రారంభమైన ఈ కార్యక్రమములో త్యాగరాజ పంచరత్న కృతులలో మొదటిదైన 'జగదానందకారకా', అన్నమాచార్య కీర్తన 'ముద్దుగారే యశోద' పాటలకు అనుగుణముగా

నర్తించారు. భగవాన్ బాబావారి పద్యసూక్తి, 'ఖండ ఖండాంతర ఖ్యాతినార్జించిన మహనీయులను గన్న మాతృభూమి...' భక్తులను అలరించింది.

శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ ఆసుపత్రికి ప్రతిష్ఠాత్మకమైన అవార్డు

భారతదేశంలో వైద్యసేవల రంగంలో వినూత్న రీతిలో విశిష్ట సేవలనందిస్తున్నందుకుగాను జాతీయ స్థాయిలో 2013 సంవత్సరం **CNBC - TV 18** (సిఎన్బిసి - టీవీ 18) ఉత్తమ సేవా పురస్కారం 'శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్'ను వరించింది. 2013 డిసెంబరు 23వ తేదీ సోమవారం సాయంత్రం న్యూఢిల్లీలోని తాజ్‌ప్లాటెస్ హోటల్‌లో నిర్వహించబడిన ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమంలో

భారత ప్రభుత్వ ప్లానింగ్ కమిషన్ డిప్యూటీ చైర్మన్ శ్రీ మాంటెక్ సింగ్ అహ్లావాలియా చేతులమీదుగా శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ కె. నరసింహన్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానండ్లు ఈ ప్రతిష్ఠాత్మక పురస్కారమునందుకున్నారు. 400 మందికి పైగా వైద్యనిపుణులు, వందలాది పారా మెడికల్ సిబ్బంది మరియు సేవాదళ్ సభ్యుల బృందాలు కలిసి ప్రతి నెల అనంతపురం జిల్లాలోని వివిధ గ్రామాలకు వెళ్లి, ఆ గ్రామీణుల ఇంటిముంగిటనే వారికి అందిస్తున్న ఉన్నత స్థాయి వైద్యసేవలకు గుర్తింపుగా ఈ అవార్డు లభించింది.

- దివి చతుర్వేది

చిన్నకథ:

చెడ్డకు చెడ్డ

పూర్వం ఒకానొక చక్రవర్తి తన రాజ్యంలోని బ్రాహ్మణుల నియమనిష్ఠలను పరీక్షించాలని సంకల్పించి ఒక విచిత్రమైన ప్రకటన చేయించాడు: “వేదవేదాంగాలు అభ్యసించినవాడు, సదాచార సంపన్నుడు అయిన బ్రాహ్మణుడు ఎవరైనా వేద దూషణకుగానీ, పరస్త్రీ వ్యామోహానికిగానీ, మద్యపానానికిగానీ ఒడిగట్టుటకు అంగీకరించినట్లయితే అతనికి అర్థరాజ్యము ఇస్తాను” అని.

నిరుపేద అయిన ఒక విప్రుడు ఇది విని, “బ్రాహ్మణుడనై పుట్టి వేదాలను ద్వేషించడం మహాపాపం. పరస్త్రీ వ్యామోహం అంతకన్న దారుణమైన పాతకం. ఇక మిగిలినది మద్యపానం. ఎలాగో ఒకలాగా కొంచెం కల్లుతాగి కొద్దిసేపు ఒళ్లు తెలియకుండా పడిఉంటే అర్థరాజ్యం లభిస్తుంది, నా దారిద్ర్యమూ తీరుతుంది” అని ఆలోచించుకొని, రాజసభకు వెళ్లి, సురాపానమునకు అంగీకరిస్తానని విన్నవించాడు. చక్రవర్తి ఆ బ్రాహ్మణుని చేత కొంచెం మద్యం త్రాగించాడు. బ్రాహ్మణునికి మత్తెక్కింది.

అప్పుడే అటువైపు వెళ్తున్న ఒక సుందరాంగిని చూసి ఆమెను వెన్నంటి తరమసాగాడు. అంతవరకు ప్రేక్షకులుగా ఉన్న సభాసదులు, “ఇదేమిటయ్యా వేదం చదువుకున్న బ్రాహ్మణుడవు, పరస్త్రీని ఈవిధంగా వెన్నంటి తరమడం తగునా?” అని అడుగగా ఆ బ్రాహ్మణుడు ఒళ్లు తెలియని మైకంలో “వేదమా, గీదమా... పోండి” అని వేదాన్ని దూషించాడు.

ఒక్క సురాపానమునకు లొంగుటవలన పరస్త్రీలోలత, వేదనింద అతనికి తెలియకనే అతనిని ఆవేశించాయి. ఒక్క దుర్గుణానికి లోబడితే సమస్త దుర్గుణాలు మనం పిలువకయే వచ్చి మనలో చేరుతాయి. కనుక, మనం ఎటువంటి దుర్గుణాలకు చోటు ఇవ్వకూడదు.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences
Prashantigram, Anantapur District, Andhra Pradesh
Ph.: 08555-287388, Extension: 506, Fax: 08555-287544
Email: hprg@sssihms.org.in; Website: <http://psg.sssihms.org.in>

Department	Minimum Requisite Qualifications				
	Senior Resident	Junior Consultant	Consultant	Additional Senior Consultant	Senior Consultant
Pay band & Grade Pay	Rs15,600 - 39,100 & Rs 6,600/-	Rs 15,600 - 39,100 & Rs 7,600/-	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,700	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,900	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 10,000
Starting Pay with current 90% DA	Rs 48,165/-	Rs71,915/-	Rs 1,12,552/-	Rs 1,18,917/-	Rs 1,33,855/-
Cardiology	MBBS+ MD/DNB/DM	Should have passed MD/DNB/DM	Minimum of 4 years of experience post DM/ DNB Cardiology	Minimum 8 years of experience post DM/ DNB Cardiology	Minimum 12 years of experience post DM/ DNB Cardiology
CTVS	MBBS+ MS/DNB/+ DNB/ MCh	Should have passed MS/DNB/MCh CTVS	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB CTVS	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB CTVS	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB CTVS
Urology	MBBS+ MS/DNB/MCh (Genito - Urology)	Should have passed MS/DNB/MCh (Genito - Urology)	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB (Genito - Urology)	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB (Genito-Urology)	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB (Genito-Urology)
Plastic Surgery	MBBS+ MS/DNB/+ DNB/MCh	Should have passed MCh Plastic Surgery	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)
Orthopaedics	MBBS+ MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum 3 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 6 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 10 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 14years of experience post MS/DNB (Orthopaedics).
	Senior Resident	Junior Consultant	Consultant	Additional Senior Consultant	Senior Consultant
Pay band & Grade Pay	Rs 15,600 - 39,100 & Rs 6,600/-	Rs 15,600 – 39,100 & Rs 7,600/-	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,700	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,900	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 10,000
Starting Pay with current 90% DA	Rs 48,165/-	Rs 71,915/-	Rs 1,12,552/-	Rs 1,18,917/-	Rs 1,33,855/-

Anaesthesiology	MBBS+ MD/DNB (Anaes.)	Minimum 3 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 6 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 10 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 14 years of experience post MD/DNB (Anaes.)
Microbiology	MBBS+ MD (Microbiology)	Minimum 3 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 6 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 10 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 14 years of experience post MD (Microbiology)
Radiology	MBBS+ MD (Radiology)	Minimum 3 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 6 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 10 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 14 years of experience post MD / DNB (Radiology)

Completed applications, along with copies of qualifying degrees and experience, Date of Birth proof and 2 passport size photographs may be sent by post to the Director, SSSIHMS-PG, Puttaparthi-515134, Anantapur District, A.P. or through e-mail at humanresourcespg@sssihms.org.in

Candidates may furnish their bio-data on a white paper or in prescribed format that can be downloaded from the website: <http://psg.sssihms.org.in/pages/Careers.htm>). The applicants need to furnish two professional references for cross verification purposes. The institute offers 6th Pay Commission scales to its employees with current DA of 90%, at the starting basic pay, the gross salaries as mentioned in the table above. Deserving candidates may be considered for advanced increments depending on the length of experience in their respective specialisation. We accept applications throughout the year, call eligible candidates for interview and give offer of appointment depending on selection.

- **Director**

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore - 560066

Tel.: 080-28511500 Extn. 415 - Fax: 080-28411502 - Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anaesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**).

Applications are invited from candidates who fulfil the eligibility criteria as given below.

Age: Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

Qualification: 10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards / Councils / Intermediate Education established by State Governments / Central Government and recognised as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences / Association of Indian Universities (AIU).

Subjects in 10+2/ PUC: Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology**, the candidate should have passed Biology, Mathematics, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The last date for applications will be 30th April 2014. The date of entrance exam will be intimated on hospital website.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

- **Director**

SRI SATHYA SAI GURUKULAM ENGLISH MEDIUM SCHOOL,

ALCOT GARDENS, RAJAHMUNDRY-533 101, EAST GODAVARI DIST. (A.P.)

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

ADMISSION NOTICE 2014-2015

Admission to Class I (Boys only) of Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School, Rajahmundry, will take place in June, 2014. It is an English Medium, wholly residential school following I.C.S.E. syllabus.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school by paying Rs.50/- either by cash or through Demand Draft drawn from any Nationalised Bank in favour of **Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School**, payable at Rajahmundry. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft with a Self Addressed cover (size 15 cm x 24 cm) and Rs. 15 stamps.

Last date for issuing the forms is **30th March, 2014** and the last date for receiving the filled in forms at this office is on or before **10th April, 2014**.

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std. is between 5 years and 6 years as on **31.8.2014**

Phone: 0883 2430989

CORRESPONDENT

Note: Admissions for 1st std. will be under "RTE Act 2009" by Random method.

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం.8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : శ్రీ కె.ఎస్. రాజన్
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
4. సంపాదకుడు : శ్రీ బి.వి. రమణరావు
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 1, B - 27, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
5. తేదీ 28.2.2014 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక పేర్లు హోల్డర్లయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134

కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధ్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2014

(సం||) కె.ఎస్. రాజన్

అనంతపురం విద్యార్థినుల సాహసోపేత విన్యాసాలు

ముచ్చటగాల్పిన ముద్దేనహళ్ళి విద్యార్థుల ప్రదర్శన

బృందావనం విద్యార్థుల అసమాన క్రీడా కౌశలం

ఆహ్లాదం పంచిన ఈశ్వరమ్మ స్కూల్ చిన్నారులు

కనుల విందుగా కవాతు

నర్సింగ్ విద్యార్థినుల చైన్స్ సాంస్కృతిక ప్రదర్శన

ఆకట్టుకున్న ట్రైమరీ స్కూల్ చిన్నారుల నృత్యం

అబ్బురపరచిన హైయర్ సెకెండరీ విద్యార్థుల విన్యాసాలు

ఉత్సాహ రేకెత్తించిన ప్రశాంతి విద్యార్థుల విన్యాసాలు

Date of Publication 23rd Feb.

అనంతపురం విద్యార్థినుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

'భక్త త్యాగరాజు' రూపకం

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.